

ชุดการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพ
สำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

นางสาวประเสริฐ ขวัญมา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์

พ.ศ. 2550

**Computer –Based Training Packages via Networks on Photo-Journalism
for Newspaper Jounalists**

Miss Prasert Khwanma

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications

School of Educational Studies

Sukhothai thammathirat Open University

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ชุดการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพ
สำหรับนักท่องเที่ยวหนังสือพิมพ์

ชื่อและนามสกุล นางสาวประเสริฐ ขวัญมา

แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ แตงตาด

2. รองศาสตราจารย์จันทนา ทองประยูร

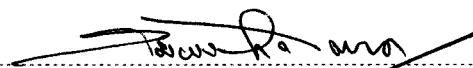
3. รองศาสตราจารย์สมเชาว์ เนตรประเสริฐ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ แตงตาด)

กรรมการ

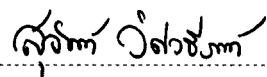
(รองศาสตราจารย์จันทนา ทองประยูร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมเชาว์ เนตรประเสริฐ)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประธานกรรมการบันทึกศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศววิรawan)

วันที่ 13 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

**ชื่อวิทยานิพนธ์ ชุดการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าว
หนังสือพิมพ์**

ผู้จัด นางสาวประเสริฐ ขวัญมา ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา) อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ แตงตาด (2) รองศาสตราจารย์
จันทนา ทองประยูร (3) รองศาสตราจารย์สมเชาว์ เนตรประเสริฐ ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย
เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษา
ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับฝึกอบรมที่ใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง
การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อ
ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับ
นักข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งผู้จัดได้พัฒนาขึ้นมาจำนวน 3 หน่วยคือ หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว
หน่วยที่ 2 การบรรยายการภาพข่าว หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว (2) แบบทดสอบก่อนเรียน
และแบบทดสอบหลังเรียน และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุด
ฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ สถิติที่ใช้
ได้แก่ การหาประสิทธิภาพโดยใช้ E_1/E_2 การทดสอบค่าที่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพ
สำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ตามลำดับทั้ง 3 หน่วย คันที่
 $81.55/81.33, 79.77/80.00$ และ $80.44/81.00$ (2) ผู้รับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (3) ผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าชุดฝึกอบรมด้วย
คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีคุณภาพอยู่ในระดับ
เหมาะสม

คำสำคัญ ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย การถ่ายภาพ นักข่าวหนังสือพิมพ์

Thesis title: Computer-Based Training Packages via Network on Photo-Journalism for Newspaper Journalists

Researcher: Miss Prasert Khwanma; **Degree:** Master of Education (Educational Technology and Communications); **Thesis advisors:** (1) Dr. Sompong Taengtard, Associate Professor; (2) Chantana Tongprayoon, Associate Professor; (3) Somchaw Neteprasert, Associate Professor; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The purposes of this study were to: (1) develop computer-based training packages via network on Photo-Journalism for newspaper journalists to meet the 80/80 efficiency criterion; (2) study learning progress of trainees who used the computer-based training packages via network on Photo-Journalism; and (3) study trainees' opinions toward the computer-based training packages via network on Photo-Journalism.

The sample consisted of 30 randomly selected newspaper journalists. Research instruments consisted of (1) computer-based training packages via network on Photo-Journalism, developed by the researcher, consisting of three learning units, namely, Unit 1: Concepts of Photo-Journalism; Unit 2: Editing Photo-Journalism; and Unit3: Digital System in Photo-Journalism; (2) two parallel forms of an achievement test for pre-testing and post-testing; and (3) a questionnaire on trainee's opinions toward the computer-based training packages via network. Data were statistically analyzed to determine the efficiency of the training packages with the use of the E1/E2 efficiency index, t-test, mean, and standard deviation.

Research findings showed that (1) the developed three units of computer-based training packages via network on Photo-Journalism had efficiency indices of 81.55/81.33, 79.77/80.00, and 80.44/81.00 respectively; thus meeting the 80/80 efficiency criterion; (2) trainees achieved learning progress significantly at the .05 level; and (3) trainees had opinions that the quality of computer-based training packages via network on Photo-Journalism was at the appropriate level.

Keywords: Computer-based training package via network, Photo-journalism, Newspaper journalist

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอุล่วงด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ แตงตาด รองศาสตราจารย์จันทนา ทองประยูร รองศาสตราจารย์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และรองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา วิหค โถ แขนงวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี่ .

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ขุทธนา วงศ์วีระ โยชิน และอาจารย์เจตน์ จาจุณธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก่ไขข้อบกพร่อง และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ จิรชัย บูรณะฤทธิ์ ที่ให้คำแนะนำในการวัดผลประเมินผลการวิจัยรวมถึงการคำนวณค่าทางสถิติของวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ บุนศรี อรรถพล ที่ให้คำแนะนำในเรื่องชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ทำให้เครื่องมือในการวิจัยสมบูรณ์แบบมากขึ้น

นอกจากนี้ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจในการศึกษา ทั้งมวลและหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

ประเสริฐ ขวัญมา

มิถุนายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
สมมติฐานของการวิจัย	๔
ขอบเขตของการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๖
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม	๗
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกอบรมควยคอมพิวเตอร์	๑๒
ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย	๑๗
แนวคิดที่นำมาประยุกต์ใช้	๓๑
การถ่ายภาพขาว	๓๙
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๗
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๗
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๗
การรวบรวมข้อมูล	๕๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย	62
ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรม.....	63
ผลการวิเคราะห์แบบสอนตามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรม.....	64
บทที่ 5 ต้นแบบชิ้นงาน.....	66
รายละเอียดชุดฝึกอบรม.....	66
แผนการอบรม.....	68
เงื่อนไขชุดฝึกอบรม	70
คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม.....	109
บทที่ 6 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	125
สรุปการวิจัย.....	125
อภิปรายผล.....	128
ข้อเสนอแนะ.....	130
บรรณานุกรม.....	131
ภาคผนวก.....	136
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	137
ข ตารางวิเคราะห์วัดถุประสงค์เชิงพฤติกรรม.....	143
ค ตารางแสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน	165
ง ตารางแสดงคะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์.....	172
จ แบบสอนตามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วย คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย.....	181
ฉ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	183
ประวัติผู้วิจัย.....	189

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายโดยจำแนกตามหน่วย หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพทั่วหน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับบรรณาธิการข่าว หน่วยที่ 3 ระบบดิจิตอลในภาพข่าว จำนวน 30 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน.....	62
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และค่า t ของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย จำแนกตามหน่วย.....	63
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์.....	64

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการออกแบบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์.....	35
ภาพที่ 2.2 แสดงขั้นตอนที่ 2 การออกแบบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์.....	36
ภาพที่ 2.3 แสดงขั้นตอนที่ 3 – 7 การเขียนผังงาน ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์.....	37
ภาพที่ 3.1 แสดงแผนผังขั้นตอนการสร้างชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย.....	52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.1 สภาพที่พึงประสงค์ของการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ เป็นหน่วยงานที่ผลิตผลงานด้านข่าวสารสำหรับหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ขอเท็จจริงกับประชาชนที่บริโภคหนังสือพิมพ์ ซึ่งลักษณะการปฏิบัติงานดังกล่าวเน้น ต้องใช้ทั้งความรู้ ทักษะ และความชำนาญหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการถ่ายภาพข่าว เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพถูกต้องและรวดเร็ว ตามความมุ่งหมายขององค์กร

จากบทบาทหน้าที่ของนักข่าวหนังสือพิมพ์ จึงให้กองบรรณาธิการภาพจัดทำหลักสูตรการการฝึกอบรมเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ให้กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ เน้นเนื้อหาที่สามารถทดสอบประเมินผลได้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักข่าวหนังสือพิมพ์มีความรู้ในเรื่องการถ่ายภาพข่าว สามารถถ่ายภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาข่าว เป็นไปตามแผนของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์คือให้ทุกคนมีความสามารถครอบคลุมในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการถ่ายภาพข่าวในงานที่ไม่มีช่างภาพในสำนักข่าวไปด้วย

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์จากสภาพที่ผ่านมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ประสิทธิภาพของการถ่ายภาพของนักข่าวหนังสือพิมพ์บางส่วนยังขาดความรู้ในเรื่องการถ่ายภาพแนวคิดในการถ่ายภาพข่าว การถ่ายภาพข่าว และระบบดิจิทัลในการถ่ายภาพข่าว เนื่องจากกองบรรณาธิการยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดฝึกอบรมให้กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ได้ศึกษาหาความรู้ และฝึกทักษะ ก่อนที่จะไปปฏิบัติงานจริง บางครั้งนักข่าวเข้าใหม่ในสาขาที่ไม่ใช่มาจากนิเทศศาสตร์ และต้องถ่ายรูปในการปฏิบัติงาน โดยศึกษาจากตำรา หรือเพื่อนร่วมงานถ่ายทอด ทำให้ได้ความรู้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้แตกต่างกันไป ไม่เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน

1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

1.3.1 นักข่าวหนังสือพิมพ์ต้องปฏิบัติตามไปพร้อมกับศึกษาความรู้ และฝึกทักษะในด้านแนวคิดด้านการถ่ายภาพ การถ่ายภาพข่าว และระบบดิจิทัลในการถ่ายภาพ เป็นผลให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามลดลง ภาพข่าวที่ลงในหน้าหนังสือพิมพ์ไม่มีประสิทธิภาพ

1.3.2 ตามนโยบายของกองบรรณาธิการ นักข่าวต้องถ่ายรูปได้ดีและมีประสิทธิภาพถูกต้องตามประเมินของเนื้อหาข่าวที่กำหนดไว้

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหาการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

1.4.1 กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์พบว่า การที่นักข่าวต้องปฏิบัติตามไปพร้อมกับศึกษาความรู้และทักษะในเรื่องแนวคิดด้านการถ่ายภาพ การถ่ายภาพข่าว และระบบดิจิ托ล ในภาพข่าว ด้วยตัวเอง จากตัวในที่ต่างๆ หรือจากเพื่อนร่วมงาน อาจเป็นผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานของนักข่าวหนังสือพิมพ์ไม่ได้ตามศักยภาพที่พึงประสงค์ ดังที่ วิชิต สุรัตน์เรืองชัย (2526:47) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานให้กับหน่วยงาน เพราะจะมีการสั่งสม ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ที่ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติตามหรือพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วิเชียร ชีวพิมาย (2528:2) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยให้องค์กร เพิ่มพูน ประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการบริหารเป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่แนวทางแก้ปัญหาของ องค์กรที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการฝึกอบรมนี้ มีทั้งการเข้ารับการฝึกอบรม แบบเผชิญหน้า และการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย

1.4.2 จากการศึกษาผลงานวิจัยของ เพชรพล เจริญศักดิ์ (2543) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทของ ปีทาโกรัส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สามารถทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุด การเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

นอกจากนี้กองบรรณาธิการ ได้มีความพยายามที่จะแก้ปัญหาโดยจัดฝึกอบรม นักข่าวให้มีความรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่นการใช้คอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรมที่ทันสมัย การใช้ระบบเครือข่ายในหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาบุคลากร และระบบงานให้มีประสิทธิภาพ ตามนโยบายของกองบรรณาธิการ

1.5 แนวทางในการแก้ปัญหาการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาผลงานวิจัยต่างๆ พบว่าปัจจุบันทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจในการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารโทรคมนาคมมาปรับใช้ในการให้ความรู้มากขึ้น และเทคโนโลยีที่หลายองค์กรกำลังให้ความสนใจได้แก่ การฝึกอบรมผ่านเครือข่าย ซึ่งเป็นการปรับใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสื่อสารเพื่อช่วยในการฝึกอบรม ช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรม มีความอิสระในการเรียนรู้ทั้งด้านเวลาและสถานที่ ซึ่งทำให้องค์กรได้รับผลประโยชน์คือ ผู้รับการฝึกอบรมสามารถเข้าศึกษาที่เรียนได้โดยไม่เสียเวลาในการทำงานประจำของพนักงาน และองค์กรไม่เสียค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมในด้านค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าวิทยากร ค่าสถานที่ในการฝึกอบรม เป็นต้น

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ สามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนานักข่าวหนังสือพิมพ์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทดสอบประสบการณ์ให้กับนักข่าวเป็นพื้นฐานก่อนที่จะไปปฏิบัติงานจริง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามความมุ่งหวังขององค์กร เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการพัฒนาตนเองด้วยการฝึกความรู้ให้กับตนเอง ได้ทุกเวลาเท่าที่ต้องการอย่างเรียน และยังเป็นการพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าทันกับเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ อยู่เสมอ นำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของผู้รับการฝึกอบรม ที่ใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

2.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรม ที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ สามารถพัฒนาได้ตามเกณฑ์ 80/80

3.2 ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ทำให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้นระหว่าง ก่อนเรียน และหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05

3.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่าชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา

4.2 เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ฝึกอบรม เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ครอบคลุม (1) แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว (2) การถ่ายภาพข่าว (3) ระบบดิจิทัลในการถ่ายภาพข่าว

4.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.3.1 ประชากร คือ นักข่าวหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจและบริษัทในเครือ จำนวน 89 คน

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มเลือก อย่างง่าย โดยเลือกจากนักข่าวฐานเศรษฐกิจและบริษัทในเครือที่มีอายุงานไม่เกิน 2 ปี

4.4 เครื่อมือที่ใช้ในการวิจัย

4.4.1 ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

4.4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

4.4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นผู้รับการฝึกอบรม ที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
 - 1.1 ความหมายของการฝึกอบรม
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
 - 1.3 ประเภทของการฝึกอบรม
 - 1.4 กระบวนการฝึกอบรม
 - 1.5 ประโยชน์ของการฝึกอบรม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกอบรม
 - 2.1 ความหมายของชุดฝึกอบรม
 - 2.2 องค์ประกอบของชุดฝึกอบรม
 - 2.3 บทบาทคอมพิวเตอร์กับการฝึกอบรม
 - 2.4 การใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการฝึกอบรม
 - 2.5 การหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม
3. ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย
 - 3.1 ความหมายชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย
 - 3.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
 - 3.3 การใช้อินเทอร์เน็ตในการศึกษาอบรม
 - 3.4 ลักษณะและการออกแบบแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
4. แนวคิดที่นำมาประยุกต์ใช้
 - 4.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนด้วยตนเอง
 - 4.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับการออกแบบแบบการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์
5. การถ่ายภาพข่าว
 - 5.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว
 - 5.2 แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าว

- 5.3 จริยธรรมในการใช้ภาพข่าว
- 5.4 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรยายการภาพข่าว
- 5.5 การเลือกภาพข่าว
- 5.6 คำบรรยายภาพข่าว
- 5.7 ระบบดิจิตอลในการภาพข่าว
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม

1.1 ความหมายของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการบริหารงานบุคคลวิธีหนึ่ง ที่สามารถช่วยในการพัฒนาองค์การ เพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลความสำเร็จในการบริหาร และยังเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติของบุคลากร คือเป็นการบริการด้านหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญรุ่งหน้าไปมาก การพยายามขวนขวยหาความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ ทักษะ ในการพัฒนาตนเองให้มีสรรถภาพในการทำงานอยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ของงานอย่างแท้จริง การฝึกอบรมจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ในการพัฒนาบุคลากรเหล่านี้

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่มีแบบแผน มุ่งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญเพื่อวัตถุประสงค์อย่างโดยย่างหนักขององค์การหรือหน่วยงาน (กิจู โภุ สาร.2517:442-443) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้และฝึกความชำนาญด้านหนึ่ง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้น (Beach.1980:17) เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในระยะเวลาไม่นานนักส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาหรือความต้องการของหน่วยงาน ที่จะเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์แก่บุคลากรของหน่วยงาน (วิชิต ศรัตตน์เรืองชัย.2526:47) การฝึกอบรม จึงเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยให้องค์กร เพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการบริหาร เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่แนวทางแก้ปัญหาขององค์การที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิเชียร ชีวพิมาย.2528:2)

การพัฒนาบุคลากรเป็นการเพิ่มพูนความดันด ความรู้ ความเข้าใจ พัฒนานิสัยในการทำงานให้ถูกต้องเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานเป็นกระบวนการที่มีระเบียบและระบบ ก่อให้เกิดความสำเร็จขององค์การ (ทองฟู ชินะ โซติ.2531:2) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการ (process) อย่างหนึ่งในการพัฒนาองค์การ โดยอาศัยการดำเนินการอย่างมีขั้นตอน มีการวางแผนที่ดี

และเป็นการกระทำที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้งเพื่อมุ่งเปลี่ยนพฤติกรรม 3 ด้าน คือ เพิ่มความรู้ (knowledges) ทักษะ (skill) และเปลี่ยนทัศนคติ (attitudes) และยังเป็นกระบวนการที่จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถ (ability) ประสิทธิภาพ (efficiency) ของบุคคลอันจะก่อให้เกิดประสิทธิผล (effectiveness) (เริงลักษณ์ ใจนพันธ์.2529:8) การฝึกอบรมและการพัฒนาประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ (learning) เนพะอย่างของบุคคลเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ความเข้าใจ (understanding) ทักษะหรือความชำนาญการ (skill) และทัศนคติ (attitude) อันเหมาะสมกับความสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ (specific knowledge) เพื่อขับเคลื่อนมาตรฐานการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น และทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในงาน (เครื่อวัลย์ ลิ่มนภิชาต.2531:2)

การฝึกอบรมนี้เป็นงานสำคัญในการบริหารงานบุคคล เพื่อเพิ่มเติมความรู้ ประสบการณ์ที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (จุไร ชุมรุณ.2538:58) ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตรงตามความมุ่งหมาย ด้วยความรู้สึกของผู้เข้ารับการอบรมที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่ (อุทัย หิรัญโต.2823:52) ซึ่งสอดคล้องกับวิสาหกิริยา ติงหโกวินท์ (2528:4) ที่กล่าวว่าการฝึกอบรมหมายถึง วิธีการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์หรือข้อมูลต่างๆ ระหว่างผู้ให้การฝึกอบรมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบ โดยมุ่งให้บุคคลสามารถนำความรู้ทักษะและเจตนาคติที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างได้อย่างหนึ่งไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งปัจจุบันและอนาคต ได้เป็นอย่างดี

จากความหมายของการฝึกอบรมพอสรุปได้ว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการให้ความรู้หรือถ่ายทอดความรู้อย่างมีระบบแบบแผนในช่วงระยะเวลาหนึ่งให้แก่บุคคลตามวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างขององค์กร เพื่อสร้างเจตนาคติที่ดีเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน โดยสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ไปแก้ปัญหาในการทำงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อหน่วยงานและองค์กรตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมสามารถกระทำได้ดังแต่ละวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมเพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กรหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งวัตถุประสงค์สามารถระบุได้ดังแต่หัวข้อวิชาจนถึงหลักสูตรของการฝึกอบรม ซึ่งเป็นกระบวนการ เป้าหมาย หรือจุดหมายปลายทางของพฤติกรรมที่พึงปราศนา (พัฒนา สุขประเสริฐ.2539:5) ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมไว้หลายท่าน (ไนตรี ทองประวัติ.2529:5; เริงลักษณ์ ใจนพันธ์ 2529:8-9 ; พัฒนา สุขประเสริฐ.2539:5-11) ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกัน

พอที่จะสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความต้องการ 3 ด้าน คือ เพิ่มพูนความรู้ (knowledge) พัฒนาทักษะ (skill) และเปลี่ยนแปลงเจตนา (attitude) เพื่อให้สามารถนำความรู้ความสามารถ ความชำนาญ ในการทำงานตามนโยบาย ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับมาปรับใช้และสามารถแก้ไขปัญหาการทำงานทำให้เกิดการพัฒนางาน ให้ก้าวหน้าต่อไป อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับงาน มีขวัญและกำลังใจ ในการทำงานมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติ ลดการสิ้นเปลืองและป้องกันอุบัติเหตุข้อผิดพลาดในการทำงาน มีวิสัยทัศน์และทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้มาตรฐาน

1.3 ประเภทของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีการแบ่งประเภทของการฝึกอบรมเอาไว้หลากหลายรูปแบบตามแต่ จะยึดสิ่งใดเป็นหลักในการจำแนกประเภทแต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ได้แยกประเภทของการฝึกอบรมไว้ 3 ประเภท (เริงลักษณ์ โภจนพันธุ์ 2529:10)

1. การฝึกอบรมก่อนประจำการ (pre-service training) เป็นการอบรมบุคคลก่อน การเริ่มงานในตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะต่างๆ ใน การทำงานเพื่อลดปัญหาข้อยุ่งยากในการปฏิบัติงาน

2. การฝึกอบรมปฐมนิเทศก์ (orientation) ใช้สำหรับฝึกอบรมข้าราชการหรือ พนักงานในองค์การที่เข้าทำงานใหม่หรือย้ายมาใหม่ จุดประสงค์หลักของการฝึกอบรมประเภทนี้ คือ

2.1 เพื่อให้ทราบนโยบายและหน้าที่ของหน่วยงาน
2.2 เพื่อให้เข้าใจกฎข้อบังคับระเบียบแบบแผน สิทธิหน้าที่ ประโยชน์ที่พึงจะได้รับ และวิธีปฏิบัติงานของข้าราชการหรือพนักงาน

2.3 เพื่อให้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหน่วยงานและเข้าใจงานในหน้าที่ รับผิดชอบของตน

2.4 เพื่อให้ข้าราชการหรือพนักงานได้รู้ข้อมูลเบื้องต้นและกัน

2.5 เพื่อส่งเสริมความสามัคคีธรรมระหว่างกัน

2.6 เพื่อให้รับถึงอนาคตและโอกาสก้าวหน้าของตนเอง

3. การฝึกอบรมในระหว่างประจำการ (in-service Training) เป็นการฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานอยู่แล้ว เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ของผู้เข้ารับการอบรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การเพื่อให้นำความรู้ความคิดที่ได้รับมา

นั้นไปปรับปรุงใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพการทำงาน เกิดขวัญกำลังใจ และมีความเชื่อมั่นในอาชีพของตนยิ่งขึ้น เพื่อนุ่งประโภชน์ ความสำเร็จขององค์การ การฝึกอบรมประเภทนี้จะพบได้ในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

3.1 การฝึกอบรมโดยวิธีปฏิบัติงานในหน้าที่ (on-the-job training)

3.2 การฝึกอบรมนอกงาน (off-the-job training) เป็นการฝึกอบรมโดยการแนะนำหรือสอนงานทั่วๆไป โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมละจากหน้าที่ชั่วคราวเพื่อเข้ารับการอบรมอย่างเต็มที่การฝึกอบรมอาจจัดได้หลายรูปแบบ เช่น การสัมมนา การระบุนิสัยปฏิบัติการ การเปิดหลักสูตรระยะสั้น เนื้อหาหลักสูตรที่ฝึกอบรมอาจเป็นการเสริมความรู้เพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดีขึ้น หรืออาจเป็นเนื้อหาความรู้ที่เตรียมไว้เพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก็ได้

1.4 กระบวนการฝึกอบรม

กระบวนการฝึกอบรม เป็นกระบวนการระบบอย่างหนึ่ง โดยเริ่มจากสิ่งป้อน (input) มีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนเป็นกระบวนการ (process) และมีผลลัพธ์ (output) และจะต้องมีสิ่งย้อนกลับ (feedback) แบบต่อเนื่องทุกๆ ขั้นตอนจะต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นระบบกระบวนการฝึกอบรมเริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการฝึกอบรม พิจารณาหัวข้อที่จะพัฒนา วิเคราะห์งานหรือการกิจที่พัฒนา กำหนดบุคคลเข้ารับการฝึกอบรม กำหนดวัตถุประสงค์ของ การฝึกอบรม สร้างหลักสูตรการฝึกอบรมโดยกำหนดวัตถุประสงค์ เลือกเนื้อหา จัดลำดับเนื้อหา วางแผนการจัดการฝึกอบรม ดำเนินการฝึกอบรม ประเมินผลการฝึกอบรม และติดตามผลการฝึกอบรม (Boydell.1979 :5-8 ; เริงลักษณ์ โรงพันธ์.2529:12-13) การทำความเข้าใจเป็นการฝึกอบรมเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เป็นการพิจารณาวิเคราะห์องค์กร การวิเคราะห์งาน และการวิเคราะห์ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนการเลือกเทคนิคการฝึกอบรม (Nedler.1982 :11-13 ; บุญเดช ไพรินทร์:2531 41-50 ; เอกชัย เอื้อเพื่อ.2537 : 35)

1.5 ประโยชน์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นการช่วยพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสูง มีความทันสมัย การเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของสภาพแวดล้อม การพัฒนาคนให้เหมาะสมกับงาน และให้งานมีความหมายสมกับคน จำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง แม้การฝึกอบรมจะไม่ช่วยแก้ไขปัญหาในการทำงานได้ทุกเรื่อง แต่การฝึกอบรมที่จัดอย่างมีเป้าหมายและมีการวางแผนที่ดี ก็ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานได้ การฝึกอบรมจึงมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อสัมฤทธิผลของหน่วยงานเป็นอย่างมาก พัฒนา สุขประเสริฐ. (2539:15-16) ได้ประโยชน์จากการฝึกอบรมไว้ 3 ระดับ คือ

1. ประโยชน์ต่อบุคคลเป้าหมาย คือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้รับประโยชน์โดยตรง ในการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ

2. ประโยชน์ต่อหน่วยงานของบุคคลเป้าหมาย คือ หน่วยงานที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติหน้าที่ได้รับประโยชน์จากการที่ผู้เข้าอบรม ได้รับความรู้มาพัฒนาในหน่วยงาน เข้าใจระบบการทำงาน ไปในทิศทางเดียวกันกับนโยบายของหน่วยงาน

3. ประโยชน์ต่อหน่วยงานที่จัดฝึกอบรม คือ หน่วยงานที่จัดการฝึกอบรมได้มีความพร้อมในการจัดดำเนินการในการฝึกอบรมในแต่ละฝ่ายแต่ละงาน เกิดการพัฒนาหน่วยงานฝึกอบรมให้สามารถดำเนินการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีปัจจุบันและอนาคต

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์.(2529 :9-10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกอบรมไว้ว่า การฝึกอบรมถ้าดูผิวเผินจะดูประหนึ่งว่าเป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา กำลังคน และงบประมาณ มากกว่าผลประโยชน์ตอบแทนที่จะได้รับ แต่ที่แท้จริงเมื่อผู้ปฏิบัติงาน ได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ ความชำนาญงาน มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานแล้ว ผลงานที่เกิดขึ้นย่อมมีประสิทธิภาพต่อหน่วยงานนั้นในที่สุด ดังนั้นการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้ความชำนาญและมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานนั้นถือว่าเป็นการลงทุนที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดคุณประโยชน์ที่คุ้มค่า ที่เดียว

ดังนั้น ถ้าจะกล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกอบรมก็พอจะสรุปได้ดังนี้ -

1. การฝึกอบรมทำให้มีวิธีปฏิบัติงานดีขึ้น

2. การฝึกอบรมช่วยลดค่าใช้จ่าย แรงงาน และเวลาในการปฏิบัติงานให้น้อยลง

3. การฝึกอบรมช่วยลดเวลาเรียนรู้การปฏิบัติงานให้น้อยลง

4. การฝึกอบรมช่วยแบ่งเบาภาระการอบรมของผู้บังคับบัญชา ได้มากขึ้น

เพราะผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วยอมจะรู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติงาน ได้เป็นอย่างดีและถูกต้อง

5. การฝึกอบรมทำให้สามารถบังคับบัญชา การควบคุม การบริหาร การติดต่อ และประสานงาน และความร่วมมือดีขึ้นทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

6. การฝึกอบรมช่วยส่งเสริมจิตใจและศีลธรรมของผู้ปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

7. การฝึกอบรมกระตุ้นเตือนผู้ปฏิบัติงานให้ปฏิบัติงาน เพื่อความก้าวหน้าในการทำงานของตน ตามปกติการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง และการ ยกย้ายข้าราชการในหน่วยงาน ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้วมักจะได้รับการพิจารณา ก่อน เพราะถือว่าเป็นผู้ที่รู้งาน

8. การฝึกอบรมช่วยทำให้ระบบและวิธีการทำงานมีสมรรถภาพสูงขึ้น เพราะการฝึกอบรมที่ได้ผลย่อมจะกระตุ้นความสนใจในการทำงานของข้าราชการ ให้มีความตั้งใจทำงานมาก

ขึ้น เมื่อได้รับความรู้จากการฝึกอบรมเพิ่มขึ้นจะเห็นความพิคธุกในการปฏิบัติงานชัดเจนขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ย่อมมีการแก้ไขข้อบกพร่องการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา

จะเห็นได้ว่าการฝึกอบรมนั้นสามารถให้ประโยชน์ในการช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรนอกจากนี้ยังถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องพิคพลาดต่างๆ ในการปฏิบัติงานจนนำสู่ความสำเร็จในอนาคตได้อีกด้วย

2. เอกสารที่เกี่ยวกับชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

2.1 ความหมายของชุดฝึกอบรม

ชุดฝึกอบรม (Training packages) เป็นเครื่องมือการฝึกอบรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นขั้นตอนกระบวนการของการจัดทำสื่อประสม (Multimedia) สำหรับประกอบการฝึกอบรมพารี และรา (Pareek and Roa.1980:92) ได้กล่าวถึงชุดฝึกอบรมว่าเป็นแบบหนึ่งของหลักสูตรการฝึกอบรมเข้าไว้ทั้งหมด (Self contained unit) ชุดฝึกอบรมจึงเป็นหลักสูตรการฝึกอบรมประเภทหนึ่ง ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นชุดฝึกอบรมที่ศึกษาได้ด้วยตนเอง (Self-leaning module) และชุดฝึกอบรมที่ใช้สอน (teaching module)

ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง หมายถึง บทเรียนหน่วยใดหน่วยหนึ่งที่สำเร็จในตัวเอง สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำกิจกรรม เพื่อให้ได้เรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกอบรมนั้นๆ (กัญญา ศรีคำมูล.2535:9) การผลิตชุดฝึกอบรม มีกระบวนการผลิต เช่นเดียวกับชุดการสอน จึงจำเป็นต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีของ การผลิตชุดการสอนและการแบ่งประเภทชุดการสอนมาใช้ในการผลิตชุดฝึกอบรมด้วยเช่นเดียวกัน

2.2 องค์ประกอบของชุดฝึกอบรม

นิพนธ์ ศุภปรีดี (2537:154) กล่าวถึงองค์ประกอบของผลที่ได้รับในการพัฒนาชุดฝึกอบรมว่า ประกอบด้วย

1. คู่มือการฝึกอบรม ในชุดฝึกอบรมที่ดีจะต้องมีคู่มือการใช้ และบำรุงรักษา ชุดฝึกอบรมเป็นคู่มือของการแนะนำให้ผู้ให้การฝึกอบรมปฏิบัติ ศึกษาขั้นตอนของการวางแผนการฝึกอบรม วัตถุประสงค์การฝึกอบรม การเตรียมการทั้งด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการฝึกอบรม

2. สื่อในชุดฝึกอบรม เป็นองค์ประกอบสำคัญของชุดฝึกอบรม เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมได้รับประสบการณ์ใกล้เคียงกัน และทำให้การฝึกอบรมมีความเป็นรูปธรรม สูงกว่า

3. กิจกรรมในชุดฝึกอบรม เป็นองค์ประกอบของชุดฝึกอบรม ได้จัดเตรียมสื่อและวิธีการของการจัดฝึกอบรม ไว้อย่างพร้อมมุ่ง เพื่อให้ผู้ให้การฝึกอบรมดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรม

4. การประเมินในชุดฝึกอบรม องค์ประกอบในชุดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน มี 2 ลักษณะ คือการประเมินผู้รับการฝึกอบรม กับการประเมินชุดฝึกอบรมเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้รับการฝึกอบรม และประเมินประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม จะต้องมีวิธีการประเมิน และเครื่องมือประเมิน

2.3 บทบาทคอมพิวเตอร์กับการฝึกอบรม

คอมพิวเตอร์นับว่าเข้ามายืนหนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ 4 ด้าน คือเพื่อพื้นฐานการดำรงชีวิต พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาคุณธรรม และการเพิ่มคุณวุฒิจะเกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มการพัฒนาความรู้เพื่อการศึกษาด้วยตนเอง การฝึกอบรม การเล่าเรียน ดังนี้

2.3.1 บทบาทคอมพิวเตอร์ในการเพิ่มการศึกษาด้วยตนเอง

ปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีบทบาทสำคัญในการเอื้ออำนวยต่อสถานการณ์เรียนรู้ด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์ระบบชีเอไอ จนถึงคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ระบบเอทีเอ็ม (ATM: Automation Teller Machine) ซึ่งผู้ใช้พัฒนาขึ้นให่ง่ายต่อการสื่อสารกับมนุษย์ใช้แม่เด็กคอมพิวเตอร์เกนก็มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาทักษะและความคิดของมนุษย์ ทำให้เห็นได้ว่าบทบาทคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านคุณวุฒิ คอมพิวเตอร์มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน

2.3.2 บทบาทคอมพิวเตอร์ในการเพิ่มคุณวุฒิด้วยการฝึกอบรม

มีส่วนช่วยให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงขึ้นด้วยการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มการฝึกอบรม ลักษณะของการสื่อสารสองทาง (Two Way Communication)

2.3.3 บทบาทคอมพิวเตอร์ในการเพิ่มคุณวุฒิด้วยการศึกษาด้วยตนเอง

คอมพิวเตอร์มีบทบาทตั้งแต่การศึกษารายบุคคล กลุ่มจนถึงระบบศึกษานวัฒน์ไปรษณีย์เดิมอิเลคทรอนิกส์ (E-Mail) เทเลเทกซ์ (Teletext) และวีดีโอเทกซ์ (Video Text) จนถึงไฮเปอร์เทคโนโลยี (Hyper Tech) หรือนักคิดมีเดีย นับเป็นก้าวสำคัญของบทบาทคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการเพิ่มคุณวุฒิด้วยการศึกษาด้วยตนเอง

2.4 การใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการฝึกอบรม

โดยธรรมชาติคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการจำและค้นหาได้ดีกว่า สื่ออื่นใดที่มีมาในอดีต เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามายืนหนาที่ในระบบการเรียนการสอนและ

ฝึกอบรมของประเทศต่างๆ ทั่วในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย รวมไปถึงประเทศไทยในแบบเชิงบางประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ได้พัฒนาระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการฝึกอบรม ถึงขั้นที่สามารถทดลองออกแบบกระจาดลีนวัตยุปกรณ์การสอนและฝึกอบรมให้ผู้เรียนได้รับโปรแกรมอย่างรวดเร็ว และสามารถบันทึกโปรแกรมที่ต้องการไว้ในหน่วยความจำที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถค้นหา (Search) ส่วนความรู้ที่แต่ละคนสามารถเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และเป็นการสื่อสารสองทางที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและฝึกอบรมใกล้เคียงสื่อบุคคลมากกว่าสื่ออื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสถานการณ์จำลองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทำได้ใกล้เคียงกับประสบการณ์ตรงในการฝึกอบรมมาก

ดังนั้นคอมพิวเตอร์จึงเป็นระบบสื่อการศึกษาที่เข้ามาสนับสนุนทบทวนอย่างรวดเร็ว และช่วยให้การเรียนการสอนและการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประยุคกิจกรรมการสอนอื่นๆ ในอนาคตคาดคะเนว่าคอมพิวเตอร์เพื่อใช้งานจะมีราคาถูกลง เนื่องจากพัฒนาการด้านเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ได้คืบหน่วงจนขนาดเล็ก (chip) ทำให้ราคากомพิวเตอร์ถูกลงมาก เมื่อถึงเวลาดังกล่าวจะประมาณการลงทุนในการใช้คอมพิวเตอร์การฝึกอบรมจะถูกกว่าการลงทุนในระบบการฝึกอบรมอื่นๆ โดยที่ คุณภาพของผู้รับการอบรมจะดีขึ้นกว่าเดิมที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในระบบการฝึกอบรม ไม่ได้มุ่งให้วิทยากรเป็นวิศวกรสร้างคอมพิวเตอร์ หรือวิทยากรเป็นโปรแกรมเมอร์แต่อย่างใด การใช้คอมพิวเตอร์การฝึกอบรมมุ่งให้นักวิเคราะห์ระบบพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์โดยจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านความสะดวกของระบบคอมพิวเตอร์ให้วิทยากรสามารถสร้างสรรค์ระบบการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับผู้รับการอบรมตามทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายเร็วที่สุด สะดวกสบายที่สุด สนุกสนานตามหลักการของการเสริมแรงในการฝึกอบรม คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการฝึกอบรมใช้ในสองลักษณะคือ 1) ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยการฝึกอบรม และ 2) คอมพิวเตอร์การฝึกอบรมในสถานการณ์จำลอง

2.5 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม

การทดสอบและประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ มีแนวทางดังนี้ (1) การตรวจสอบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ (2) การทดสอบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ และ (3) การประเมินชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

2.5.1 การตรวจสอบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

ต้องทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ โดยจะทำการตรวจสอบความครบถ้วนของชุดฝึกอบรม ความสมบูรณ์ของแต่ละองค์ประกอบ ตรวจสอบการทำงานขององค์ประกอบ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของโครงสร้างและเนื้อหาตรวจสอบความครบถ้วนของชุดฝึกอบรม ตรวจสอบองค์ประกอบของฝึกอบรมตามที่ได้รับการออกแบบไว้นั้น ได้มีการ

ผลิตໄວ่ครบถ้วนหรือไม่ เช่น คู่มือการใช้ชุด การฝึกอบรม คำแนะนำการใช้บทเรียน และกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่กำหนด แบบทดสอบ และสื่อประกอบอื่น ๆ เป็นต้น ตรวจสอบความสมบูรณ์ขององค์ประกอบ ตรวจสอบดูว่าในแต่ละองค์ประกอบมีความพร้อมที่จะนำมาใช้ร่วมกันหรือไม่ เพียงใด ในแต่ละองค์ประกอบมีความซัดเจนสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในสถานที่เป็นการใช้ชุดฝึกอบรมหรือไม่ หากเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะต้องตรวจสอบดูว่ามีชิ้นส่วนที่จะต้องใช้ร่วมกัน เช่น สายไฟ ม้วนเทป และคู่มือการใช้ เป็นต้นตรวจสอบการทำงานขององค์ประกอบ เป็นการทดลองใช้อุปกรณ์ เช่น ไมโครโฟน ฯ เพื่อทดสอบดูว่าองค์ประกอบทุกส่วนสามารถใช้การได้ตามที่ควรจะเป็น หรือได้รับการออกแบบไว้หรือไม่ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมสมของโครงสร้างเนื้อหา เป็นการทดสอบการใช้งานอย่างเป็นระบบตามที่ได้รับการออกแบบไว้ทั้งชุด ในขั้นตอนนี้จะเป็นการตรวจสอบความซัดเจนของคำสั่งต่าง ๆ และความถูกต้องซัดเจนเหมาะสมสมของเนื้อหาที่มีความสำคัญอย่างมาก และใช้เวลาในการตรวจสอบมากกว่าขั้นตอนอื่น ๆ ในตรวจสอบควรกระทำร่วมกับบุคลากรของการผลิต เพื่อที่จะได้หารือเกี่ยวกับการบันทึกไว้อย่างละเอียดในแบบฟอร์มนับทึกเนื้อหา เพื่อส่งมาให้ฝ่ายผลิตบทเรียนดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามเกณฑ์

2.5.2 การทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

มี 2 แนวทางคือ (1) ทดสอบประสิทธิภาพด้านโครงสร้างและการนำเสนอ และ (2) การทดสอบประสิทธิภาพด้านสัมฤทธิผลการอบรม

1) การทดสอบประสิทธิภาพด้านโครงสร้างและการนำเสนอเป็นการทดสอบเชิงเทคนิคเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าชุดฝึกอบรมนี้มีโครงสร้างของบทเรียนและกระบวนการนำเสนอที่เหมาะสม

2) การทดสอบประสิทธิภาพด้านสัมฤทธิผลทางการอบรม ในการทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ที่มุ่งเน้นคุณภาพในเชิงวิชาการนี้ โดยหลักการแล้วจะมีวิธีการขั้นตอนและเกณฑ์ที่ไม่แตกต่างไปจากที่ใช้กับชุดฝึกอบรมอื่น ๆ สำหรับขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ โดยทั่วไปนิยมแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ในแต่ละขั้นตอนจะใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

(1) การทดลองแบบเดี่ยว เป็นการทดลองใช้ขั้นแรกซึ่งหากเป็นไปได้ควรหากลุ่มตัวอย่าง โดยมีจำนวนระหว่าง 1-3 คน เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการแล้วต้องนำไปใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกอบรมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) การทดลองแบบกลุ่มภายหลังจากที่ได้มีการปรับปรุงชุดฝึกอบรมที่ได้นำไปทดลองแบบเดี่ยวแล้วก็จะเป็นการนำฝึกอบรมไปให้กับกลุ่มตัวอย่าง ผลที่ได้รับจากการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนี้ก็จะถูก拿来ไปใช้เพื่อการปรับปรุงชุดฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

(3) การทดสอบแบบภาคสนาม โดยทั่วไปจะใช้ขนาดเท่ากับที่มีอยู่ในห้องอบรมจริงคือประมาณ 20-30 คน ในการทดสอบประสิทธิภาพทุกครั้งจะมีการตั้งเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นดัชนีวัดประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้ การตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพในที่นี้อาจทำได้เป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นเกณฑ์ความก้าวหน้าและส่วนที่เป็นเกณฑ์ประสิทธิภาพเกณฑ์ความก้าวหน้า ในที่นี้หมายถึง การใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อการเก็บข้อมูลความรู้ในตัวผู้รับการฝึกอบรม สมมติฐานที่นำมาใช้ คือก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม ผู้รับการฝึกอบรมในระดับหนึ่ง และเมื่อได้มีการผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกอบรมแล้วก็จะมีจัดความสามารถในการแบบทดสอบหลังเรียน “ได้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งค่าของความแตกต่าง ไว้จะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมว่าสามารถทำให้ผู้รับการฝึกอบรมมีสัมฤทธิผลการอบรมสูงขึ้นเพียงใด อย่างไรก็ตามคุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนที่นำมาใช้ต้องเป็นที่น่าเชื่อถือได้ เช่นเดียวกันผลของการทดสอบต่างๆ ที่ออกมานี้จะเป็นที่ยอมรับได้ เกณฑ์การกำหนดค่าของ $E1/E2 = 80/80$ หรือ $E1/E2 = 85/85$ เป็นต้นสำหรับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งขึ้นนี้ในส่วนของ E1 หมายถึงคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดต่างๆ ในช่วงของการใช้บทเรียน ในส่วนของ E2 หมายถึง คะแนนที่ผู้รับการฝึกอบรมทำได้จากการทดสอบหลังเรียน เป็นการตรวจสอบว่าชุดฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้นมาเนี้ยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ เช่น สมมติฐานว่าตั้งเกณฑ์ $E1/E2 = 85/85$ ก็ให้คุณผู้รับการฝึกอบรมสามารถทำกิจกรรมและตอบคำถามต่างๆ ในช่วงของการใช้บทเรียนได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเต็มไม่น้อยกว่าหรือมากกว่าร้อยละ 85 อยู่ $+5-5$ หลังจากนั้นจึงคุณค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนว่าได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 อยู่ $+5-5$ หากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเป็นไปตามที่กล่าวมาข้างต้น จึงจะถือว่าชุดฝึกอบรม ดังกล่าวมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ และสามารถนำไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงได้

2.5.3 การประเมินชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

การประเมินชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ (1) การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ (2) การประเมินภาคสนามการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิหากเป็นไปได้ควรให้มีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเน้นผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านการผลิตและการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์จำนวน 3-5 คน เพื่อให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ สำหรับที่จะนำไปปรับปรุงชุดฝึกอบรมให้มีความเหมาะสมและพร้อมที่จะนำไปใช้ในภาคสนามต่อไป การประเมินภาคสนามในขั้นตอนนี้ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเป็น

เครื่องซึ่งให้เห็นว่าชุดฝึกอบรม ที่ได้พัฒนาผลิตและทดสอบประสิทธิภาพมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนตรงตามเป้าหมายที่ได้กำหนด การประเมินทางเทคนิค เพื่อทดสอบปัญหาในการใช้และความพึงพอใจของผู้รับการฝึกอบรม

3. ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

การสร้างชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย นอกจากจะต้องศึกษาเรื่องเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์แล้ว ยังต้องศึกษาเรื่องเกี่ยวกับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ตในการศึกษา การออกแบบหน้าเว็บและหน้าจอ

3.1 ความหมายของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

Steed (1999) กล่าวว่าการฝึกอบรมผ่านเว็บ (Web-Based Training : WBT) ในบางครั้งก็เรียกว่า อินเทอร์เน็ตเพื่อการฝึกอบรม (Internet-Based Training : IBT) หรือ ฝึกอบรมแบบออนไลน์ (Online Training) เป็นการจัดการเปลี่ยนแปลงโลกของการศึกษาและการฝึกอบรม โดยสามารถทำให้ธุรกิจเก็บรักษาไว้สัก ครึ่งมื่นในการสอน (รวมถึงหลักสูตร, วิดีโอ, แบบทดสอบ และสื่อประสม) ที่เป็นศูนย์กลางซึ่งสามารถเข้าไปได้โดยการให้บุคคลติดต่อทางอินเทอร์เน็ตหรือระบบอินทราเน็ตของบริษัท หรือที่ใดก็ได้ ณ เวลาใดก็ได้ เป็นการฝึกอบรม การสอนและการเรียนรู้ที่สามารถเป็นอิสระจากขอบเขตของห้องอบรมและตามrangอบรม ห้องฝึกอบรมอย่างเด่นนั้น โดยการบรรยายและการนำเสนอหน้าห้อง ได้กลายเป็นประสบการณ์เรียนรู้แบบสื่อประสม (Multimedia) สำหรับผู้รับการฝึกอบรม

การฝึกอบรมผ่านเว็บเป็นการบรรจบกันของการพัฒนาเทคนิคและสังคม 3 ส่วน ด้วยกัน คือ การเรียนรู้ทางไกล (Distance Learning) คอมพิวเตอร์เพื่อการถ่ายทอดการศึกษา (Computer-Conveyed Education) และเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต (Horton, 2000) มีรูปแบบการสอน เป็นแบบรายบุคคลที่ส่งข้อมูลเป็นสาระรถะหรือเป็นการส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์ และแสดงผลโดยการแสดงด้วยหน้าจอของเว็บ มีการเก็บข้อมูลในแหล่งจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลได้โดยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนข้อมูลในบทเรียนให้ทันสมัยได้อย่างรวดเร็ว และการเข้าถึงข้อมูลการฝึกอบรมควบคุมได้โดยผู้ออกแบบการฝึกอบรม (Clark, 1996)

คิดานันท์ นลิตong (2543) ให้ความหมายว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการใช้เว็บในการเรียนการสอน โดยอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติของวิชาทั้งหมด ตามหลักสูตร หรือใช้เป็นเพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่าง ๆ ของสารสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การเขียนโตตอบ

กันทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และการพูดคุยสดด้วยข้อความและเสียง มาใช้ประกอบด้วยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ขณะที่ ถนนพร ตันติพิพัฒน์ (2539) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการเรียนการสอนโดยการใช้เว็บเป็นสื่อในการนำเสนอข้อมูล การสืบค้นข้อมูล การอภิปราย เสนอความคิดเห็น โดยใช้เครื่องมือผ่านเวล็อกไวค์เว็บที่ได้รับการออกแบบและจัดกระบวนการอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน มีกระบวนการเหมือนกับการฝึกอบรมโดยใช้ห้องอบรม แต่เป็นการเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ยืน ภู่สุวรรณ (2541) ได้กล่าวถึง การฝึกอบรมผ่านเว็บ คือ กระบวนการเรียนรู้บนเวล็อกไวค์เว็บ ที่เป็นรูปแบบของโมเดลการเรียนการสอนที่ต้องประกอบด้วยการติดต่อทั้ง 2 ทาง (Two-way Connection) โดยมีแนวคิดมาจากการแนวคิดแบบศูนย์กลางการเรียนรู้ (Centralize) มาเป็นการกระจายสู่ผู้เรียน (Decentralize) และรูปแบบการฝึกอบรมต้องเล็กลง โดยหน่วย (Unit) การเรียนในหลักสูตรเล็กลง มีการร่วมมือประสานกันทั้งสองรูปแบบ คือ ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง และผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเปรียบเสมือนการเรียนในห้องสมุดขนาดใหญ่มีองค์กรความรู้อยู่ทั่วโลกการออกแบบการเรียนรู้ผ่านเว็บจะอยู่ในรูปของเดลการเรียนการสอน (Model Learning) ที่มีลักษณะของการนีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ผู้เรียนจะเกิดกระบวนการคิดมากขึ้น

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การฝึกอบรมผ่านเครือข่าย เป็นรูปแบบการเรียนรู้การฝึกอบรมทางไกล ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยมีการนำอินเทอร์เน็ต มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน หรือการฝึกอบรมเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม นอกจากนั้นบทเรียนยังมีปฏิบัติสัมพันธ์กันระหว่างผู้รับการฝึกอบรมกับบทเรียน และผู้รับการฝึกอบรมยังเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระในเรื่องของสถานที่และเวลา โดยบทเรียนและเนื้อหาจะมีการปรับปรุง เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน

3.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นมา สามารถเผยแพร่ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้ ต้องมีการออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพและความเร็วของระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ที่ใช้ด้วย

มาแรน (Maran.1996) ให้ความหมายของระบบเครือข่ายว่า หมายถึง แหล่งรวมของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อถึงกันและกัน เพื่อที่จะใช้ข้อมูลสารสนเทศร่วมกัน

กิตานันท์ มลิทอง (2540) ให้คำนิยามของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ว่า หมายถึง ระบบการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สร้างขึ้น โดยการเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2

เครื่องขึ้นไป โดยใช้แผ่นวงจรต่อประสานข่ายงานกับสายเคเบิล และทำงานด้วยระบบปฏิบัติการข่ายงาน

บุปผาติ ทักษิกรณ์ และคณะ (2544: 138-142) ให้ความหมายระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ว่า เป็นระบบที่มีการเชื่อมต่อกันของเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่สองเครื่องขึ้นไปโดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสาร (communication technology) การนำเทคโนโลยีการสื่อสารแบบต่าง ๆ มาใช้เชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกัน ทำให้มีลักษณะระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์หลายรูปแบบดังนี้

1. เครือข่ายท้องถิ่น (Local Area Network หรือ LAN) เป็นการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกัน อาศัยสาย UTP ราคาถูกต่อเข้ากับเครื่องในโครงการคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่มีการ์ด เครือข่าย LAN card หลาย ๆ เครื่องเข้าด้วยกัน โดยอาศัยอุปกรณ์ Hub มีคอมพิวเตอร์แม่ข่ายสำหรับจ่ายไฟฟ้าเรียกว่าเครื่องบริการแฟ้ม (file server) ความเร็วในการส่งผ่านข้อมูลขึ้นกับความเร็วของอุปกรณ์ Hub และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่ายที่เข้าถึงข้อมูลในเครื่องบริการแฟ้มเดียวกันในช่วงเวลาใดช่วงหนึ่ง ข้อจำกัดอยู่ที่ระบบห่างระหว่างตัวคอมพิวเตอร์ลูกข่ายกับเครื่องบริการแฟ้มไม่ควรเกินหนึ่งร้อยเมตร

2. อินทราเน็ต (Intranet) เป็นการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายท้องถิ่นหลาย ๆ วง ทำให้มีขอบเขตกว้างออกไปแต่ยังจำกัดการเข้าถึงข้อมูลได้เฉพาะเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ภายในองค์กรเท่านั้น การเชื่อมต่อระหว่างวงของ LAN อาศัยอุปกรณ์เชื่อมต่อ เช่น สายเคเบิลไนโตรเจน แสง อุปกรณ์ Hub และ Switch

3. อินเทอร์เน็ต (Internet) การเชื่อมต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตอาศัยการเชื่อมต่อเข้ากับบริษัทหรือองค์กรที่เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider หรือ ISP) การเชื่อมต่อที่นิยมในปัจจุบันอาจผ่านทางระบบเครือข่ายท้องถิ่น หรือระบบอินทราเน็ตขององค์กรซึ่งต่อเข้ากับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตอีกด้านหนึ่งหรืออาจเป็นการเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์กับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยอาศัยอุปกรณ์โมเด็ม และสายโทรศัพท์

4. เอ็กซ์ตราเน็ต(Extranet) การเชื่อมต่อเข้ากับเอ็กซ์ตราเน็ต เป็นการอนุญาตให้ผู้ใช้ภายนอกองค์กรให้สามารถเข้าถึงข้อมูลขององค์กรได้ ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าขององค์กร ระดับของการเข้าถึงข้อมูลขึ้นกับการตรวจสอบขอผู้ใช้และรหัสผ่าน ซึ่งเจ้าของเอ็กซ์ตราเน็ตเป็นผู้กำหนดลิขิธิการใช้ให้แก่ผู้ใช้เอ็กซ์ตราเน็ตแต่ละคน สามารถใช้โปรแกรม Netscape และ Internet Explorer ในการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูล ตัวอย่างเอ็กซ์ตราเน็ตทางการศึกษา เช่น SchoolNet UniNet

ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศาคุณ (2544: 158-166) กล่าวว่า เครือข่ายคอมพิวเตอร์เกิดจาก การสื่อสารข้อมูลของเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไป โดยใช้วิธีการสื่อสารข้อมูลทั่วไป ในการเชื่อมต่อสื่อสารระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ สามารถจำแนกตามระบบ ทางการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์การสื่อสารได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. Local Area Network (LAN) แลนหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบท้องถิ่น ระบบ ทางการเชื่อมต่อประมาณไม่เกิน 10 กิโลเมตร มีความเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสูง ประมาณ 10-100 Mbps สื่อที่ใช้มักจะเป็นสื่อแบบสายสัญญาณ ส่วนใหญ่จะใช้ในองค์กร สำนักงาน เช่น เครือข่ายภายในมหาวิทยาลัยหรือเครือข่ายภายในบริษัท

2. Metropolitan Area Network (MAN) แม่นเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาด ใหญ่ ซึ่งอาจครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล หรือ ทั้งอำเภอ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ชนิดนี้เกิดจากเชื่อมต่อ ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบท้องถิ่นหลาย ๆ เครือข่ายเข้าด้วยกัน

3. Wide Area Network (WAN) แวน เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มาก ภายในเครือข่ายประกอบไปด้วยเครือข่ายแบบ LAN และ MAN พื้นที่ของเครือข่ายแบบ WAN สามารถครอบคลุมได้ทั่วประเทศ หรือทั่วโลก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการครอบคลุมทั่วโลก ก็เป็นเครือข่ายแบบ WAN เครือข่ายหนึ่งเช่นกัน

ระบบแลน (LAN ย่อมาจาก Local Area Network) เป็นระบบข่ายงานคอมพิวเตอร์ ขนาดเล็ก ซึ่ง มักจะติดตั้งอยู่ภายในอาคารหลังเดียว หรือภายในบริเวณที่มีเนื้อที่ไม่กว้างขวางนัก ข่ายงานคอมพิวเตอร์นั้นเป็นระบบที่เกิดจากการนำคอมพิวเตอร์หลาย ๆ เครื่องมาพ่วงต่อกันเพื่อให้ ผู้ใช้ข่ายงานสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ (บรรชิต มาลีวงศ์ 2539: 184)

สรุป เครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีทั้งแบบที่ใช้ภายในองค์กรด้วยระบบ LAN อินเทอร์เน็ตเป็น การนำเอาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาใช้กันภายในองค์กร เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยง ข้อมูล ข้อมูลทางเศรษฐกิจของหน่วยงาน องค์กรและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยอาศัยการเชื่อมต่อเข้ากับ บริษัทหรือองค์กรที่เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และอีกชั้นหนึ่ง เป็นอีกเครือข่ายหนึ่งที่อนุญาต ให้ผู้ใช้ภายนอกองค์กรเข้าถึงข้อมูลขององค์กรได้ โดยใช้รหัสผ่านตามที่เจ้าขององค์กรเป็น กำหนด สิทธิ์การใช้ในแต่ละคน

3.3 การใช้อินเทอร์เน็ตในการศึกษาออนไลน์

อินเทอร์เน็ต เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่ใช้กระบวนการสื่อสารข้อมูล ชนิด ออนไลน์ ระหว่างคอมพิวเตอร์ต่างระบบและต่างชนิด ร่วมกับสายเคเบิลและผู้ใช้งานจำนวนมาก

อาศัยโปรแกรมและอุปกรณ์สื่อสารที่มีรูปแบบมาตรฐาน เรียกว่า Transmission Control Protocol/Internet Protocol (TCP/IP) (บัญเรื่อง เนียมหนอง 2540: 68)

อินเทอร์เน็ต (Internet) มาจากคำภาษาอังกฤษ 2 คำ คือ (Interconnective Network) หมายถึงระบบรวมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นผลที่สำคัญของการรวมระบบคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำนวนมหาศาลทั่วโลกเข้าด้วยกัน ภายใต้หลักเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน คือใช้โพรโทคอลทีซีพี/ไอพี TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) ซึ่งมีผลทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหลายในเครือข่ายนี้ สามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้โดยสะดวก รวดเร็วไม่ว่าข้อมูลเหล่านั้นจะอยู่ในรูปแบบตัวอักษร หรือข้อความ หรืออาจเป็นภาพ เสียง ได้ทั้งสิ้น (เกรศินี การสมพจน์ 2543: 40)

การเรียนรู้ด้วยการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอน การเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต เป็นการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทั้งที่เป็นเครื่องเดียว ที่เรียกว่า Stand-alone หรือการเรียนผ่านเครือข่ายเชื่อมโยงสู่อินเทอร์เน็ต Web Base Learning เป็นการเรียนการสอนผ่านทางคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตการศึกษา การเรียนแบบนี้ ผู้เรียนสามารถเรียนที่ไหนก็ได้ เวลาใดก็ได้ ไม่มีข้อจำกัด การเรียนการสอนผ่านทางอินเทอร์เน็ตและเว็บเพจ (Online Learning. Internet Web Base Education) เป็นการนำเสนอเนื้อหาและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยเน้นสื่อประสมหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน มีการสร้างสภาพแวดล้อมที่ประสานงานกัน (กรรชิต มาลัยวงศ์ 2544: 6-8)

อนอมพร เดชาธรัสแสง (2544: 87-89) กล่าวถึงบทบาทสำคัญของเว็บในการศึกษา ว่า การสอนบนเว็บ (Web-based Instruction) เป็นผลของการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย การสอนบนเว็บเป็นการผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบ การเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้และแก้ปัญหาในเรื่องข้อจำกัดทางด้านสถานที่และเวลา โดยการสอนบนเว็บจะประยุกต์ใช้คุณสมบัติและทรัพยากรของเวล็อก ไวด์ เว็บ ใน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนการสอนที่จัดขึ้นผ่านเว็บนี้ อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดของกระบวนการเรียนการสอนก็ได้ การสอนบนเว็บมีรูปแบบการเรียนการสอนต่างไปจากการเรียนในห้องเรียน คือ ผู้เรียนจะเรียนผ่านจอคอมพิวเตอร์ซึ่งต่อเข้ากับ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยผู้เรียนจะสามารถเรียนจากที่ใดก็ได้ ในเวลาใดก็ได้ยกเว้นในบาง

หลักสูตรที่ออกแบบให้ผู้เรียนเข้ามาเรียนในเวลาที่กำหนด การจัดการสอนบนเว็บสามารถทำได้ใน 3 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1. การจัดการสอนบนเว็บ โดยที่ไม่ต้องมีการเข้าชั้นเรียน
2. การสอนบนเว็บเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ยังมีการนัดหมายมาเข้าชั้นเรียนบ้าง

หรือ

3. การจัดการสอนบนเว็บ เพื่อเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ์ได้ นอกจากนี้ยังกล่าวถึง คุณลักษณะสำคัญของเว็บซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน มีอยู่ 8 ประการ ได้แก่

1. การที่เว็บเปิดโอกาสให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียนหรือผู้เรียนกับเนื้อหาบทเรียน
2. การที่เว็บสามารถนำเสนอเนื้อหา ในรูปแบบสื่อประสม (Multimedia)
3. การที่เว็บเป็นระบบเปิด (Open System) ซึ่งอนุญาตให้ผู้ใช้มีอิสระในการเข้าถึงข้อมูลได้ทั่วโลก
4. การที่เว็บอุดมไปด้วยทรัพยากร เพื่อการสืบค้นออนไลน์ (Online Search/Resource)

5. ความไม่มีข้อจำกัดทางสถานที่และเวลาของการสอนบนเว็บ (Device, Distance and Time Independent) ผู้เรียนที่มีคอมพิวเตอร์ในระบบใดก็ได้ ซึ่งต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ต จะสามารถเข้าเรียนจากที่ใดก็ได้ในเวลาใดก็ได้

6. การที่เว็บอนุญาตให้ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุม (Learner Contained) ผู้เรียนสามารถเรียนตามความพร้อมความสนใจและความสนใจของตน
7. การที่เว็บมีความสมบูรณ์ในตนเอง (Self - Contained) ทำให้เราสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมดผ่านเว็บได้
8. การที่เว็บอนุญาตให้มีการติดต่อสื่อสาร ทั้งแบบเวลาเดียว (Synchronous Communication) เช่น Chat และต่างเวลา กัน (Asynchronous Communication) เช่น Web Board เป็นต้น

สรรษชัย ห่อไฟศาลา (2544: 93-104) แบ่งประเภทของการเรียนการสอนผ่านเว็บออกเป็น 3 ลักษณะตามแนวคิดของ Parson (1997) คือ

1. เว็บรายวิชา (Stand-alone Courses) เว็บรายวิชาเป็นที่มีการบรรจุเนื้อหา (Content) หรือเอกสารในรายวิชา เพื่อการสอนเพียงอย่างเดียว เป็นเว็บรายวิชาที่มีเครื่องมือและแหล่งที่เข้าไปถึงและเข้าหา ได้โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ลักษณะของการเรียนการสอนผ่านเว็บ

ที่มีลักษณะเป็นแบบวิทยาเขต มีนักศึกษาจำนวนมากที่เข้ามาใช้งานจริง แต่มีลักษณะการสื่อสาร ส่งข้อมูลระยะไกลและมักจะเป็นการสื่อสารทางเดียว

2. เว็บสนับสนุนรายวิชา (Web Supported Courses) เป็นเว็บรายวิชาที่มีลักษณะ เป็น รูปธรรมที่มีลักษณะเป็นการสื่อสารสองทางที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และมี แหล่งทรัพยากรทางการศึกษาให้มาก มีการกำหนดงานให้ทำบนเว็บ การกำหนดให้อ่านมีการ ร่วมกันอภิปราย การตอบคำถามมีการสื่อสารอื่น ๆ ผ่านคอมพิวเตอร์ มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้ทำใน รายวิชา มีการเชื่อมโยงไปยังแหล่งทรัพยากรอื่น ๆ เป็นต้น

3. เว็บทรัพยากรการศึกษา (Web Pedagogical Resources) เป็นเว็บที่มีรายละเอียด ทางการศึกษาการเชื่อมโยงไปยังเว็บอื่น ๆ เครื่องมือ วัสดุคุณ และรวมรายวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน สถาบันการศึกษาไว้ด้วยกัน และยังรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา ไว้บริการทั้งหมดและ เป็นแหล่งสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา ทั้งทางด้านวิชาการและไม่ใช่วิชาการ โดยการใช้ สื่อที่หลากหลาย รวมถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลด้วย

สรุปการใช้อินเทอร์เน็ตทางการศึกษา เป็นเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และ โทรศัมนาคมมาผนวกกัน ทำให้เกิดเป็นระบบข้อมูลสารสนเทศ (Information Technology) เพื่อ ประโยชน์ทางการศึกษา

3.4 ลักษณะและการออกแบบเว็บไซต์

การจัดทำเว็บเพื่อการอบรม นอกจากการเสนอเนื้อหาความรู้แก่ผู้รับการ ฝึกอบรมแล้ว ศิลปะการจัดรูปแบบของเว็บเพื่อน่าสนใจสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ ผู้รับการฝึกอบรมเป็นการเร้าให้อยากอบรมอย่างติดตาม การออกแบบเว็บการการฝึกอบรม ที่มี ประสิทธิภาพ ถือเป็นทั้งศิลปะและวิทยาศาสตร์และเป็นทั้งความคิดสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ ในสภาพการณ์จริงตามที่ผู้ใช้ต้องการอย่างเหมาะสม

ยืน ภู่วรรณ (2540: 66/70) กล่าวถึงการออกแบบโฉมเพชรว่า การออกแบบ โฉมเพชรที่ดีจำเป็นต้องเข้าใจทั้งทางด้านเทคนิค วิธีการเกี่ยวกับการออกแบบ จนถึงรูปแบบของ องค์ประกอบของภาพ สิ่งต่าง ๆ ที่ประกอบอยู่ การออกแบบเว็บเพชรที่ดี ย่อมหมายถึงการนำเสนอ งานได้น่าสนใจ การเขียนโฉมเพชรจึงนำเสนอซึ่งความน่าเชื่อถือ ย้อนชักนำให้เกิดความรู้สึกอย่างอ่าน ไม่เบื่อหน่ายง่าย กฎหมายในการเขียนโฉมเพชร 4 ข้อ ดังนี้

1. กฎหมายความแปรปักษ์แตกต่าง (Contrast) เน้นการออกแบบโฉมเพชรให้มีความ แปรปักษ์ หลีกเลี่ยงการใช่องค์ประกอบบนของภาพที่คลุมถ่าย ๆ กัน อาทิ เช่น การใช้ตัวหนังสือ สี ขนาด ความหนาของเส้น รูปร่าง ที่ว่างบนของถูกองค์ประกอบของเนื้อหาไม่ใช่สิ่งเดียวกันควร สร้างให้เห็นความแปรปักษ์แตกต่างอย่างชัดเจน สิ่งที่มีความหมายหรือต้องการแยกเน้นให้เห็นชัดเจน

ต้องให้มีความเปลก ความเปลกแตกต่าง บناจึงเป็นส่วนสำคัญที่ใช้ความน่าสนใจได้เป็นอย่างดี

2. กฎการซ้ำซ้ำ (Repetition) ในการออกแบบโฉมเพจควรมีรูปแบบที่เป็นแบบแผน การหารูปแบบ การให้สี การสร้างรูปร่าง การกำหนดพื้นหลัง ความสมัมพันธ์ของระยะห่าง ความหนาของตัวอักษร เส้น ขนาด จะต้องมีลักษณะสอดคล้องกันทั้งหมด วิธีการสร้างโฉมเพจแบบย้ำซ้ำ ช่วยเสริมให้ดูเป็นหนึ่งเดียว

3. กฎการจัดความวางแนว (Alignment) การจัดวางองค์ประกอบ ต้องมีความแน่โดยต้องมองวัตถุที่อยู่ข้างหน้าเสมอ เช่น ตัวอักษรหรือรูปภาพที่อยู่ต่อหน้า ต้องมีความต่อเนื่องขององค์ประกอบที่อยู่ด้านบน หากอยู่ด้านขวาเกินไป ต้องมีความต่อเนื่องของการวางแนว วางแนว จะทำให้เว็บเพจ ดูสะอาด นำสมัย และเป็นไปในลักษณะไม่ขัดกับความรู้สึกของผู้อ่าน

4. ความใกล้เคียง ความเกี่ยวเนื่อง (Proximity) เป็นกฎอีกข้อหนึ่งที่จะต้องให้วัตถุต่าง ๆ ที่อยู่บนโฉมเพจนมีความเป็นระเบียบเกี่ยวนี้องกัน การจัดวางองค์ประกอบที่เกี่ยวเนื่องกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนทำให้มองเห็นได้ง่าย ไม่กระชับกระชาบ การรวมกลุ่มเป็นวิธีการลดความยุ่งเหงิง สร้างความเป็นระเบียบ

การใช้ไฟล์ภาพหรือกราฟิกที่มีความหลากหลายแต่ตัว ๆ กัน ในส่วนต่าง ๆ ของแต่ละหน้าเอกสารหรือเว็บ ยังช่วยให้การเรียกดูเว็บไซต์เป็นไปอย่างรวดเร็วและน่าสนใจ เมื่อโปรแกรมเว็บบราวเซอร์นำเสนอเว็บ เว็บบราวเซอร์จะอ่านไฟล์ภาพหรือกราฟิกนั้น ๆ เพียงครั้งเดียวแล้วเก็บไว้ในหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ เมื่อมีการใช้ไฟล์ภาพนั้นในครั้งถัดมา ภาพกราฟิกนั้น ก็จะปรากฏขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะ โปรแกรมเว็บบราวเซอร์จะนำมาจากหน่วยความจำของเครื่อง

อนอมพร เลาหจรสแสง (2544: 87-89) กล่าวถึงการออกแบบหน้าจอว่า การออกแบบหน้าจอที่ดึงใจผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและควรเป็นไปตามหลักการออกแบบพื้นที่ใช้งาน (Functional Area) ควรมีการใช้สีและกราฟิกที่เหมาะสม มีการแบ่งหน้าจอออกเป็นสัดส่วน โดยยึดหลักความชัดเจนและความคงตัว (Clarity and Consistency) และกล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ดังต่อไปนี้

1. ตัดสินใจเลือกลักษณะในการสอนบนเว็บ
2. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรที่จัดการสอนบนเว็บ
3. ศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียน
4. ออกแบบโครงสร้างของเว็บ โดยการกำหนดโครงสร้างของเว็บคร่าว ๆ ก่อนที่จะกำหนดรายละเอียด โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

5. หาความรู้และทักษะการใช้โปรแกรมต่าง ๆ ที่จำเป็น ดังต่อไปนี้

- 5.1 โปรแกรมช่วยในการจัดการสอนบนเว็บ เช่น Web CT (www.wbtsystems.com) หรือ Learning Space ของบริษัทโลตัส (www.lotus.Com/2442.htm) เป็นต้น
- 5.2 โปรแกรมในการสร้างโฮมเพจรายวิชา เช่น Microsoft Front Page, Macromedia Dream weaver เป็นต้น

5.3 โปรแกรมอ่านข้อมูลบนเว็บ (Web Browser) เช่น Netscape Navigator, Internet Explorer เป็นต้น

5.4 โปรแกรมไปรษณีย์ อีเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เช่นเว็บเมล เป็นต้น

5.5 โปรแกรมการประชุมทางคอมพิวเตอร์ เช่น Web Board เป็นต้น

6. เตรียมเนื้อหาในรูปการสอนบนเว็บ ซึ่งครอบคลุมเพียงต่าง ๆ ดังนี้ โฮมเพจ หรือเว็บเพจแรกของเว็บไซต์ ซึ่งควรจะมีข้อความ ทักษะที่ต้องรับ มีกล่องสำหรับใส่ชื่อผู้เรียน และรหัสลับ (กรณีที่ต้องการให้มีการลงทะเบียนก่อนเข้าเรียน) นอกจากนี้อาจเสนอเนื้อหาสั้น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับคอร์ส ประกอบด้วยชื่อคอร์ส ชื่อหน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบ รวมทั้งรายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนคอร์สนี้ และเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจที่อยู่ของผู้เกี่ยวข้อง

6.1. เว็บเพจแสดงภาพรวมของคอร์ส (Course Overview) และแสดงสังเขปรายวิชา และเชื่อมโยงไปยังรายละเอียดของหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ควรมีคำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับ หน่วยการเรียนวิธีการเรียน วัตถุประสงค์และเป้าหมายของวิชา

6.2 เว็บเพจแสดงสิ่งจำเป็นในการเรียน (Course Requirements) เช่น เอกสาร ตำรา บทความวิชาการ และทรัพยากรการศึกษาระบบทเครือข่าย (Online Resource) รวมทั้งเครื่องมือ ต่าง ๆ ทั้งชาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์

6.3 เว็บเพจที่แสดงข้อมูลสำคัญ ๆ เช่น การติดต่อผู้สอน การเชื่อมโยงไปยัง เว็บเพจ คำประกาศ/คำแนะนำการเรียน การเชื่อมโยงไปยังการใช้ห้องสมุด หรือนโยบายของ สถาบันการศึกษา

6.4 เว็บเพจแสดงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง (Responsibilities) ได้แก่สิ่งที่คาดหวังจากผู้เรียน กำหนดการสั่งงานที่ได้รับมอบหมาย วิธีหรือ เกณฑ์การประเมิน เป็นต้น

6.5 เว็บเพจกิจกรรมที่มอบให้ทำการบ้าน (Assignment) และงานที่มอบหมาย ให้ผู้เรียนทำในคอร์ส กำหนดส่งงาน การตรวจงาน และกิจกรรมเสริมต่าง ๆ ที่เหมาะสม

6.6 เว็บเพจที่แสดงกำหนดการเรียน (Course Schedule)

6.7 เว็บเพจที่สนับสนุนการเรียน (Resources)

6.8 เว็บเพจการอภิปรายสำหรับการสอนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สอบถามปัญหาการเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทั้งในรูป Asynchronous เช่น Web Board หรือ Synchronous เช่น Chat เป็นต้น

6.9 เว็บเพจคำถามคำตอบที่พบบ่อย (FAQ)

การออกแบบโครงสร้างของการเรียนการสอนผ่านเว็บจะประกอบด้วย (ปททป เมธากุมภาพันธ์ 2540 อ้างถึงใน สารราชท์ ห้องไฟศาล 2544: 93-104) ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชา ภาพรวมรายวิชา(Course Overview) แสดง วัตถุประสงค์ของรายวิชา สังเขปรายวิชา คำอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อการเรียนหรือหน่วยการเรียน
 2. การเตรียมตัวของผู้เรียนหรือการปรับพื้นฐานผู้เรียน เพื่อที่จะเตรียมตัวเรียน
 3. เนื้อหาบทเรียนพร้อมทั้งการเขียนโดยไปยังสื่อสนับสนุนต่างๆ ในเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ
 4. กิจกรรมที่มีขอบหมายให้ทำพร้อมทั้งการประเมินผล การกำหนดเวลาเรียน การส่งงาน
 5. แบบฝึกหัดที่ผู้เรียนต้องการฝึกฝนตนเอง
 6. การเชื่อมโยงไปแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนการศึกษาอีกกว่า
 7. ตัวอย่างแบบทดสอบ ตัวอย่างรายงาน
 8. ข้อมูลทั่วไป (Vital Information) แสดงข้อมูลที่จะติดต่อผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง การลงทะเบียน ค่าใช้จ่าย การได้รับหน่วยกิต และการเชื่อมโยงไปยังสถานศึกษาหรือหน่วยงาน และมีการเชื่อมโยงไปสู่รายละเอียดของหน้าเว็บที่เกี่ยวข้อง
 9. ส่วนแสดงประวัติของผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
 10. ส่วนของการประกาศข่าว (Bulletin Board)
 11. ห้องสนทนา (Chat Room) ที่เป็นการสนทนาในกลุ่มผู้เรียนและผู้สอน
- ตามน้อมพろ เลาหารัตน์แสง (2545: 127-175) การออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก โครงสร้างเว็บไซต์แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่
1. โครงสร้างเชิงเส้นตรง เหมาะสำหรับเว็บไซต์เด็ก ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ตากตัวและชัดเจน
 2. โครงสร้างเปิด เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีประสบการณ์และมีความมั่นใจที่จะควบคุมการเรียนของตน ไม่มีทางเข้าสู่เนื้อหาที่แน่นอน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้อย่างอิสระ ผู้เรียนอาจเกิดความสับสนและท้อแท้กับการเรียนได้ ไม่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ชอบเรียนเนื้อหา

3. โครงสร้างลักษณะสมมูล จะสมคุณลักษณะของทั้งลักษณะเชิงเส้นตรง และลักษณะเปิดเข้าด้วยกัน ผู้เรียนจะได้รับทางเลือกในการทำกิจกรรมการเรียนหรือการเลือกเนื้อหาที่ต้องการจะศึกษา แต่จะเรียนรู้เนื้อหาแต่ละส่วนในลักษณะเชิงเส้นตรงเหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้เรียนซึ่งคุณภาพดับของประสบการณ์ในการใช้เว็บและประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความไม่สม่ำเสมอของโครงสร้างอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายจากผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ได้

สำหรับการใช้ไอคอนเพื่อการนำทางมีหลักการในการออกแบบ ดังนี้ คือ สีของไอคอน ไม่ควรมากกว่า 2 สี และเลือกใช้สีที่ไปด้วยกัน หากไอคอนตั้งอยู่ชิดกันควรใช้ขอบเขต (borders) หรือโครงร่าง (Outlines) เพื่อแยกระหว่างไอคอนให้ชัดเจน และควรรวมกลุ่มไอคอนที่เป็นลักษณะเดียวกันเข้าไว้ด้วยกันจำนวนของไอคอนที่ใช้จะต้องเข้าใจได้ง่าย ไม่กำกวน สีของความหมายชัดเจน แตกต่างจากกัน จำได้ง่ายใช้สัญลักษณ์ที่คุ้นเคยและเห็นชัดเจน

สำหรับการใช้เมนูนั้น การใช้คำสั่งบนเมนูที่สั้นกระชับแต่ได้ใจความ การใช้เมนูในลักษณะเดิมหน้าจอจะใช้เฉพาะเริ่มต้นหัวข้อเนื้อหาหรือเมื่อจบตอนของกิจกรรมเท่านั้น เพื่อที่จะตามผู้เรียนว่าต้องการจะทำอะไรต่อไป การเรียงลำดับตัวเลือกในเมนูให้เรียงตามตัวอักษร ยกเว้นว่ารายการตัวเลือกสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มได้ นอกจากนี้ควรออกแบบให้รายการตัวเลือกที่ผู้เรียนเลือกมีความแตกต่างจากตัวเลือกอื่น ๆ เช่น การระบายน้ำของตัวเลือกนั้น ๆ หากตัวเลือกไม่สามารถที่จะเลือกได้ให้ใช้สีที่แตกต่าง ซึ่งสีที่นิยมใช้ได้แก่ สีเทาอ่อน

การออกแบบทางทัศน学 (Visual Design) หมายถึง การออกแบบภาพและสีสรรบนหน้าจอ ที่ปรากฏบนหน้าเว็บ หลักการในการสร้างสมดุล ผู้ออกแบบต้องพิจารณาให้รอบคอบในด้านของการสร้างความสมดุลบนเว็บไซต์ของตนใน 3 มิติด้วยกัน ได้แก่ มิติของเป้าหมายของเว็บไซต์ มิติด้านความต้องการของผู้ใช้ (ผู้เรียน) และ มิติทางด้านข้อจำกัดด้านハードแวร์

หลักการสำหรับการออกแบบกราฟิกบนเว็บเพจ ต้องคำนึงถึงปัจจัย 2 ข้อ คือ

1. ขนาดของข้อความพิวเตอร์ที่ใช้ในการแสดงผล มีความละเอียดที่ 800 x 600 pixels

pixels

2. หากต้องการให้ผู้ใช้พิมพ์หน้าจอลงบนกระดาษในการออกแบบต้องให้อยู่ในพื้นที่ 595 x 842 pixels ซึ่งพื้นที่ในการแสดงผลที่มากที่สุดในการออกแบบกราฟิก คือ 760 x 420 pixel เทคนิคในการเพิ่มศักยภาพในการอ่านของผู้เรียน ได้แก่

1.1 ตัวพิมพ์ (Typeface) ในเอกสารสิ่งพิมพ์ ถ้าต้องการเข้าความภาษาอังกฤษที่อ่านได้ง่าย ควรเลือกใช้ตัวพิมพ์ประเภท มีเซิง เช่น Bookman Times เป็นต้น สำหรับเนื้อความและเลือกใช้ตัวพิมพ์ประเภทไม่มีเซิง (sans serif type) เช่น Helvetica หรือ Arial เป็นต้น สำหรับ

หัวข้อหรือชื่อบท สำหรับเอกสารบนเว็บ ขนาดตัวพิมพ์ควรอยู่ที่ความสูงประมาณ 3-4 มิลลิเมตร การใช้ตัวพิมพ์ประเภทมีเชิงสำหรับเนื้อความ ควรเดือกขนาดให้ใหญ่กว่ามาตรฐาน

1.2 ฟอนต์และตัวอักษรใหญ่-เล็ก (Font and Case) ตัวเออนเป็นตัวอักษรที่อ่านได้ยาก ไม่ควรใช้ตัวเออนสำหรับข้อความที่ยาวมากจนเกินไป ตัวอักษรที่หนาควรเก็บไว้ใช้เพื่อเน้นประเด็นสำคัญ ๆ ไม่ควรใช้ตัวอักษรตัวหน้ามากจนเกินไป เพราะถ้าใช้ตัวหน้าทั้งหมดจะไม่มีอะไรเด่นออกมานะ

1.3 การจัดข้อความ (Justification) การจัดข้อความซิดซ้ายเป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด เพราะทำให้การอ่านสะดวกที่สุด ไม่ควรจัดข้อความซิดขวา ถ้าจะใช้ให้จำกัดปริมาณข้อความแต่เพียงน้อยเท่านั้น

1.4 ความยาวของข้อความแต่ละบรรทัด (Line Length) ในหนึ่งคอลัมน์ที่เหมาะสมได้แก่ 55-60 ตัวอักษรหรือประมาณ 9-10 คำต่อบรรทัดและไม่ควรเกิน 12 คำสำหรับตัวอักษรภาษาอังกฤษ หากต้องการใช้หลักการของภาษาอังกฤษเป็นมาตรฐานในการกำหนดความกว้างของคอลัมน์ จำนวนที่เหมาะสมได้แก่ 28 ตัวอักษรเท่านั้น

1.5 ความเปรียบค่าง (Contrasts) หลักการเลือกสีที่มีความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างพื้นหลังและสีตัวอักษร ตัวอักษรคำบนพื้นขาวจะง่ายต่อการอ่านมากที่สุด แต่ถ้าออกแบบสำหรับข้อความที่ไม่น่าสนใจการใช้สีที่สูดคลาดกันนี้ก็สามารถทำได้ หากต้องการใช้พื้นหลังที่มีลวดลาย ควรใช้ลวดลายที่อ่อนมาก ๆ เพื่อไม่ให้ข้อความอ่านยากจนเกินไป

ตารางแสดงตัวเลือกสีที่มีความเหมาะสมสำหรับเว็บเพจ

สีตัวอักษร	สีพื้นหลัง
ขาว	ชมพู (magenta) แดง เจียว ฟ้า
เหลือง	ฟ้า
เจียวอมฟ้า (Cyan)	ฟ้า
เจียว	เหลือง ขาว
ชมพู	ฟ้า ขาว
แดง	ขาว เหลือง เจียวอมฟ้า เจียว
ฟ้า	ขาว
ดำ	ขาว เหลือง

เมื่อใช้สีตัวอักษรที่เข้มจนพื้นหลังสว่างจะได้ความตัดกันของสีที่ชัดเจน ความสว่างจะช่วยให้การอ่านชัดเจนยิ่งขึ้น หากใช้พื้นหลังสีดี สีตัวอักษรที่เหมาะสม ได้แก่ ขาว เหลือง เงียวอมฟ้า และเงียว ซึ่งขาวและเหลืองมักจะใช้เพื่อแสดงความสำคัญของข้อความ เช่น หัวข้อ หรือประเด็นที่ต้องการเน้นขึ้น และเงียวอมฟ้ากับเงียวจะใช้สำหรับแสดงข้อความในส่วน เนื้อหาปกติ นอกจากการใช้สีที่ตัดกันแล้ว ผู้ออกแบบควรพิจารณาการสร้างความสมดุลย์ที่เหมาะสมระหว่างการใช้สีที่ตัดกันและการวางแผนร่างของหน้าที่เหมาะสมด้วย

1.6 การเบี่ยงเบนสมาร์ทของผู้เรียน (Distractions) ควรระวังการออกแบบที่ทำลายสมาร์ทของผู้เรียน เช่น การเคลื่อนไหวของข้อความไปมานะเว็บเพจตลอดเวลา เสียงเพลงดัง และเปิดไว้ตลอดเวลาทำลายสมาร์ทของผู้เรียนได้ นอกจากนี้การใช้คำสั่ง <BLINK> มากจนเกินไป ก่อให้เกิดปัญหาเช่นกัน หลีกเลี่ยงการทำแอนิเมชันที่แสดงไปเรื่อยๆ ให้กับวัตถุหนึ่งเดบันหน้าจอ ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับเนื้อหาที่สำคัญและต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ ทางออกได้แก่การให้แอนิเมชันแสดงครั้งเดียวหรือยอมให้ผู้เรียนเลือกที่จะให้แสดงอีกหรือไม่

เทคนิคในการจูงใจผู้เรียน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการอ่านของผู้เรียนในการออกแบบทางทัศนะ ยังมีเทคนิคการจูงใจผู้เรียนให้ต้องการเข้ามาเรียนในเว็บไซต์มากขึ้น ได้แก่

1. พื้นที่ว่าง (Blank Space) การปล่อยให้มีพื้นที่ว่างทำให้วัตถุหรือส่วนประกอบอื่นๆ บนหน้าจอ สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น การปล่อยให้มีพื้นที่ว่างยังทำให้เกิดภาพลวงตาว่ามีข้อความที่ต้องศึกษาน้อยกว่าที่เป็นจริง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น โดยปกติแล้วหลักในการออกแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ pragmatics ที่ pragmatics หน้าจอทั่วไป ได้แก่ การจัดให้มีพื้นที่ว่างในแต่ละหน้าประมาณ 50% ของตัวอักษรที่ pragmatics หน้าจอ

2. สี (Colors) การเลือกใช้สีทั่วไป มีการเลือกใช้สีให้เหมาะสม และเลือกใช้สีที่แตกต่าง เพื่อสื่อถึงความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ เช่น สีดำใช้แสดงข้อความทั่วๆ ไป สีแดงใช้เน้น ข้อความสำคัญๆ สีน้ำเงินเพื่อแสดงคำเตือน เป็นต้น แต่ไม่ควรใช้สีเกิน 3 สี ในแต่ละหน้า เพราะจะทำให้เกิดความยากในการเรียนเรื่องการแยกความแตกต่างของความหมายแต่ละสี การใช้สีเพื่อสื่อถึงความแตกต่างนี้จะต้องใช้หักง่ายที่ในเว็บไซต์เดียวกัน

3. การบอยเนื้อหา (Chunking) เว็บเพจซึ่งเต็มไปด้วยเนื้อหานั้นจะให้ความรู้สึกงุ่นโซ่ผู้เรียนได้ดีขึ้น หากเนื้อหาได้รับการแบ่งบอยออกเป็นบล็อกเล็กๆ แล้วนำเสนอทีละหัวข้อ เป็นเทคนิคที่มีประโยชน์มาก นอกจากนี้ยังมีเทคนิคอื่นๆ อีก เช่น การใช้ภาพประกอบการอธิบายด้วยข้อความ ดีกว่าการใช้ข้อความอธิบายแต่เพียงอย่างเดียว การแยกข้อความอ้างอิงออกจากข้อความในย่อหน้า การใช้ประโยชน์ของบทนำ การเพิ่มแบบด้านข้างหรือกล่องเพื่อใส่ข้อความลับๆ แทน

การเขียนเรียงกันไป การใช้เส้นตั้งหรือเส้นนอนเพื่อแบ่งข้อความออกเป็นส่วน ๆ และการใช้สัญลักษณ์แสดงหัวข้ออย่าง เป็นต้น

4. **กราฟิก (Graphic)** ประเภทภาพถ่าย ภาพวาด หรือภาพการ์ตูน ได้รับความนิยมในการใช้เพื่อสื่อถึงความสนใจของผู้เรียน หรือการใช้กราฟิกที่เป็นสัญลักษณ์สำคัญแสดงการเน้น สิ่งสำคัญ เช่น เครื่องหมายตอกใจ หรืออัญประภาชนาคใหญ่ เป็นต้น เพราะสัญลักษณ์เหล่านี้เป็น การเน้นว่าผู้เรียนไม่ควรพลาด อย่างไรก็ตามการใช้กราฟิกสัญลักษณ์นี้ ๆ ต้องให้เหมาะสมและ ไม่ครอบคลุมความสนใจของผู้เรียนด้วย

5. **ลำดับเลข (Numbering)** การใช้ประโยชน์ของลำดับเลขกับลักษณะกับการใช้ สัญลักษณ์แสดงหัวข้ออย่าง ก่อตัวคือทั้งสองวิธีจะช่วยดึงความสนใจในความสำคัญไปยังรายการ ของเนื้อหา แต่ข้อแตกต่างอยู่ตรงที่การใช้ลำดับตัวเลข ผู้เรียนจะศึกษาไปตามลำดับไม่ข้ามไปมา เมื่อมีการใช้สัญลักษณ์ ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่จำเป็นจะต้องศึกษาไปตามลำดับด้วย นอกเหนือนี้ รายการของเนื้อหาควรได้รับการจัดวางไว้ใน colummn นี้

6. **ตาราง (Table)** การใช้ตารางที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดความชัดเจนในสิ่งที่ต้องการ นำเสนอได้ดีและดึงความสนใจยิ่งขึ้น การออกแบบตาราง ควรใช้สีที่สว่างกว่าสำหรับหัวข้อเพื่อให้ แตกต่างจากเนื้อหา ไม่ควรขยายตารางจนเต็มหน้าเว็บเพจ หลักการเดียวกับการใช้เส้นตั้งๆ หรือหัวข้อที่ แตกต่างกันระหว่าง colummn นี้

7. **รูปแบบการมอง (Viewing Pattern)** ธรรมชาติการมองของคนส่วนใหญ่จะมอง จากซ้ายไปขวา และบนลงล่าง วางแผนสำหรับหัวข้อที่ต้องการสื่อสารกับผู้เรียน ไว้ด้านบนซ้าย และ ออกแบบเพื่อดึงผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาต่อไป

8. **จำนวนส่วนประกอบ (Number of Elements)** ไม่ว่าผู้ออกแบบจะทำให้เว็บ เพลงมีความสร้างสรรค์มากน้อยเพียงใด ถ้ามีองค์ประกอบต่าง ๆ มากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้า ข้อความ จะเป็นการยากต่อผู้เรียนในการพยาຍานอ่านเนื้อหานี้ ๆ ได้ครบถ้วน จึงควรปรับให้มี ความเรียบง่าย ตัดข้อความหรืออย่างเนื้อหาให้เล็กลง เพิ่มพื้นที่ว่างให้มากขึ้น

9. **เสียง (Audio)** ไม่ควรมีความยาวเกิน 5 นาที ใช้เสียงบรรยายที่น่าสนใจ มีความ กระตือรือร้น และมีรูปแบบเป็นของตนเอง เน้นเสียงสูงต่ำ ได้อย่างเหมาะสม ที่สำคัญต้องออกเสียง ได้ชัดเจนอักษรระบุต้อง ระดับเสียงคงที่เท่ากันทุก ๆ หน้าเว็บเพจ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือก ที่จะหยุดหรือฟังเสียงได้ใหม่ตามความต้องการ

10. **วิดีโอ (Video)** ที่ใช้ต้องเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และทำความเข้าใจในเนื้อหา ของผู้เรียน เช่น เดียวกับแฟ้มเสียง จะต้องมีการออกแบบให้ผู้เรียนสามารถหยุดและเปิดดู วิดีโอนี้ได้ ตลอดเวลา เช่นเดียวกัน

4. แนวคิดที่นำมาประยุกต์ใช้

การอบรมด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย มีลักษณะเป็นการศึกษาด้วยตนเองเป็นหลัก ผู้รับการฝึกอบรมมีอิสระในการอบรม อบรมตามคักขยะภาพและต้องควบคุมการอบรมด้วยตนเอง การออกแบบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย จึงต้องพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากจะศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการสอนทางคอมพิวเตอร์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหน้าเว็บและหน้าจอคอมพิวเตอร์แล้ว จำเป็นต้องศึกษาปรัชญาทฤษฎีการเรียนรู้และรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ

4.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนหรือสร้างชุดฝึกอบรม

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2545: 40-43) กล่าวถึงปรัชญาการศึกษาและหลักจิตวิทยาการศึกษาเล่าเรียนด้วยตนเองว่าการศึกษาเล่าเรียนด้วยตนเองยึดปรัชญาการศึกษากลุ่มสภาพนิยม ผสมผสานกับกลุ่มพัฒนาการนิยม โดยมีกลุ่มสารนิยมเป็นตัวเสริมและกลุ่มจริย-สุนทรียนิยมเป็นพื้นฐานด้านความมุ่งมั่นและเชื่อมั่นที่จะช่วยให้ตนบรรลุผลการเรียนรู้ตามเป้าหมาย

กลุ่มปรัชญาที่ช่วยสร้างขวัญกำลังใจ วินัย และความมุ่งมั่นที่จะเรียนเอง โดยไม่ต้องรอครูหรือใครช่วยกำกับ คือ ปรัชญากลุ่มจริย-สุนทรียนิยม (Parentralism) ที่มุ่งให้คนทำความดี มองโลกสวยงามหรือกลุ่มที่มุ่งสอนด้านจิตพิสัย คือ คุณธรรม ค่านิยม ความตระหนักในคุณค่าความสนใจ อารมณ์และความรู้สึกต่อสิ่งที่ตนเองอยากรู้ ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนก่อนแล้วกำหนดเนื้หางานที่จะเรียน แสดงให้ความรู้ด้วยตนเองตามวิธีการที่เหมาะสม และประเมินตนเองโดยอาศัยหลักความเที่ยงตรง ไม่่อนอิงหรือมีอคติ

ทฤษฎีการสร้างแรงจูงใจของมาโลน (Malone) ทฤษฎีนี้ปีจัด 4 ประการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ได้แก่ ความท้าทาย จินตนาการ ความอยากรู้อยากเห็น และความรู้สึกที่ได้ควบคุมบทเรียนความท้าทาย (Challenge) การออกแบบบทเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจคือ ควรมีกิจกรรมซึ่งท้าทายผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมนั้นต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียนจินตนาการ (Fantasy) คือ การที่ผู้เรียนวาดภาพหรือสร้างภาพว่าตนเองเคยอยู่ในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ดังนั้นในการสร้างบทเรียนแม้ว่าเราไม่สามารถสร้างภาพให้เหมือนกับสิ่งที่ผู้เรียนเคยพบเจอได้ ก็สามารถที่จะยกใช้การยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเห็นภาพซึ่งผู้เรียนอาจเคยเจอมากในสถานการณ์จริง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ความอยากรู้อยากเห็นของคนเรานั้นมีค่วยกัน 2 ลักษณะคือ ความอยากรู้อยากเห็นทางความรู้สึก ซึ่งความอยากรู้อยากเห็นนี้เริ่มจากการถูกกระตุ้นความรู้สึกผ่านโสดการได้ยินและทัศนะ การเห็นโดยสิ่งเร้าที่เปลกใหม่และดึงดูดความสนใจ ดังนั้นการ

ออกแบบสื่อให้มีสิ่งแปลกใหม่และดึงดูดความสนใจอยู่ตลอดเวลาจะช่วยคงความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน ความอยากรู้อยากเห็นอิกลักษณะหนึ่งก็คือ ความอยากรู้อยากเห็นทางปัญญา เป็นความอยากรู้อยากเห็นในลักษณะของความต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ ที่ไม่คาดหวังแตกต่างไปจากกฎเกณฑ์ เหตุการณ์ที่ไม่คาดหวัง ไม่แน่นอน เหล่านี้ จะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ความรู้สึกที่ได้ความคุณ (Control) การให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกดำเนินการเรียนของตนหรือระดับความยากง่ายของการเรียนได้ตามความต้องการ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนให้สำเร็จ เพราะความรู้สึกที่ว่าตนเองสามารถที่จะควบคุมบทเรียนได้เองซึ่งก็สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจภายในและภายนอก

ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivation) ทฤษฎีนี้ เป็นของเลปเปอร์ (Lepper) เชื่อว่าแรงจูงใจที่ใช้ในชุดการเรียนควรเป็นแรงจูงใจภายในหรือ แรงจูงใจที่เกี่ยวเนื่องกับชุดการเรียนกับบทเรียนมากกว่าแรงจูงใจภายนอกซึ่งไม่เกี่ยวข้องเลยแต่เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ ตามงานวิชาชีพของ เลปเปอร์พบว่าแรงจูงใจภายนอกอาจทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อยลงเนื่องจากเป้าหมายของการเรียนนั้น ได้แก่ ร่วงวัลที่ได้รับมากกว่าการเรียนรู้ ในทางตรงข้ามกับแรงจูงใจที่เกี่ยวเนื่องกับบทเรียนชุดการเรียนเป็นแรงจูงใจที่ดึงดูดการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นก็คือ การสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน โดยทำการสอนให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ไม่ว่าจะเป็น การใช้เทคนิคพิเศษในการนำเสนอภาพ จัดหนารรยาการ ที่ผู้เรียนมีอิสรภาพในการเลือกเรียนการให้โอกาสให้ผู้เรียนได้ความคุณการเรียนของตน มีกิจกรรมที่ท้าทายผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากรู้อยากเห็น ให้กำลังใจในการเรียน เป็นต้น

ทฤษฎีแบบจำลองของอาร์คส ทฤษฎีนี้มีสิ่งที่เกี่ยวข้องได้แก่ การเร้าความสนใจ ความรู้สึกเกี่ยวกับเนื้อหา ความมั่นใจความพึงพอใจของผู้เรียน ทฤษฎีแบบจำลองของอาร์คส บอกว่าในการเรียนรู้ควรดำเนินถึงความพอดใจและความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยมีหลักในการดังนี้ (1) การเร้าความสนใจ (Arouse) การเร้าความสนใจต้องไม่จำกัดอยู่เฉพาะช่วงแรกของบทเรียนเท่านั้น หากเป็นหน้าที่ของผู้สอนแบบที่จะต้องพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจตลอดบทเรียน วิธีหนึ่งที่เรียกความสนใจได้ก็คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นนั้นเอง (2) ความรู้สึกเกี่ยวกับเนื้อหา (Relevant) การทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าสิ่งที่ตนกำลังเรียนอยู่นั้นมีความหมายหรือประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเอง เช่นการยกตัวอย่างที่ตรงกับความสนใจและสาขาวิชางานของผู้เรียน (3) ความมั่นใจ (Confidence) การทำให้ผู้เรียนทราบถึงความคาดหวังในการเรียนและโอกาสในการทำให้สำเร็จตามความคาดหวัง พร้อมทั้งคำแนะนำที่มีประโยชน์ เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน (4) ความพึงพอใจของผู้เรียน (Satisfaction) การทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนมากขึ้นทำได้โดยการจัดหากิจกรรมซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์สิ่งที่ตนเรียนรู้มา

ในสถานการณ์จริง และจัดทำผลป้อนกลับทางบวกหลังจากที่ผู้เรียนแสดงความก้าวหน้าและปะโลบไว้เมื่อทำผิด

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) เสาวานิย์ สิกขาบันฑิต (2528 : 292) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิด ได้ทันทีมีการเสริมแรง คือผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจ เมื่อตนเองทำได้ถูกต้องไม่ถูกงง ได้ทราบว่าที่ถูกต้องนั้นคืออะไร จะได้พิจารณาและทำความเข้า เพื่อไม่ทำให้เกิดความท้อถอยหรือสิ้นหวังในการเรียนเรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Robert Gagné) กาเย่ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงสมรรถภาพที่คงทน และไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเริญเดินโดย การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ เมื่อมีภาวะภายนอกหรือสิ่งเร้า และภาวะภายในหรือความรู้ที่เก็บสะสมไว้ ดังนั้นแนวคิดในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของกาเย่ คือ การสอนแบบชี้แนะเพื่อให้เกิดการค้นพบ การเรียนการสอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมว่า จะให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมอะไร ต้องวิเคราะห์พื้นฐานเดิมของผู้เรียนต้องจัดลำดับขั้นการเรียนรู้โดยการชี้แนะของผู้สอน ต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนตามความถนัดหรือพฤติกรรมขั้นสุดท้ายของผู้เรียน โดยเชื่อว่าผู้เรียนสามารถจัดลำดับการเรียนรู้ตามทฤษฎีของกาเย่ มีดังนี้

1. การเรียนรู้สัญญาณ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถที่จะควบคุมได้ เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยเกิดจากความต่อเนื่องจากความใกล้ชิดของสิ่งเร้าและเป็นการกระทำที่ซ้ำๆ เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก

2. การเรียนรู้เกิดจากความสัมพันธ์กับสิ่งเร้ากับการตอบสนองเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจาก การเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงกับการตอบสนองสามารถที่จะควบคุมได้เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการได้รับแรงเสริมประกอบกับการมีโอกาสซ้ำๆ

3. การเรียนรู้จากปฏิกริยาตอบสนองต่อเนื่องแบบลูกโซ่ เป็นการเรียนรู้ที่สืบเนื่องจากสิ่งเร้า การตอบสนองเป็นลูกโซ่ เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำการเคลื่อนไหว

4. การเรียนรู้จากความสัมพันธ์ด้วยภาษา มีลักษณะคล้ายการเรียนรู้จากปฏิกริยา ตอบสนองแบบต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ แต่ในขั้นนี้จะเน้นการใช้ภาษาที่เป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิตประจำวัน

5. การเรียนรู้ข้อเท็จจริง โดยการจำแนกแยกแยะ เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการรวมข้อมูล เตรียมความรู้พื้นฐานของสิ่งที่จะเรียน ได้แก่ การระบุชื่อ สิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์

6. การเรียนรู้จากความคิดรวบยอด ได้แก่กระบวนการเรียนรู้ที่ครุยจัดสภาพการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการตอบสนองแนวความคิด สรุปจากข้อมูลที่ปรากฏ ความสามารถของความ

แตกต่างของสิ่งต่างของและเหตุการณ์ของสิ่งของต่าง ๆ ได้โดยการจำแนกจากประเภทหรือการจัดกลุ่มสิ่งที่มีคุณลักษณะ คล้ายคลึงกันและกำหนดเรื่องใหม่

7. การเรียนรู้กฎหรือหลักการ ได้แก่ ลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ควรจะเรียงลำดับต่อเนื่องซึ่ดเจน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความคิดรวบยอดต่าง ๆ มาสรุปรวมสัมพันธ์กัน และสามารถที่จะจำแนกแยกแยะสรุปเป็นกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่ ๆ จากสิ่งที่เรียนรู้ให้ปรากฏออกมานำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ โดยมุ่งที่จะแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ อธิบายเหตุการณ์และอ้างอิงเหตุผลหรือการทำนายผลที่ได้จากสิ่งต่าง ๆ

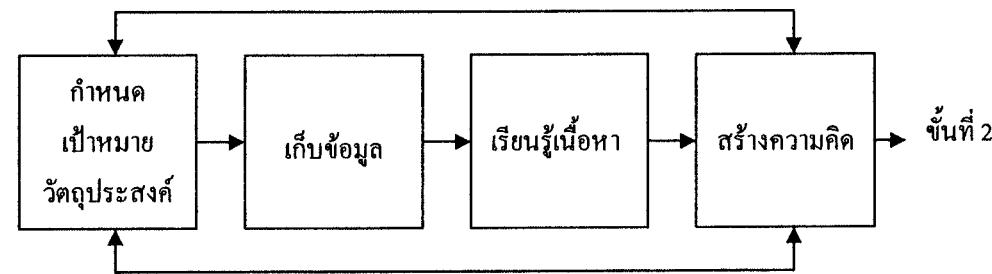
8. การเรียนรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหา เป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยหลักการเบื้องต้น เป็นพื้นฐานของความเข้าใจ ที่จะเป็นแนวทางนำไปสู่กระบวนการใหม่ ๆ สามารถประยุกต์ใช้ นำกฎเกณฑ์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ โดยมุ่งที่จะแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ อธิบายเหตุการณ์และอ้างอิงเหตุผลหรือการทำนายผลที่ได้จากสิ่งต่าง ๆ

9. การเรียนรู้มีความจำเป็นต้องจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อให้ประสบการณ์ การเรียนรู้มีความต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดทางทฤษฎี คือ ประสบการณ์ที่ได้รับมาก่อนจะเป็นสื่อก่อให้เกิดการถ่ายโยงทางบวก ไปยังสิ่งที่เรียนภายหลัง (บรรณี ช.เจนจิต.2538: 408-412) จากแนวคิดข้างต้น เพื่อให้ได้บทเรียนที่เกิดจากการออกแบบในลักษณะการเรียนการสอนจริง โดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้นำหลักการจาก การศึกษาทฤษฎีข้างต้นมาประยุกต์ใช้

4.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับการออกแบบบทเรียนด้วยคอมพิวเตอร์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบจำลองการออกแบบการผลิตคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของ Alessi & Trollip, 1991 เป็นแบบจำลองการออกแบบเป็นเชิงระบบ (Systematic Design Method) ซึ่งเป็นระบบการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพ (ถนนพร เลาหจรสang 2541, 28 - 30 , ศกรี รอดโพธ์ทอง 2542: 3-4) เป็นแนวทางสำหรับออกแบบชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยการออกแบบ 7 ขั้นตอน คือการเตรียม การออกแบบบทเรียน การเขียนผังงาน การสร้างสตอรี่บอร์ดการสร้างและเขียนโปรแกรม การผลิตเอกสารประกอบการสอน และการประเมิน และแก้ไขบทเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียม

ภาพที่ 2.1 แสดงขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการออกแบบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

ผ่านเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพการเตรียมการครอบคลุมหัวข้อในด้านกำหนด เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เก็บข้อมูล เรียนรู้เนื้อหา และสร้างความคิดเกี่ยวกับบทเรียน

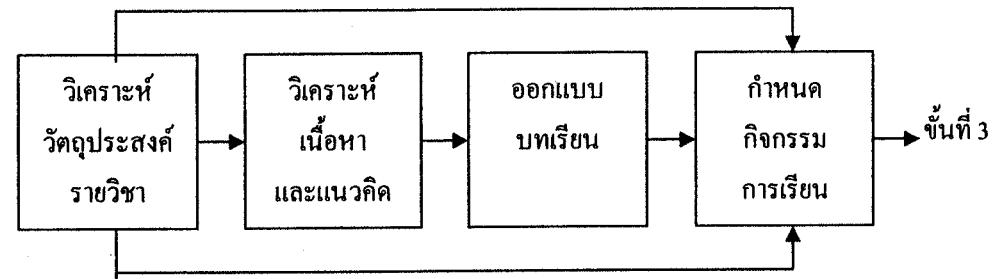
1. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Determine goals and Objectives) คือ การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้รับการฝึกอบรม หลังจากศึกษาเนื้อหาและทำกิจกรรมแล้วการกำหนดวัตถุประสงค์ต้องชัดเจน บอกถึงความก้าวหน้าของผู้รับการฝึกอบรม คือ เมื่อผู้รับการฝึกอบรม อบรมแล้วจะสามารถทำอะไรได้บ้าง นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการเพื่อ ฐานความรู้เดิมของผู้รับการฝึกอบรมด้วย

2. เก็บข้อมูล (Collect resources) เป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรสารสนเทศ (Information resources) ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของเนื้อหา (Materials) การพัฒนาและออกแบบบทเรียน (Instructional development) และสื่อในการนำเสนอบทเรียน (Instructional delivery systems) เป็นการรวบรวมทั้งหมดในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ บุคคล หนังสือ รูปภาพ สไลด์ อื่นๆ การมีข้อมูลที่สมบูรณ์จะทำให้การผลิตชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

3. เรียนรู้เนื้อหา (Learn Content) เมื่อผู้เขียนเนื้อหาได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาที่อบรม และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการประสานและปรึกษาหารือร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนการสอนและทีมงานด้านเทคนิค ผู้รับผิดชอบการผลิต เพราะเนื้อหาที่ถ่ายทอดในชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำต้องมีความถูกต้อง

4. สร้างความคิดเกี่ยวกับบทเรียน (Generate ideas) ผู้สร้างต้องระดมความคิด สร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ จากทีมงาน เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตขึ้นต่อไป

ขั้นที่ 2 การออกแบบชุดฝึกอบรม

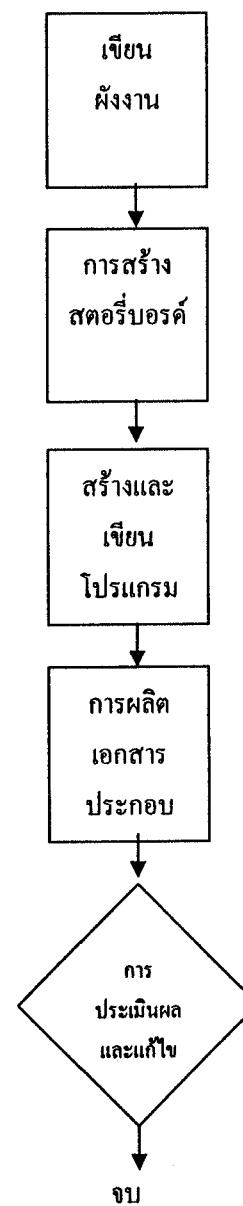

ภาพที่ 2.2 แสดงขั้นตอนที่ 2 การออกแบบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบชุดฝึกอบรม ครอบคลุมการทอนความคิด การวิเคราะห์งาน และแนวคิดในการออกแบบบทเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สร้างจะต้องทอนความคิด (Elimination of ideas) เช่น ข้อคิดที่ซ้ำกันหรืออน้อยกว่าออกแบบแล้วนำมาเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ เป็น ขั้นตอนสอดคล้องกับการเรียนการสอนหลักการเรียนรู้ (Principle of learning) ในขั้นตอนนี้ผู้สร้าง อาจขอความคิดเห็นในการสอนเนื้อหา แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาออกแบบ

แบบบทเรียนชั้นแรก (Preliminary Lesson description) ที่ครอบคลุมถึงการเรียนรู้ ประเภทชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การกำหนดขั้นตอนและทักษะจำเป็นหลังจากนั้นจึง มีการประเมินและแก้ไขออกแบบ (Evaluation and Revision of the Design) โดยขอความร่วมมือ จากผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ และผู้รับการฝึกอบรมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายใน การใช้ชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จนได้ชุดฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3 - 7 การเขียนผังงาน

ภาพที่ 2.3 แสดงขั้นตอนที่ 3 – 7 การเขียนผังงาน ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนที่ 3 การเขียนผังงาน (Flowchart Lesson, Layout Content) คือ ชุดของสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อธิบายขั้นตอนต่างๆ ของบทเรียนที่สร้างขึ้น แสดงการเชื่อมต่อและสัมภันธ์การ เชื่อมโยงของบทเรียน การเขียนผังงานควรออกแบบในลักษณะง่ายๆ ที่ไม่ลงรายละเอียดมากนัก โดยให้ลงรายละเอียดภาพโดยรวม และลำดับบทเรียนเท่าที่จำเป็น

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างสตอรี่บอร์ด (Create Storyboard) เปรียบได้รับการนำความคิดและข้อมูลที่มีอยู่ถ่ายทอดออกมายเป็นภาพและเสียง รวมทั้งการออกแบบงานกราฟิกที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะส่งต่อให้โปรแกรมเมอร์เป็นผู้เขียนโปรแกรมที่จะสร้างบทเรียนดังนั้นสตอร์บอร์ดจึงเป็นหัวใจในการสร้างชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากล่ามได้ว่าสตอร์บอร์ด คือบทเรียนในชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายที่อยู่ในกระดาษนั้นเอง

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างและเขียนโปรแกรม (Program Lesson) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงสตอร์บอร์ดให้เป็นบทเรียนในชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่าย ในขั้นนี้ผู้สร้างมีทางเลือกในการสร้าง โดยอาจให้โปรแกรมเมอร์เป็นผู้เขียนโปรแกรมให้ หรือผู้สร้างลองศึกษาโปรแกรมประเภท Authoring System แล้วทำการสร้างขึ้นมาเอง

ขั้นตอนที่ 6 การผลิตเอกสารประกอบการเรียน (Produce Supporting Materials) เป็นสิ่งที่จำเป็นในการใช้ชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในคู่มือผู้รับการอบรมประกอบด้วย บอกร่องวิชาหน่วยการสอน วัตถุประสงค์ทั่วไปของบทเรียน เช่น เพื่อเสริมความรู้ เพื่อทดลองความรู้ หรือเพื่อใช้สอนแทนวิทยากรในห้องอบรม เป็นต้น บอกวัตถุประสงค์ทั่วไปของเนื้อหา โครงร่างเนื้อหา หรือบทสรุปเนื้อหาในบทเรียน ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นก่อนเรียน แสดงตัวอย่างเพื่อนในบทเรียนและคำชี้แจงในส่วนที่จำเป็น บอกขั้นตอนกิจกรรม กฎเกณฑ์ และข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียน การทดสอบ และประมาณระยะเวลาในการเรียนบทเรียน

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินและแก้ไขบทเรียน (Evaluate and Revise) ชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายที่สร้างขึ้น ควรมีการประเมินคุณภาพ ทั้งในส่วนของบทเรียนเอง และเอกสารประกอบทั้งหมด การประเมินคุณภาพ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การประเมินคุณภาพด้านกายภาพ และการประเมินคุณภาพด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้

- 1. การประเมินคุณภาพด้านกายภาพ** ได้แก่ การประเมินลักษณะทั่วไปของสื่อในกรณีเอกสาร ได้แก่ การจัดรูปเล่ม ขนาดตัวหนังสือ ความชัดเจนของภาพประกอบ ในกรณีของบทเรียน ได้แก่ ขนาดของข้อความที่ปรากฏบนจอภาพ จำนวนบรรทัดต่อหน้า สีของตัวหนังสือ สีของพื้น เวลาในการปรากฏของข้อความ ลักษณะกราฟิกในบทเรียน ความทันสมัยของเนื้อหา ประเมินในส่วนนี้ควรจะให้ผู้เขียนช่วยในแต่ละประเภทของสื่อ ได้ทำการประเมินโดยใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็นแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงสื่อก่อนที่จะนำไปใช้จริง

- 2. การประเมินคุณภาพด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้** ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการวัด เช่น ต้องการหาประสิทธิภาพในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการอบรม ชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ที่สร้างขึ้นสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ การหาประสิทธิภาพต้องใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้สร้างบทเรียนในชุดฝึกอบรมต้องสร้าง

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนในลักษณะ

แบบทดสอบแบบ ปรนัยนำไปใช้วัดความรู้ก่อนเรียนด้วยชุดฝึกอบรมผ่านเครื่องข่าย (Pretest) และข้อสอบหลังเรียนด้วยชุดฝึกอบรมผ่านเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์

2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน ในลักษณะ

แบบทดสอบปรนัย อัตนัย แต่ละหน่วยการเรียนของบทเรียน คะแนนส่วนนี้ เรียกว่าประสิทธิภาพ ของกระบวนการเรียนในแต่ละหน่วย เรียกว่า E1

โดยสรุป การออกแบบชุดฝึกอบรมผ่านเครื่องข่าย มีขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นการเตรียม ประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ เก็บข้อมูล เรียนรู้เนื้อหา สร้างความคิด (2) ขั้นการออกแบบ ประกอบด้วย การthonความคิด วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด ออกแบบบทเรียน ประเมินและแก้ไขการออกแบบ (3) ขั้นการเขียนผังงาน (4) การสร้างสตอร์บอร์ด (5) การสร้างและเขียนโปรแกรม (6) การผลิตเอกสารประกอบบทเรียน และ (7) ประเมินและแก้ไขบทเรียน

5. การถ่ายภาพข่าว

ความหมายของการถ่ายภาพข่าว โดย จันทนา ทองประยูร (2547) ให้ความ ของ การถ่ายภาพข่าวไว้วัดดังต่อไปนี้

5.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

ความหมาย ความสำคัญ และหน้าที่ของภาพข่าวภาพข่าวที่มีความหมายทาง สารสาสน์หรือการสื่อสาร โดยเนื้อหาในภาพสามารถสื่อสารจากผู้ส่งสารหรือผู้ผลิตภาพไปยัง ผู้รับสารหรือผู้ดูภาพได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสารต้องการภาพข่าวมีคุณค่าของความเป็นข่าว โดยใช้รายงานเรื่องราว เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากเนื้อหาภาพได้ ภาพข่าวมี ความสำคัญโดยใช้รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งคึงคุดความสนใจจากผู้อ่านและผู้ดู ช่วยให้การ รายงานข่าวสมบูรณ์เนื่องจากผู้อ่านเพิ่มการรับรู้ความหมายของเนื้อหาข้อความช่วยขยาย ความ กระจังชักของเนื้อหา ช่วยเพิ่มข้อมูลข่าวสารในสื่อมวลชนออกหนีอกเนื้อหาข้อความ ช่วย สะท้อนให้ผู้อ่านและผู้ดูเห็นและเข้าใจเหตุการณ์ที่สาระจะช่วยให้ความสนใจตามสภาพความเป็น จริงที่เกิดขึ้น ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์โดยไม่ต้องอ่าน จึงช่วยลดช่องว่างความแตกต่างของ ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน ภาพข่าวขังช่วยสร้างความน่าเชื่อถือแก่นักสื่อพิมพ์ ให้ผู้ดูได้รับสัมผัสทางอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการอ่านหรือการฟังเนื้อหาข้อความเพียงอย่างเดียว

ภาพข่าวมีหน้าที่ให้ข่าวสารในตัวภาพ ใช้เป็นข่าวเด่นประจำบัน ใช้ประกอบหรือเสริมข่าวในส่วนที่เป็นข้อความ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวมากขึ้น ช่วยให้ผู้อ่านหรือผู้อุทิศการเปลี่ยนแปลงทางความคิด ความรู้สึก และการแสดงออก ช่วยดึงดูด กระตุนความสนใจ และเกิดผลกระทบทางอารมณ์จากผู้อ่านหรือผู้อุทิศ ช่วยให้ผู้อ่านหรือผู้อุทิศใช้เวลาในการอ่านหรืออุทิศข่าวได้นานขึ้น ช่วยให้ผู้อ่านหรือผู้อุทิศจำข่าวและเหตุการณ์ได้ในระยะเวลา เป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบขัดหน้าสิ่งพิมพ์ ทำให้สิ่งพิมพ์น่าสนใจ น่าอ่าน และไม่น่าเบื่อ ช่วยให้การให้พื้นที่บนหน้าสิ่งพิมพ์ เป็นไปโดยสร้างสรรค์ และช่วยให้เกิดความสมดุลในการมองเห็น

5.2 แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าว

แหล่งที่มาของภาพข่าวอาจได้จากช่างภาพประจำสำนักข่าว ช่างภาพอิสระ เอเยนต์ ภาพสำนักข่าวต่างประเทศ การซื้อขายแหล่งข่าวจากหน่วยประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาของหน่วยงาน สถาบัน หรือองค์กรต่างๆ จากห้องสมุดภาพของสำนักข่าว และจากช่างภาพสมัครเล่น ช่างภาพจากสำนักข่าว จะได้รับมอบหมายตามแนวโน้มของสำนักข่าว วัดคุณประสิทธิ์ในการทำข่าวเหตุการณ์และสถานการณ์ในขณะนั้น รวมทั้งกำหนดประเด็นพิเศษ ลักษณะนุ่มนวลและข้อมูลอื่นๆ แก่ช่างภาพ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการถ่ายภาพข่าว

5.3 จริยธรรมในการใช้ภาพข่าว

การเลือกใช้ภาพข่าวต้องคำนึงถึงจริยธรรมมากกว่าการตอบสนองความต้องการและพอยใจของบรรณาธิการ หรือเพียงเพื่อกระตุนความสนใจจากผู้อ่านหรือผู้อุทิศ ช่างภาพข่าวก็ต้องคำนึงถึงจริยธรรมในการถ่ายภาพ บรรณาธิการและช่างภาพต้องใช้จิตสำนึกละสามัญสำนึก ประกอบการตัดสินใจซึ่งมิได้อยู่ในข้อบัญญัติใดๆ ใน การถ่ายภาพและเลือกนำเสนอ เพื่อมิให้เกิดผลกระทบทำให้ผู้อุทิศเป็นข่าวได้รับความอับอายและความเสื่อมเสียทั้งระยะสั้นและระยะยาว

5.4 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิการภาพข่าว

การบรรณาธิการภาพข่าวเป็นการคัดเลือกภาพข่าวที่มีคุณค่า สมควรแก่การพิมพ์ หรือนำเสนอทางสื่อมวลชน รวมทั้งการเขียนคำบรรยายภาพข่าว การจัดส่วน การกำหนดตำแหน่ง การออกแบบขัดหน้าเพื่อให้ได้ภาพข่าวที่มีขนาด รูปแบบ จำนวนที่เหมาะสม สมดุลกับเนื้อหา และเวลาที่ต้องนำเสนอ การบรรณาธิกรภาพข่าวต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับการบรรณาธิกรข้อความ สื่อความหมาย มีความกระจังชัด โดยเนื้อหาทั้งหมดต้องสอดคล้องกับนโยบายของสำนักข่าว

5.5 การเลือกภาพข่าว

การเลือกภาพข่าวเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการบรรณาธิกรภาพ เพื่อให้ได้ภาพข่าวที่มีคุณค่า ผู้รับผิดชอบการเลือกภาพข่าวคือ บรรณาธิกรหรือบรรณาธิกรภาพ การเลือก

ภาพข่าวต้องสอดคล้องกับนโยบายของสำนักข่าว คำนึงถึงเนื้อหาของภาพข่าวที่มีคุณค่า สำคัญ และน่าสนใจ ประเด็นสำคัญของเนื้อหาในภาพข่าว รูปแบบ และจุดเน้นของการเสนอการอธิบายเรื่องราวด้วยภาพและน้ำหนักความสำคัญของภาพเมื่อนำเสนอพร้อมเนื้อหาอื่น โดยที่บรรณาธิการควรคัดเลือกภาพข่าวตามความต้องการของผู้อ่านและสามารถสานักข้องบรรณาธิการอย่างมีวิจารณญาณ

5.6 คำบรรยายภาพข่าว

การเขียนคำบรรยายภาพเป็นขั้นตอนหลังจากเลือกภาพข่าว มักใช้ในกรณีภาพข่าวหนังสือพิมพ์ วัตถุประสงค์ของการเขียนคำบรรยายภาพคือ อธิบายเนื้อหารเรื่องราวในภาพ เพื่อความเข้าใจที่กระจงชัดมากขึ้น รวมถึงการตั้งชื่อภาพและบรรยายข้อความเพื่อเล่าเหตุการณ์ในภาพ คำบรรยายภาพที่มีความหมายช่วยเพิ่มคุณค่า ความหมาย และความสำคัญให้แก่ภาพข่าวได้ ในกรณีที่หนังสือพิมพ์เสนอภาพข่าวพร้อมเนื้อข่าว ข้อความในคำบรรยายภาพควรสอดคล้องและสัมพันธ์กับข้อความข่าว

5.7 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว

ระบบดิจิทัลในภาพ วีรนิจ ทรรตรานนท์ (2550) ประกอบไปด้วย

5.7.1 กล้องดิจิทัล (Digital Camera) คือ กล้องถ่ายรูปที่ไม่ต้องใช้ฟิล์ม ภาพที่ถ่ายได้จะถูกบันทึกแบบดิจิตอล โดยวงจรอิเล็กทรอนิกส์ภายในกล้อง โดยอยู่ในรูปแบบของไฟล์ภาพซึ่งสามารถส่งเข้าไปยังคอมพิวเตอร์เพื่อพิมพ์ออกมานเป็นภาพ สามารถตกแต่งภาพด้วยโปรแกรมต่างๆ เช่น Photoshop ส่งผ่านอินเทอร์เน็ต ทำเว็บ หรือนำไปใช้งานในลักษณะอื่นๆ ต่อไป

5.7.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลการเริ่มต้นใช้งานกล้องดิจิทัลนั้น ควรเริ่มจากการทำความเข้าใจกับฟังก์ชันหลักและลูกเล่นของกล้องเดียวกัน เพื่อให้เราคุ้นเคยและสามารถนำฟังก์ชันเหล่านี้มาใช้ในการถ่ายภาพ โดยปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อให้ได้ภาพสวยงาม ออกมาน

5.7.3 การปรับสีให้ถูกกับสภาพแสง กล้องปัจจุบันสามารถปรับสมดุลสีขาว (White balance) ได้อัตโนมัติผู้ใช้กล้องทั่วไปจึงไม่ได้ให้ความสำคัญในส่วนนี้แต่เท่าที่ริงแล้วเป็นส่วนสำคัญที่จะได้ภาพที่มีสีสรรค์ถูกต้องเนื่องจากฟิล์มถูกผลิตมาให้เหมาะสมกับอุณหภูมิสีของแสงตามที่ออกแบบมา เช่นแสงอาทิตย์ (Daylight) หรือแสงจากหลอดไฟ หรือแสงจากหลอดคันนอน เป็นต้นหากเป็นกล้องดิจิตอลรุ่นใหม่มักจะออกแบบมาให้สามารถปรับเปลี่ยนชนิดแหล่งต้นกำเนิดแสงได้แม้ว่ากล้องจะมีปุ่มปรับสมดุลสีขาวอัตโนมัติ (Auto White balance) มาแล้วก็ตาม แต่บางครั้งการทำงานของระบบอัตโนมัติไม่ถูกต้องนักซึ่งเราจะเห็นได้จาก LCD ว่าสีเพี้ยนหากเป็นเช่นนี้เราจะต้องปรับตั้งแหล่งต้นกำเนิดแสงด้วยตนเอง เช่นแสงอาทิตย์ / แสงอาทิตย์มีเมฆมาก /

แสงอาทิตย์ได้อาหาร / แสงจากหลอดไฟ / แสงจากหลอดนีออน / ตั้งสมดุลย์สีขาวเอง (Custom) หากเราลองเปลี่ยนสมดุลย์สีขาวนิดต่างๆ ในกล้องแล้วยังไฉส์ไม่ตรงตามความเป็นจริงเราต้องใช้วิธีตั้งสมดุลสีขาวเองซึ่งวิธีการจะแตกต่างกันไปในกล้องแต่ละยี่ห้อซึ่งวิธีการโดยทั่วไปจะต้องใช้กระดาษสีขาวมาวางไว้ภายในสีภาพและขณะนั้นแล้วเลือกตั้งสมดุลย์สีขาวเอง จากนั้นส่องกล้องให้เห็นกระดาษสีขาวเต็มจากคลื่น Set เพื่อให้กล้องอ่านอุณหภูมิสีขณะนั้นกล้องจะปรับแก้ให้เราเห็นกระดาษขาวเป็นสีขาวจริงๆ ผ่านจอ LCD เป็นเสร็จพิช แล้วก็ถ่ายภาพที่มีสีถูกต้องในสภาพแสงนั้นได้ตลอดหากออกจากสภาพแสงนั้นแล้วอย่าลืมเปลี่ยนสมดุลย์สีขาวหรือตั้งค่าใหม่ด้วย

5.7.4 เทคนิคการถ่ายภาพให้สวยงาม

1) การถ่ายภาพย้อนแสง โดยใช้แฟลช

นิยมใช้ในกรณีที่จากหลังมีความสว่างมากจะได้ภาพที่ถ่ายออกมามีดีส่วนจากหลังสว่างดังนั้นมือคุณถ่ายภาพที่มีลักษณะย้อนแสงให้คุณเปิดฟังก์ชันการใช้แฟลชขึ้นมาเนื่องจากกล้องดิจิตอลส่วนใหญ่จะวัดแสงปกติเมื่อสภาพแสงมีความสว่างพอดีแฟลชจะไม่ทำงานดังนั้นถ้าคุณใช้กล้องในโหมด Auto ทั้งหมดจะไม่สามารถใช้แฟลชได้คุณจะต้องปรับเข้าสู่โหมด P Mode เป็นโหมดที่อนุญาตให้คุณเปิดแฟลชเองได้แล้วจึงทำการถ่ายภาพ แต่ก็มีก็ต้องบางรุ่นที่มีฟังก์ชันการถ่ายภาพ ย้อนแสงด้วยแฟลชที่เรียกว่า Fill in flash ซึ่งช่วยในการถ่ายภาพย้อนแสงได้่ายยิ่งขึ้น

2) การถ่ายภาพบุคคล การถ่ายภาพบุคคล จุดประสงค์หลักๆ ก็คือต้องการถ่ายทอดอารมณ์และกิริยาท่าทางของคนๆ นั้น ดังนั้นจึงต้องถ่ายให้คนเด่นๆ เข้าไว้ก่อนการถ่ายภาพบุคคลนิยมใช้เทคนิคที่เรียกว่าชัดตื้นหมายถึง ภาพมีภาพหลังเบลอและตัวแบบชัดซึ่งเทคนิคนี้เวลาถ่ายภาพจะใช้รูรับแสงที่กว้างที่สุดเท่าที่เลนส์จะทำได้ประมาณ F 2.4 และพยายามปรับท่างขาวไฟก็สีใหมากๆ โดยชูมเลนส์ไปที่ 2-3 เท่าของเลนส์ ประมาณ 80-120 มม. (เทียบเท่าเลนส์กึ่งอัตโนมัติที่มีอัตราชีพชองใช้ก็จะเป็นโหมดควบคุมรูรับแสง เรียกว่า A Mode ข้อควรระวังคืออย่าใช้เลนส์มุนกว้างถ่ายแบบในระยะประชิดมาก เพราะจะทำให้ตัวแบบหน้าตาบิดเบี้ยวจากเลนส์ที่เกิดอาการ Distortion เป็นอาการผิดสัดส่วนจากความเป็นจริง เช่น หน้าตายาว ทั้งนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับเลนส์ของกล้องด้วยว่ามี Distortion

3) ถ่ายภาพวิวทิวทัศน์การถ่ายภาพวิวทิวทัศน์จะเน้นความคมชัดของวิวทิวทัศน์ทั่วทั้งภาพ จึงนิยมการถ่ายภาพโดยใช้เทคนิคชัดลึกเพื่อให้มีความชัดทั่วทั้งภาพไม่ว่าวัตถุในภาพจะอยู่ใกล้หรือไกล โดยโหมดที่นิยมใช้ในการถ่ายภาพวิวทิว- ทัศน์ ได้แก่ โหมดควบคุมรูรับ

แสงหรือ A Modeเพื่อควบคุมความชัดลึก สำหรับกล้องดิจิตอลการถ่ายให้มีความชัดทั่วทั้งภาพนั้น จำเป็นมาก เพียงแค่ปรับรูรับแสงแคบลงประมาณ F 7.0 ขึ้นไป(ยิ่งตัวเลขมากยิ่งรูรับแสงแคบ) ภาพก็มีความคมชัดทั่วทั้งภาพแล้ว แต่คุณควรระวังความเร็วชัตเตอร์ที่อาจต่ำเกินไปจนไม่สามารถถือกล้องถ่ายได้ เพราะว่าเมื่อรูรับแสงแคบมากเท่าใด ความเร็วชัตเตอร์ก็จะต่ำลงมากเท่านั้น หากที่คุณมีขาตั้งกล้องเพื่อช่วยในการถ่ายภาพได้หลายแบบมากขึ้นภาพวิวทิวทัศน์ที่นิยมถ่าย เช่น ภาพพระอาทิตย์ตก ภาพทะเล ซึ่งอาจต้องใช้ร่วมกับขาตั้งกล้องหรือ ISO (ความเร็วในการรับแสงของกล้อง) ที่สูง เพราะสามารถลดเชยแสงตามต้องการส่วนใหญ่นิยมลดเชยแสงให้ลดลง (-) เล็กน้อย เพื่อให้ได้ภาพที่มีสีสันเข้มข้น นอกเหนือนี้ความพิเศษของกล้องดิจิตอลคือ คุณสามารถปรับแต่งสีที่เปลกตาด้วยการใช้ระบบ White Balance(เป็นระบบการปรับความสมดุลของสีภาพแสง) ที่เปลกไปจากปกติโดยไม่ต้องใช้ฟิลเตอร์สีเข้าช่วย เช่น เมื่อคุณถ่ายภาพพระอาทิตย์ตก ภาพทะเล คุณลองปรับระบบ White Balance ไปที่ ทั้งสีเดียว สีภาพแสงหลอดไฟขนาดใหญ่ หรือ ฟลูออเรสเซนต์ สีภาพแสงหลอดไฟฟีนีออน คุณจะได้ภาพโทนสีเปลกตาสวยงามไปอีกแบบมากน้อยแค่ไหนทั้งหมดนี้ เป็นเพียงพื้นฐานเด็กๆ น้อยๆ สำหรับมือใหม่ถ้าจะถ่ายรูปคนให้สวยต้องหนักฝึกฝนถ่ายรูปบ่อยๆ

4) ถ่ายภาพแสงไฟกลางคืนในเวลากลางคืนเรียกว่าสามารถถ่ายภาพได้เช่นกัน ซึ่งการถ่ายภาพแสงไฟในเวลากลางคืนก็ให้ความรู้สึกที่เปลกใหม่สนุกสนานได้อีกรูปแบบหนึ่ง การถ่ายภาพแสงไฟกลางคืนนั้นจำเป็นต้องมีขาตั้งกล้องขาดเสียไม่ได้เลย เพราะในยามที่มีแสงน้อยอย่างในเวลากลางคืนนั้นมีแสงสว่างน้อยมาก ทำให้ความเร็วชัตเตอร์ที่ได้นั้นต่ำมากไม่สามารถใช้มือถือกล้องถ่ายภาพได้ เพราะจะทำให้กล้องสั่นไหว จึงต้องพิงพาห์ตั้งกล้อง

5) เทคนิคการถ่ายภาพกีฬา ให้เลือกความเร็วชัตเตอร์ค่อนข้างสูง เนื่องจากนักกีฬามักจะมีการเคลื่อนไหวที่รวดเร็ว หากต้องการจะหยุดการเคลื่อนไหวเหล่านั้น ให้นิ่งอยู่ในสีภาพ จะต้องใช้ความเร็วชัตเตอร์สูง เช่นถ้าหากเป็นภาพนักกอล์ฟกำลังหัวลูกด้วยความเร็วสูง เราต้องการหยุดวงสวิงให้นิ่งในภาพ ก็ต้องใช้ความเร็วชัตเตอร์สูงมากๆ 1/1000 หัวใจสำคัญของการถ่ายภาพกีฬา คือการสนใจเรื่องของความเร็วชัตเตอร์มากกว่าเรื่องรูรับแสง และระบบชัตเตอร์ดีดีนั้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิชัย ทองดี (2534) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและปัญหาด้านสื่อเพื่อการฝึกอบรมของรัฐวิสาหกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นและปัญหาด้านสื่อเพื่อการฝึกอบรมของรัฐวิสาหกิจ ๕ ประเภท คือ สถาบันการเงิน การสาธารณูปโภค การอุตสาหกรรม การพาณิชยกรรมและบริการ การส่งเสริมเผยแพร่วิชาการต่อสังคม กลุ่มตัวอย่าง

ประชาชน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 198 คน และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานโดยทั่วไป 98 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานโดยทั่วไป 98 คน ที่มีความรู้ด้านการออกแบบสื่อ รวมถึงความรู้ด้านการผลิตสื่อ และต้องการบุคลากรที่มีคุณสมบัติดังกล่าวในหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานโดยทั่วไป 98 คน ที่มีความรู้ด้านการปัญหาด้านสื่อเพื่อการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยงานมีอยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ จำเป็น และปัญหาของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานโดยทั่วไป 98 คน ของรัฐวิสาหกิจทั้ง 5 ประเภท สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมของรัฐวิสาหกิจประเภทพาณิชยกรรม และบริการ มีความต้องการจำเป็น และพบสิ่งที่เป็นปัญหามากกว่าเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมของรัฐวิสาหกิจประเภทอื่น บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานโดยทั่วไป 98 คน ของรัฐวิสาหกิจประเภท สถาบันการเงิน มีความต้องการจำเป็นและพบสิ่งที่เป็นปัญหามากกว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานโดยทั่วไป 98 คน ของรัฐวิสาหกิจประเภทอื่น

ประภาพร ฐานุติ (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร พนวจฯ การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในองค์การ เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์การ และการบริการข้อมูลในองค์กร ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ในการนำการเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ คือ วิสัยทัศน์ขององค์การ โครงสร้างองค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐานทาง เทคโนโลยีและตัวพนักงาน และมีข้อจำกัด คือเวลา การใช้ภาษาอังกฤษ ลักษณะข้อมูล และความ ทันสมัยของข้อมูล การนำการฝึกอบรมผ่านเว็บไซต์ในองค์กรจึงควรที่จะพิจารณาในประเด็นที่ เป็นข้อจำกัดเหล่านี้ โดยเฉพาะเรื่องของเวลา ซึ่งองค์กรควรมีการออกแบบที่เรียนการฝึกอบรม ผ่านเว็บโดยให้มีความเป็นอิสระในด้านของเวลาและสถานที่ในการฝึกอบรม เพื่อช่วยลดปัญหา ดังกล่าวลง นอกจากนี้การพิจารณาปัจจัยในด้านของผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากผู้เข้าเรียนในแต่ละหลักสูตรมีความสามารถแตกต่างกัน ผู้ออกแบบจึงควรสร้างหลักสูตรที่รองรับความสามารถ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การปรับเปลี่ยนข้อมูลให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ก็เป็นสิ่งสำคัญควรมีการ กำหนดระยะเวลาในการนำเสนอบทเรียนแต่ละหลักสูตร และควรติดตามแนวคิดใหม่ๆ ในแต่ละ ช่วงเวลาเพื่อทำการปรับบทเรียนให้สอดคล้องกับแนวคิดใหม่เหล่านั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทันตาม แนวคิดใหม่ๆ เช่นเดียวกัน

นรเศรษฐ์ สุทธิธรรม (2543) ได้วิจัยการพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์วิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับเห็นด้วยว่ามีคุณภาพ

เพชรพล เจริญศักดิ์ (2543) ได้วิจัยการพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทของปีทาโกรัสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

พัชริ จำปาทอง (2545) ได้วิจัยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยในห้องผ่าตัด สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีความเห็นต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

กะนุรัตน์ บัวพงษ์ชน (2546) ได้วิจัยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายชุดวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาซีเรื่องสามัญทัศน์ของโปรแกรมภาษาซี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร-วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนศรีวิกรม์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

พัชรียา เจริญชาญ (2548) ได้วิจัยชุดการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการปฏิบัติงานด้านการตรวจหนังสือเดินทาง สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองมีความเห็นต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ในระดับเหมาะสมสมอย่างยิ่ง

จันทร์จิรา ทับฤทธิ์ ได้วิจัยชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายเรื่อง Balance scorecard สำหรับบุคลากรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนด้วย

คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 บุคลากรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานีมีความเห็นต่อชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ในระดับเหมาะสมมาก

บราน์เบ็ทินา แลงการ์ด (Brown Betina Lkankard, 1998) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาทางไกลและการฝึกอบรมโดยใช้เว็บผู้ว่าจังหวัด และคนที่ทำงาน โดยได้ใช้เว็บในการส่งข้อมูลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการฝึกอบรมไปยังสถานที่ต่างๆ ซึ่งทุกๆ คนจะได้รับทรัพยากรการเรียนที่เท่าเทียมกัน มีลักษณะของการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลาการศึกษาในครั้งนี้พบว่า การใช้เว็บในการฝึกอบรมเป็นการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทางด้านพุทธิพิสัยด้วย

ดิจิลิโอ แอน เอช (Digilio Ann H, 1998) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการเพิ่มพูนความรู้ของผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ โดยใช้เว็บช่วยสอน ซึ่งการศึกษาระดับนี้พบว่า การใช้เว็บช่วยสอนจะสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ส่วนบุคคล โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ เพราะผู้เรียนที่อยู่ในวัยนี้จะมีพื้นความรู้ที่แตกต่างกัน แรงจูงใจก็ต่างกัน และแต่ละคนก็มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันด้วย สิ่งที่สำคัญของการศึกษาระดับนี้คือ เทคโนโลยีที่ใช้ในการศึกษาทางไกลหรือการใช้เว็บช่วยสอนจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกหลุดพ้นจากการถูกบังคับ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการฝึกอบรมมาเป็นเวลานานแล้วไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรมทางไกล การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการฝึกอบรม หรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้สื่อประสมในการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นถึงบทเรียนในการฝึกอบรมที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ นั้นผู้เรียนมีความสนใจและได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการฝึกอบรม และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมทางไกลหรือสื่อประสมต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนที่ผ่านการฝึกอบรมทางไกลมีผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมมีการยอมรับเทคโนโลยีในการฝึกอบรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพ สำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
(1) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล
(4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักข่าวหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจและบริษัทในเครือ จำนวน 89 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการทดลองประสีติชีภาพชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย คือนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มเลือกอย่างง่าย โดยเลือกจากนักข่าวฐานเศรษฐกิจและบริษัทในเครือที่มีอายุงานไม่เกิน 2 ปี

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบความคิดเห็นผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

2.1 ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

ชุดฝึกอบรมนี้เป็นเครื่องมือต้นแบบชั้นงานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ในการผลิตผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตชุดฝึกอบรม โดยปรับจากแนวคิดของ Alessi and Tropplip 1991 มาประยุกต์ใช้

เพื่อให้ได้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์โดยในแต่ละขั้นตอนของการสร้าง 7 ขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ขั้นที่ 1: การเตรียมความพร้อม

เป็นขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนทำการออกแบบชุดฝึกอบรม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แหล่งเรียนรู้ เรียนรู้เนื้อหาและสร้างความคิดอย่างเป็นระบบให้พร้อมสำหรับการออกแบบชุดฝึกอบรม

2.1.2 ขั้นที่ 2 การออกแบบบทเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

ในขั้นนี้จะเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพฤติกรรมและแนวคิด การออกแบบบทเรียนและการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

1) วิเคราะห์วัตถุประสงค์ จากคำอธิบายรายวิชา พบว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการถ่ายภาพข่าว และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สามารถทำงานได้อย่างถูกต้องร่วมกับวัตถุประสงค์ของงาน

2) วิเคราะห์เนื้อหาโดยแบ่งออกเป็น 3 หน่วย โครงสร้างของเนื้อหา มีลักษณะที่ต่อเนื่อง สามารถออกแบบให้สอดคล้องกับการจัดลำดับความคิด สอดคล้องกับการศึกษาโดยใช้ชุดฝึกอบรม เนื้อหามีลักษณะเป็นเนื้อหาหนึ่งที่มีพื้นฐานหลักสำคัญที่ครอบคลุมเนื้อหาส่วนใหญ่ของเรื่องการถ่ายภาพข่าว และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่ใช้ทดลอง 3 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

ตอนที่ 1.1 ความหมายความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.1 ความหมายของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.2 ความสำคัญของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.3 หน้าที่ของภาพข่าว

ตอนที่ 1.2 แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.2.1 แหล่งที่มาของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.2.2 การให้ได้มาซึ่งภาพข่าว

ตอนที่ 1.3 จริยธรรมในการใช้ภาพข่าว

หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรณาธิการข่าว

ตอนที่ 2.1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิกรภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.1 ความหมายของการบรรณาธิกรภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.2 ความสำคัญของการบรรณาธิกรภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.3 ข้อควรคำนึงในการบรรยายภาพข่าว

ตอนที่ 2.2. การเลือกภาพข่าว

ตอนที่ 2.3. คำบรรยายภาพข่าว

หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว

ตอนที่ 3.1 กล้องดิจิทัล (Digital Camera)

เรื่องที่ 3.1.1 กล้องดิจิตอล ประเภทของกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.1.2 ความรู้พื้นฐานที่นักถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลควรทราบ

ตอนที่ 3.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.2.1 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.2.2 หลักการ โฟกัสภาพ

เรื่องที่ 3.2.3 การปรับสีให้ถูกกับสภาพแสง

เรื่องที่ 3.2.4 ใหม่ค่าการถ่ายภาพพื้นฐานที่กล้องมีให้เลือกใช้งาน

เรื่องที่ 3.2.5 เทคนิคการถ่ายภาพให้สวยงาม

ตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยโปรแกรม โฟโต้อิชอฟ (Photoshop)

เรื่องที่ 3.3.1 หน้าแรกของโปรแกรม Photoshop และ Tool Box

(กล่องเครื่องมือ)

เรื่องที่ 3.3.2 การเลือกภาพ

เรื่องที่ 3.3.3 เพิ่มความสว่างของภาพ

เรื่องที่ 3.3.4 ทำให้ภาพคมชัดมากขึ้น

เรื่องที่ 3.3.5 การลบสิ่งไม่ต้องการออก

เรื่องที่ 3.3.6 การ Crop รูปให้ถูกແນ່ນตามต้องการ

3) วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยวิเคราะห์จากเนื้อหาทฤษฎีและวัตถุประสงค์เด่นๆ ของหน่วยดังนี้

หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

1. หลังจากศึกษาเรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และหน้าที่ของภาพข่าว

แล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบาย ความหมาย ความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าวได้ถูกต้อง

2. หลังจากศึกษาเรื่อง แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าวแล้ว ผู้

ฝึกอบรมสามารถอธิบายถึงแหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง

3. หลังการศึกษาเรื่อง จริยธรรมในการใช้ภาพข่าวแล้วผู้ฝึกอบรม

สามารถอธิบายจริยธรรมในการใช้ภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง

หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการภาพข่าว

1. หลังจากศึกษาเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการภาพข่าว แล้ว ผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบาย แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรยายการภาพข่าว ได้อย่างถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่องการเลือกภาพข่าวแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถ อธิบายการเลือกภาพข่าวในสื่อมวลชน ได้อย่างถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่องการเขียนคำบรรยายแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถ เขียนคำบรรยายได้อย่างถูกต้อง

หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในการภาพข่าว

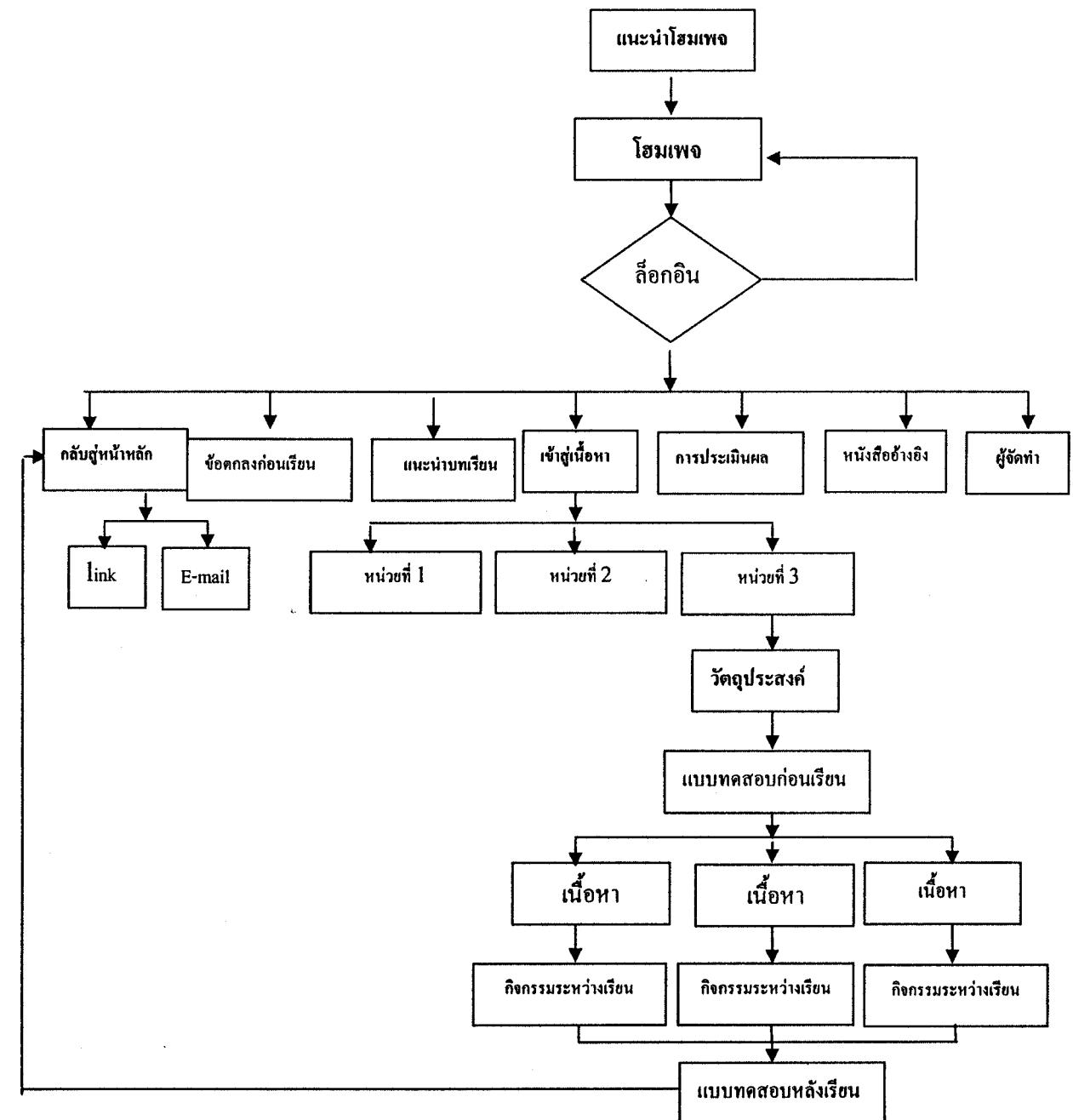
1. หลังศึกษาเรื่องประเภทของกล้องดิจิทัล ส่วนประกอบของกล้อง ดิจิตอล และรายละเอียดของกล้องดิจิทัลแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบายประเภทของกล้องดิจิตอล แล้วรายละเอียดของกล้องดิจิทัล
2. หลังศึกษาเรื่องการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถ ถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล ได้อย่างถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การแต่งภาพด้วยไฟฟ้าช้อปแล้วผู้รับการฝึกอบรม สามารถแต่งภาพด้วยโปรแกรมไฟฟ้าช้อปได้อย่างถูกต้อง

4) หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดหัวเรื่องเบื้องต้น กำหนดแนวคิด กำหนดคุณประสงค์เชิงพฤติกรรมและวิเคราะห์คุณประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว จึงได้นำเนื้อหามา ทำการออกแบบกิจกรรมการเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยการกำหนดขั้นตอนและทักษะที่จำเป็นรวมทั้งการจัดลำดับการนำเสนอที่เรียน ที่คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้รับการฝึกอบรมกับบทเรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งโครงสร้างชุดฝึกอบรม ที่มีลักษณะท้าทาย น่าสนใจเหมาะสมต่อการเรียนรู้เบ็ดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมเลือกเรียนตามความ สนใจ ความสนใจสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้รับการฝึกอบรม ได้อย่างแท้จริง

5) กำหนดกิจกรรมการเรียน กำหนดกิจกรรมแต่ละหน่วยให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนดังนี้

- (1) ขั้นทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- (2) ขั้นตอนเสนอเนื้อหา
- (3) ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน (แบบฝึกหัด)
- (4) ขั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน
- (5) สรุป

**2.1.3 ขั้นที่ 3 การเปลี่ยนโครงสร้างบทเรียน เป็นการนำเสนอลำดับขั้นตอนการ
ทำงานของบทเรียนในรูปของผังงานให้เห็นโครงสร้างและความสัมพันธ์ของบทเรียนได้อย่าง
ชัดเจน ลำดับขั้นตอนของเนื้อหาปฏิสัมพันธ์ การได้ตอบ เงื่อน ในการตัดสินใจจากเหตุการณ์ ข้อมูล
ป้อนกลับ การเสริมแรง การเลือกรายการ การข้อมูลกลับ การวนซ้ำ การจบบทเรียน**

ภาพที่ 3.1 แสดงแผนผังโครงการสร้างชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพ

จากแผนผังโครงสร้างชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักป่าวนะนังสีอพิมพ์ ได้นำหลักการออกแบบหน้าเว็บและการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ (ตอนพิเศษ ต้นติดพิพัฒน์) เลาฯรัสแสง 2545: 160-161) มาประยุกต์ใช้และได้นำทฤษฎีการเล่าเรียนด้านตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ในการออกแบบ

2.1.4 ขั้นที่ 4: กำหนดรูปแบบชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

1) กำหนดวิธีการเรียน โดยกำหนดหลักการการเรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ และหลักการการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายมีหลักประกอบด้วยกัน 2 ส่วนคือ

(1) เว็บเพจการจัดการเรียน ไซด์ เป็นส่วนที่ผู้รับทราบใช้ในการจัดการข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนผ่านเครือข่าย และมีการเชื่อมโยงไปสู่การจัดการ 3 ส่วน ด้วยกันคือ

ก. เว็บเพจของผู้รับการฝึกอบรมเป็นส่วนที่แสดงเว็บของผู้รับ การฝึกอบรมเพื่อสร้างความสะท้อนต่อการตรวจสอบความถูกต้องของการแสดงผล

ข. การจัดการทะเบียน เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดการข้อมูลทะเบียน ทั้งหมดของผู้รับการฝึกอบรมที่เข้ามาเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

ค. การจัดการจัดผลการเรียน เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดการข้อมูลของคะแนนทั้งหมดของผู้รับการฝึกอบรมทุกคนที่ได้บันทึกไว้ในฐานข้อมูล

(2) เว็บเพจของผู้รับการฝึกอบรม เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้ในการเรียนและการจัดการข้อมูลส่วนต่างๆ ของตนเอง โดยมีการเชื่อมโยงไปสู่ 5 ส่วนคือ

ก. ลงทะเบียนแก้ไขทะเบียน เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้เปลี่ยนแปลงทะเบียนข้อมูลตนเองและแก้ไขทะเบียนตนเอง

ข. ประเมินผลการเรียน เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้ในการเรียกคุณภาพคะแนนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกรรมในชุดฝึกอบรมของตนเอง

ค. แนะนำการเรียน เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดต่างๆ ของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายซึ่งประกอบด้วยคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนวิธีการเรียน และอื่นๆ

ง. บทเรียน เป็นส่วนที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเนื้อหา มีการออกแบบให้มีการเรียนอย่างเป็นขั้นตอนและสอดคล้องกับหลักการต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว

จ. เว็บไซด์ที่เกี่ยวข้อง เป็นส่วนที่สนับสนุนการเรียนโดยทั้งหมดจะเป็นเนื้อหาในสิ่งที่ต้องรู้ เนื้อหาที่ควรรู้และเนื้อหาที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพ

2) เขียนผังงานแสดงการทำงานของชุดฝึกอบรม

3) เสียงผู้งานรวม แสดงการทำงานภาพรวมของงานทั้งหมดโดยการนำผังงานส่วนต่างๆ ประกอบเข้าด้วยกัน

4) เสียงบทเรียนบนกระดาษ

2.1.5 ขั้นที่ 5 ผลิตชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย มีขั้นตอนดังนี้

1) เสียงโปรแกรม โดยการแปลงผังงานและบทเรียนบนกระดาษ เป็นข้อมูลที่สามารถแสดงผลงานเครือข่ายได้ เป็นขั้นตอนกำหนดรายละเอียดในเว็บเพจประกอบด้วยส่วนนำทาง ส่วนตัวเนื้อหา ส่วนท้ายของเพจ ซึ่งในการออกแบบหน้าจอหนึ่งรวมรายละเอียดที่จะบรรจุไว้ในเว็บเพจ ได้แก่ ข้อความ ภาพประกอบและการเชื่อมโยง รวมทั้งเทคนิคต่างๆ ที่ปรากฏบนจอภาพ

2) ทดสอบการทำงานของโปรแกรม โดยการทดสอบผ่านเครือข่าย

3) ผลิตเอกสารประกอบ ได้แก่ คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

2.1.6 ขั้นที่ 6: พิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบและให้ข้อแนะนำเบื้องต้นในการปรับปรุงชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

2.1.7 ขั้นที่ 7: ทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมและปรับปรุงให้สมบูรณ์

ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกอบรมไปทดลองโดยนำชุดฝึกอบรมเก็บไว้ที่เครื่องเซิร์ฟเวอร์ พร้อมแสดงผ่านเครือข่ายระบบแลน (LAN) หลังจากการทดสอบแต่ละขั้นจะมีการประเมินผล และนำผลมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ การทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

1) การทดลองแบบเดียว นำชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่ได้รับ การปรับปรุงตามคำแนะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 คน จากผลการทดลองได้พิจารณาข้อดี ข้อผิดพลาดและทำการปรับปรุงดังนี้

(1) ด้านการนำเสนอ ตัวอักษรอ่านยาก เนื้อหาคุณเครือทำให้ผู้รับการฝึกอบรมเข้าใจยาก ปรับตัวอักษรให้อ่านง่ายขึ้น ปรับเนื้อหาให้รัดกุมมีความชัดเจนขึ้น

(2) ด้านการออกแบบ ปรับรูปภาพกราฟิก ปรับตัวหนังสือกราฟิกไม่ให้เคลื่อนไหว มากเกินไปทำให้ล่าຍตา

2) การทดลองแบบกลุ่มเล็ก นำชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านข่ายที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 9 คน ผู้พิจารณาความสมบูรณ์ของเนื้อหา การออกแบบชุดฝึกอบรม จากการทดลองได้พิจารณาข้อดี ข้อผิดพลาดและทำการปรับปรุงดังนี้

(1) ด้านเนื้อหา ในบางหัวข้อเนื้อหาซึ่งขาดความต่อเนื่องกลุ่มเครือไม้ชัดเจน

(2) ด้านการออกแบบ ปรับรูปแบบ ภาพและสีโดยรวมให้มีความสอดคล้องเนื้อหา และต่อเนื่องกันปรับปูมคำสั่งให้อ่านง่ายชัดเจน

3) การทดลองภาคสนาม นำชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักข่าวหนังสือพิมพ์จำนวน 30 คน

ผู้จัดได้ปรับปรุงชุดอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยผ่านขั้นตอนการทดลองการแก้ไขตามกระบวนการวิจัยเพื่อได้ผลสรุปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลกระทบของ การวิจัยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบแบบคู่ขนานซึ่งมี ขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและคำราทีเกี่ยวข้อง

ผู้จัดได้ศึกษาเอกสาร คำราทีเกี่ยวข้องกับแบบทดสอบ โดยศึกษาจาก หลักการสร้างข้อสอบและการเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคำรา และเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล โดยเฉพาะการสร้างแบบทดสอบคู่ขนาน

2.2.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการทดสอบ

โดยวิเคราะห์จากเนื้อหาทฤษฎี และวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยเพื่อวัด พฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความรู้ ความจำ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ เพื่อกำหนดทิศทางในการ สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนว่าจะเลือกเนื้อหา จำนวนกี่ข้อค้ามและให้ความสำคัญกับ เนื้อหาหรือเน้นการวัดพฤติกรรมระดับใด โดยกำหนดให้กรอบกลุ่มนักเรียนทั้ง 3 หน่วย

2.2.3 สร้างแบบทดสอบเป็นรายข้อแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

สร้างแบบทดสอบเป็นรายข้อแบบเลือกตอบ ชนิดตัวเลือกซึ่งเป็น แบบทดสอบแบบคู่ขนาน จำนวน 3 หน่วย แบ่งเป็นหน่วยละ 20 ข้อ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดละ 10 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ โดยสร้างให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.2.4 พิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และภาษาที่ใช้ สามารถที่จะวัดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วจึงทำการแก้ไขปรับปรุง

2.2.5 ทดสอบและวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้และนำผลการทดลอง ตรวจให้คะแนน (p) (r) ได้ดังนี้ แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยที่ 1-3 ค่า p อยู่ระหว่าง 0.20 -0.88 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.24-0.68 แบบทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 1-3 ค่า p อยู่ระหว่าง 0.200.78 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.24-0.68 ออกแบบก่อนแล้วจึงคัดเลือกข้อที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์แต่มีความจำเป็นต้องใช้เพื่อให้กรอบคลุมเนื้อหาออกแบบตามจำนวนข้อที่ต้องการแล้วการปรับปรุงแก้ไข

2.2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบชุดสมบูรณ์

ปรับปรุงแบบทดสอบที่จะใช้จริง โดยคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ กำหนด เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยละ 10 ข้อ แบบทดสอบหลังเรียนหน่วยละ 10 ข้อดังนี้

- 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว จำนวน 20 ข้อ
- 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิการภาพข่าว จำนวน 20 ข้อ
- 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 3 ระบบคิดทัลในภาพข่าว จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็น

2.3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามความคิดเห็น

2.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการ

วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น โดยพิจารณากำหนดข้อมูลที่ต้องการ กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม เขียนแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ทดลองใช้และปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามชุดสมบูรณ์ (ขั้ยงค์ พระมหาวชิร์ และคณะ 2540 : 227-228)

2.3.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

สร้างแบบสอบถามตามประเด็นที่ต้องการ โดยกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีการของลิกเกอร์ (Likert's Scale) โดยกำหนดตัวเลือกของคำตอบ เป็น 5 ช่วง ดังนี้

เหมาะสมอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เหมาะสม	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน

ไม่เหมาะสม	2	คะแนน
ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง	1	คะแนน

2.3.4 พิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสม ทั้งด้านใช้ภาษาและครอบคลุมเนื้อหา นำคำแนะนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมโดยปรับภาษาให้ชัดเจน เข้าใจง่าย

2.3.5 ทดสอบใช้ปะปรับปรุงประสิทธิภาพ

นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกจำนวน 10 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทั้งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเข้าใจในข้อคำถามและปัญหาที่พบในการตอบ ซึ่งปัญหาที่พบได้แก่ (1) รูปประโภคที่ใช้มีความซับซ้อนกันหลายคำถามในข้อเดียว (2) ในบางข้อคำถามการใช้ภาษาค่อนข้างเข้าใจยากจากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์เพื่อนำมาใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป รวม 15 คำถาม

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นเครื่องมือต้นแบบชั้นงาน

ผู้วิจัยนำชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายไปทดสอบประสิทธิภาพกับผู้รับการฝึกอบรมทดลองต้นแบบชั้นงานกับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จำนวน 30 คน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนงาน และการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับทุกหน่วยในชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1.1 นำชุดฝึกอบรมไปทดลองใช้แบบเดี่ยวหรือแบบรายบุคคล (One to One) กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 คน ให้ผู้รับการฝึกอบรมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมพร้อมทั้งเก็บข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงบทเรียน

3.1.2 ประเมินแบบกลุ่ม (Group) โดยการนำชุดฝึกอบรมทดลองใช้กับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ให้ผู้รับการอบรมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมพร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงบทเรียน

3.1.3 ประเมินผลโดยใช้ในสถานการณ์จริง (Field Test) หลังจากทดสอบกับกลุ่มและนำข้อมูลร่องไปปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำบทเรียนมาทดสอบกับสถานการณ์จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้จำนวน 30 คนมาทำการทดลอง หาประสิทธิภาพของบทเรียน E1/E1

ผู้วิจัยสังเกตและบันทึก พฤติกรรมของผู้รับการฝึกอบรมและให้ผู้รับการฝึกอบรม ทำแบบบันทึกความคิดเห็นและข้อมูลร่องของชุดฝึกอบรม นำมาแก้ไขปรับปรุงข้อมูลร่องของชุดฝึกอบรมอีกครั้ง ในการทดลองดังกล่าวนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ทำการจัดสภาพแวดล้อมในห้องทดลอง ได้แก่ เตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

2. วิธีการดำเนินการทดลองผู้วิจัยนิยมขั้นตอนการใช้งานชุดฝึกอบรม ให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ทราบ ซึ่งมีขั้นตอนการเสนอเนื้อหา ดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนเรียน
- 2) ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 3) ทำแบบฝึกหัดของแต่ละหัวข้อ
- 4) ทดสอบหลังเรียน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความก้าวหน้าทางการเรียน

นำคะแนนสอบของผู้รับการฝึกอบรมจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบเพื่อหาความก้าวหน้าทางการเรียน โดยหาค่า t -test

3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือที่วัดผลกระทบของการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นจากการศึกษาถึงตัวอย่างในข้างต้น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่าย โดยผู้รับการฝึกอบรมทำแบบสอบถามตามภาระหลังจากการใช้ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้นในทุกหน่วยการเรียนตามขั้นตอนแล้ว โดยแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นกระดาษตอบแยกจากชุดฝึกอบรม การรวมรวมเพื่อหาความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมเป็นการหาค่าเฉลี่ย และการแปลงผล ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลงผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50-5.00	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมอย่างยิ่ง
3.50-4.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสม
2.50-3.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
1.50-2.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เหมาะสม
1.00-1.49	ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือต้นแบบชั้นงาน

เนื่องจากชุดฝึกอบรมนี้ เป็นชั้นงานที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการพัฒนาระบบจนถึงการทดสอบคุณภาพ จึงได้วิเคราะห์ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายด้วยการนำค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบเรียนและหลังเรียน มาคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ แล้วนำไปวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E2) ของชุดฝึกอบรมตามเกณฑ์ E1/E2 ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 โดยยอมรับความคาดเคลื่อน + - 2.5

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้ (อ้างจากซ้ายยศ พรหมวงศ์ สมขาว เนตรประเสริฐ และสุดา สินสกุล 2520:136)

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ = คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้ (อ้างจาก ขัยยศ พรหมวงศ์ สมขาว เนตรประเสริฐ และสุดา สินสกุล 2520:136)

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N} \right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

4.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

เป็นเครื่องมือวัดผลกระทบของการวิจัย วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้รับการฝึกอบรมด้วยการนำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนมาคำนวณหาความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่แล้วนำไปวิเคราะห์โดยใช้สูตร t-test (Dependent Sample) โดยเกณฑ์นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การหาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดย (Dependent Sample) ดังนี้ (อ้างถึงใน ชุดคู่ วงศ์รัตนะ 2537:201)

$$\text{ค่า } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$Df = n - 1$$

เมื่อ D = ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n = จำนวนคู่

ทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

การหาค่าความยากของแบบทดสอบ (P) ใช้สูตรดังนี้ (อ้างจาก ประคง บรรณสูตร 2538: 32)

$$P = \frac{R}{N} \times 100$$

เมื่อ P = ระดับความยาก
 R = จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูก
 N = จำนวนผู้เรียนที่นำมาวิเคราะห์

ค่าอำนาจจำแนก (*r*) ก็คืออัตราส่วนที่มีความ關係ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกต้องตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปมาทำเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในชุดฝึกอบรม ข้อใดต่างไปจากเกณฑ์ดังกล่าวจะนำมาปรับปรุงคำนวณและตัวเลือกใหม่ ใช้สูตร ดังนี้ (อ้างจาก เยาวี วิญญาลักษ์ 2539: 153)

$$r = \frac{PH - PL}{NH}$$

เมื่อ r = ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
 PH = จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 PL = จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 NH = จำนวนผู้เรียนทั้งหมดในกลุ่มสูง หรือ 50% ของผู้เข้าสอบ

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็น

เป็นเครื่องมือที่วัดผลกระทบของการวิจัย วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ด้วยการนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแบบสอบถาม และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) แล้วแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้การหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ใช้สูตรดังนี้ (อ้างจากล้วน สามยศ 2536:269)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n = จำนวนคะแนนหรือจำนวนตัวอย่าง

การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (อ้างจาก ล้วน สามยศ 2536:273)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n - 1)}}$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = คะแนนคิง

n = จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ได้แก่ (1) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย (2) ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรม (3) ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายโดยจำแนกตามหน่วย หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าวหน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการข่าวหน่วยที่ 3 ระบบคิจิตอนในภาพข่าว จำนวน 30 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ชุดการเรียนหน่วยที่	คะแนนระหว่างเรียน E	คะแนนหลังเรียน E ₂	E ₁ / E ₂
1	81.55	81.33	81.55/81.33
2	79.77	80.00	79.77/80.00
3	80.44	81.00	80.44/81.00

n = 30

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 หน่วยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $80/80 \pm 2.5$ โดย

ประสิทธิภาพของกระบวนการมีดังนี้ หน่วยที่ 1 (E_1) 81.55 (E_2) 81.33 หน่วยที่ 2 (E_1) 79.77 (E_2) 80.00 หน่วยที่ 3 (E_1) 80.77 (E_2) 81.00

2. ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรม

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียน ของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และค่า t ของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย จำแนกตามหน่วย

ชุดการเรียน หน่วยที่	คะแนนเฉลี่ย		คะแนนเฉลี่ย D	เฉลี่ยผลต่าง t
	แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน		
1	3.80	8.13	4.33	17.61*
2	4.53	8.00	3.47	18.84*
3	4.50	8.10	3.60	14.29*

n = 30, df = 29, P<0.05 = 1.699

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 หน่วย คือหน่วยที่ 1 ค่า t = 17.61 หน่วยที่ 2 ค่า t = 18.84 และหน่วยที่ 3 ค่า t = 14.29 คะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

3. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรม

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. การนำเสนอที่เรียนมีความน่าสนใจ	3.73	0.83	เหมาะสม
2. ความสอดคล้องของวัสดุประสงค์กับเนื้อหา	4.67	0.55	เหมาะสมอย่างยิ่ง
3. บทเรียนไม่ยากเกินไป	4.13	0.73	เหมาะสม
4. ความต่อเนื่องความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหา	4.00	0	เหมาะสม
5. เนื้อหา มีความสอดคล้องกันทั้งสามหน่วย	4.7	0.6	เหมาะสมอย่างยิ่ง
6. กิจกรรมสอดคล้องกับวัสดุประสงค์และเนื้อหา	4.4	0.92	เหมาะสม
ด้านเทคนิคและการออกแบบ			
7. บทเรียนมีการออกแบบให้ใช้ง่าย	4.5	1.63	เหมาะสมอย่างยิ่ง
8. การออกแบบหน้าจอมีความสวยงาม	3.87	1.07	เหมาะสม
9. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	4.57	0.57	เหมาะสมอย่างยิ่ง
10. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.2	0.96	เหมาะสม
11. สีที่ใช้ในการออกแบบมีความเหมาะสม	4.13	1.04	เหมาะสม
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกอบรม			
12. เลือกบทเรียนได้ตามความพอใจ	4.7	0.6	เหมาะสมอย่างยิ่ง
13. เปิดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในชุดฝึกอบรม	4.67	0.55	เหมาะสมอย่างยิ่ง
14. กระตุ้นให้ผู้รับการฝึกอบรมอยากรีียน	4.6	0.56	เหมาะสมอย่างยิ่ง
15. ผู้รับการฝึกอบรมอยากให้มีการเรียนจากชุดฝึกอบรมเรื่องอื่น ๆ	4.5	1.63	เหมาะสมอย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ย	4.36	0.87	เหมาะสม

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ในระดับเหมาะสมอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.50-5.00$) มี 8 รายการ (1) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา (2) เนื้อหา มีความสอดคล้องกันทั้งสามหน่วย (3) บทเรียนมีการออกแบบให้ใช้ง่าย (4) ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา (5) เลือกบทเรียนได้ตามความพอใจ (6) เปิดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในชุดฝึกอบรม (7) กระตุ้นให้ผู้รับการฝึกอบรมอยากรีบเรียน (8) ผู้รับการฝึกอบรมอยากรีบเรียนจากชุดฝึกอบรมเรื่องอื่น

ส่วนที่เหลืออีก 7 รายการผู้รับการฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีความเห็นเห็นในระดับเหมาะสมโดยตอบคำถามทุกข้อในแนวเดียวกัน ($\bar{X} = 3.50-4.49$) คือ (1) การนำเสนอสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ (2) บทเรียนไม่มียากเกินไป (3) ความต่อเนื่องความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหา (4) กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา (5) การออกแบบหน้าข้อมูลมีความสวยงาม (6) ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม (7) สีที่ใช้ในการออกแบบมีความเหมาะสม

เมื่อวิเคราะห์ถึงความคิดเห็นรวมทั้งหมดพบว่าผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ในระดับเหมาะสม

บทที่ 5

ต้นแบบชิ้นงาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ต้นแบบชิ้นงานประกอบด้วย (1) รายละเอียดชุดฝึกอบรม (2) แผนการอบรม (3) เว็บเพจชุดฝึกอบรม (4) คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

1. รายละเอียดชุดฝึกอบรม

ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีรายละเอียดชุดฝึกอบรมดังนี้

1.1 คำอธิบายรายวิชา

การถ่ายภาพข่าว ครอบคลุมเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการข่าว และระบบดิจิทัลในการถ่ายภาพข่าว ซึ่งเป็นพื้นฐานของการถ่ายภาพข่าว นักข่าวจะต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว เพื่อนำไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 รายชื่อหน่วยการเรียน

หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการข่าว

หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในการถ่ายภาพข่าว

1.3 วิธีการศึกษา

การเรียนด้วยชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่ายผู้รับการฝึกอบรม ควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 เตรียมอุปกรณ์สำหรับความสะดวกต่างๆ ให้พร้อมสำหรับการเรียน

1.3.2 ผู้รับการฝึกอบรมควรทำความเข้าใจในส่วนวิธีการเรียนอย่างละเอียดทุกหัวข้อและเข้าสู่บทเรียน โดยศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติตามคำสั่งที่แสดง

1.3.3 ผู้รับการฝึกอบรมสามารถหารายการความรู้เพิ่มเติมในส่วนบทเรียนได้จากเว็บไซด์ที่เกี่ยวข้องเป็นการรวมเว็บไซด์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานการถ่ายภาพ

1.3.4 กรณีผู้รับการฝึกอบรมมีข้อสงสัยเรียนสามารถฝึกคามาไว้ได้ในกระดานข่าวโดยปัญหาหรือข้อสงสัยต่างๆ จะได้รับการตอบโดยอาจารย์ผู้สอนผู้รับการฝึกอบรมสามารถติดต่ออาจารย์โดยผ่านทาง Email

1.3.5 ผู้รับการฝึกอบรมสามารถตรวจสอบผลการเรียนได้จากข้อมูลประเมินผล

1.4 ส่วนประกอบชุดฝึกอบรม

1.4.1 รูปแบบการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

รูปแบบการใช้ชุดฝึกอบรมเป็นเอกสารที่แสดงรายละเอียดของชุดฝึกอบรม วิธีการใช้ชุดฝึกอบรม รูปแบบโดยรวมของชุดฝึกอบรม

1.4.2 เว็บไซต์ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

เว็บไซต์ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บไว้ในรูปแบบของแฟ้มบันทึกซึ่รอม เมื่อนำไปใช้ต้องติดตั้งในระบบเซิร์ฟเวอร์ (Server) โดยมีส่วนประกอบดังนี้

1) เว็บเพจการจัดการเว็บไซต์ เป็นส่วนที่ผู้ดูแลเว็บไซต์ เป็นส่วนที่ผู้ดูแลเว็บไซต์ใช้ในการจัดการข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนผ่านเครือข่าย และมีการเชื่อมโยงไปสู่การจัดการ 3 ส่วนด้วยกันคือ

(1) เว็บเพจของผู้รับการฝึกอบรม เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดการข้อมูล ทະเบียนทั้งหมดของผู้รับการฝึกอบรมที่เข้ามาเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

(2) การทະเบียน เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดการข้อมูลทະเบียนทั้งหมดของผู้รับการฝึกอบรมที่เข้ามาเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

(3) การจัดการผลการเรียน เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดการข้อมูลของ คะแนนทั้งหมดของผู้รับการฝึกอบรมทุกคนที่ได้บันทึกไว้ในฐานข้อมูล

2) เว็บเพจของผู้รับการฝึกอบรม เป็นส่วนที่รับการฝึกอบรมใช้ในการเรียน และการจัดการข้อมูลส่วนต่างๆ ของตนเอง

(1) ลงทะเบียนแก้ไขทະเบียน เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้เปลี่ยนแปลงทະเบียนข้อมูลตนเองและแก้ไขทະเบียนตนเอง

(2) ประเมินผล เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้ในการเรียกดูผลคะแนน ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกรรมในชุดฝึกอบรมของตนเอง

(3) แนะนำการเรียน เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดต่างๆ ของชุดฝึกอบรม ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายซึ่งประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนวิธีการเรียนและอื่นๆ

(4) บทเรียน เป็นส่วนที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเนื้อหา มีการออกแบบให้มี การเรียนอย่างเป็นขั้นตอนและสอดคล้องกับหลังการต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว

3) เว็บไซด์ที่เกี่ยวข้อง เป็นส่วนที่สนับสนุนการเรียน โดยทั้งหมดจะเป็น เนื้อหาในสิ่งที่ต้องรู้ เนื้อหาที่ควรรู้และเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยในการเชื่อมโยงสู่เว็บไซด์ภายนอก ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความน่าเชื่อถือของหน่วยงานผู้จัดสร้างเว็บ แล้ว

2. แผนการอบรม

แผนการอบรมในชุดฝึกอบรมประกอบด้วย หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว หน่วยที่ 2 การบรรยายภาพข่าว หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว

2.1 หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

2.1.1 เก้าโครงหน้า

ตอนที่ 1.1 ความหมายความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.1 ความหมายของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.2 ความสำคัญของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.3 หน้าที่ของภาพข่าว

ตอนที่ 1.2 แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.2.1 แหล่งที่มาของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.2.2 การให้ได้มาซึ่งภาพข่าว

ตอนที่ 1.3 จริยธรรมในการใช้ภาพข่าว

2.1.2 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1) หลังจากศึกษาเรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และหน้าที่ของภาพข่าวแล้ว ผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบาย ความหมาย ความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าวได้ถูกต้อง

2) หลังจากศึกษาเรื่อง แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าวแล้ว ผู้ฝึกอบรม สามารถอธิบายถึงแหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง

3) หลังการศึกษาเรื่อง จริยธรรมในการใช้ภาพข่าวแล้ว ผู้ฝึกอบรมสามารถ อธิบายจริยธรรมในการใช้ภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง

2.2 หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรณาธิการข่าว

2.2.1 เค้าโครงเนื้อหา

ตอนที่ 2.1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิกรภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.1 ความหมายของการบรรณาธิกรภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.2 ความสำคัญของการบรรณาธิกรภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.3 ข้อควรคำนึงในการบรรณาธิกรภาพข่าว

ตอนที่ 2.2. การเลือกภาพข่าว

ตอนที่ 2.3. คำบรรยายภาพข่าว

2.2.2 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1) หลังจากศึกษาเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการบรรณาธิกรภาพข่าว แล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบาย แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิกรภาพข่าว ได้อย่างถูกต้อง

2) หลังจากศึกษาเรื่องการเลือกภาพข่าวแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบายการเลือกภาพข่าวในสื่อมวลชน ได้อย่างถูกต้อง

3) หลังจากศึกษาเรื่องการเขียนคำบรรยายแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถเขียนคำบรรยายได้อย่างถูกต้อง

2.3 หน่วยที่ 3 ระบบดิจิตอลในภาพข่าว

2.2.1 เค้าโครงเนื้อหา

ตอนที่ 3.1 กล้องดิจิทัล (Digital Camera)

เรื่องที่ 3.1.1 กล้องดิจิทัล ประเภทของกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.1.2 ความรู้พื้นฐานที่นักถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลควรทราบ

ตอนที่ 3.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.2.1 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.2.2 หลักการโฟกัสภาพ

เรื่องที่ 3.2.3 การปรับสีให้ถูกกับสภาพแสง

เรื่องที่ 3.2.4 โหมดการถ่ายภาพพื้นฐานที่กล้องมีให้เลือกใช้งาน

เรื่องที่ 3.2.5 เทคนิคการถ่ายภาพให้สวยงาม

ตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยโปรแกรม โฟโต้ช็อฟ (Photoshop)

เรื่องที่ 3.3.1 หน้าแรกของโปรแกรม Photoshop และ Tool Box

(กล่องเครื่องมือ)

เรื่องที่ 3.3.2 การเลือกภาพ

เรื่องที่ 3.3.3 เพิ่มความสว่างของภาพ

เรื่องที่ 3.3.4 ทำให้ภาพคมชัดมากขึ้น

เรื่องที่ 3.3.5 การลบสิ่งไม่ต้องการออก

เรื่องที่ 3.3.6 การ Crop รูปให้ดูเน้นตามต้องการ

2.2.2 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

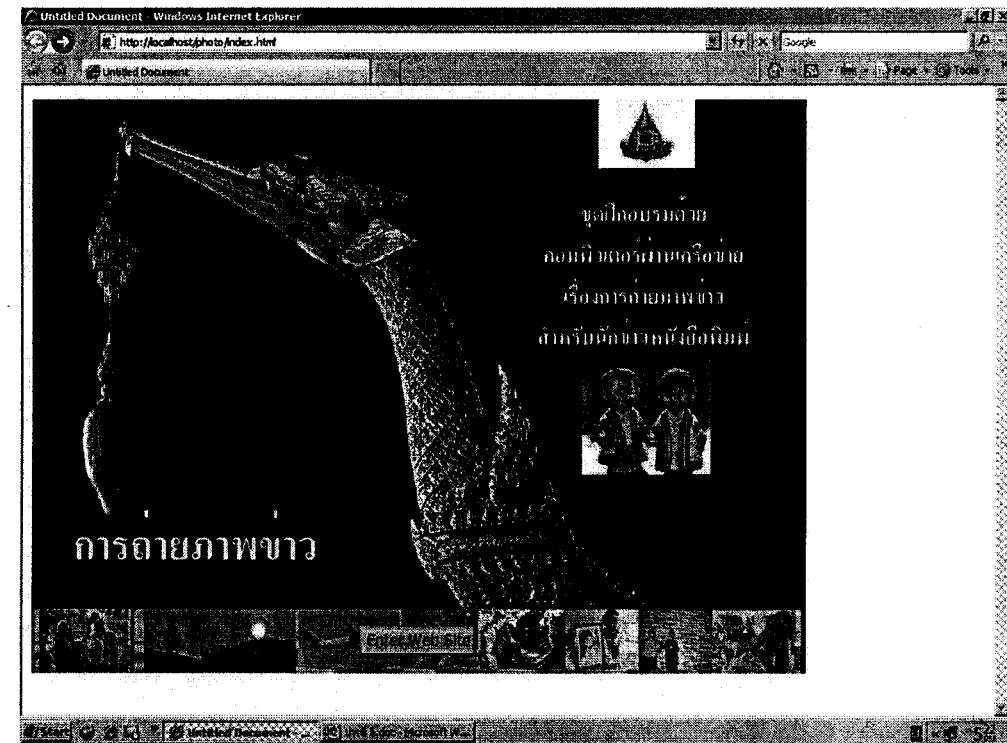
- 1) หลังศึกษาเรื่องประเภทของกล้องดิจิทัล ส่วนประกอบของกล้องดิจิทัล และรายละเอียดของกล้องดิจิทัลแล้วผู้ฝึกอบรมสามารถตอบข้อบัญญัติประเภทของกล้องดิจิทัล ส่วนประกอบของกล้องดิจิทัลและรายละเอียดของกล้องดิจิทัล
- 2) หลังศึกษาเรื่องการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลแล้วผู้ฝึกอบรมสามารถถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล ได้อย่างถูกต้อง
- 3) หลังจากศึกษาเรื่อง การแต่งภาพด้วยโปรแกรม Photoshop แล้วผู้ฝึกอบรมสามารถแต่งภาพด้วยโปรแกรม Photoshop ได้อย่างถูกต้อง

3. เว็บเพจชุดฝึกอบรม

เว็บเพจตัวแบบชี้แจงงานประกอบด้วย หน้าโขมเพจ หน้าลงทะเบียน หน้าวิธีการเรียน หน้าแนะนำการเรียน หน้าประเมินผล หน้าเข้าสู่ระบบ หน้าวัตถุประสงค์การเรียนหน้าบทเรียน หน้าแบบฝึกหัด หน้าสรุปผลคะแนน และหน้าเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดประกอบดังนี้

หน้า 1 Home Page เป็นหน้าเข้าสู่ระบบโดยเลือก ลงทะเบียน เพื่อลงทะเบียนเรียนสำหรับผู้ที่เรียนครั้งแรก หรือกรอก User Name และ Password สำหรับผู้ที่ได้เคยลงทะเบียนไว้แล้ว

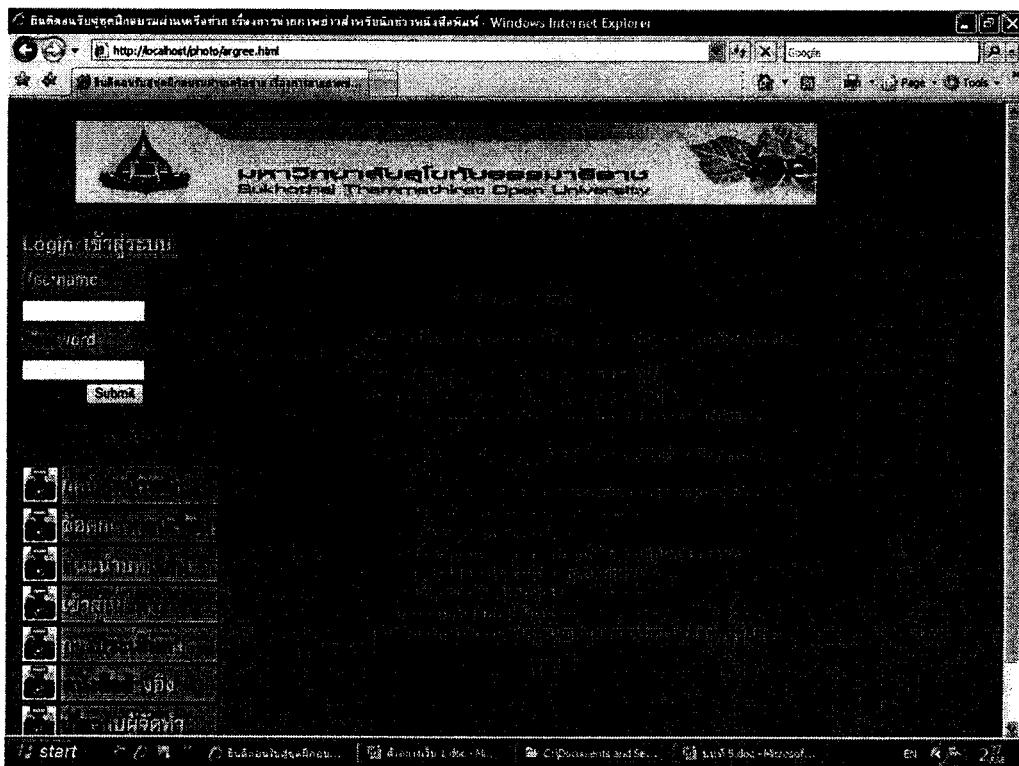
หน้าแนะนำโขมเพจ

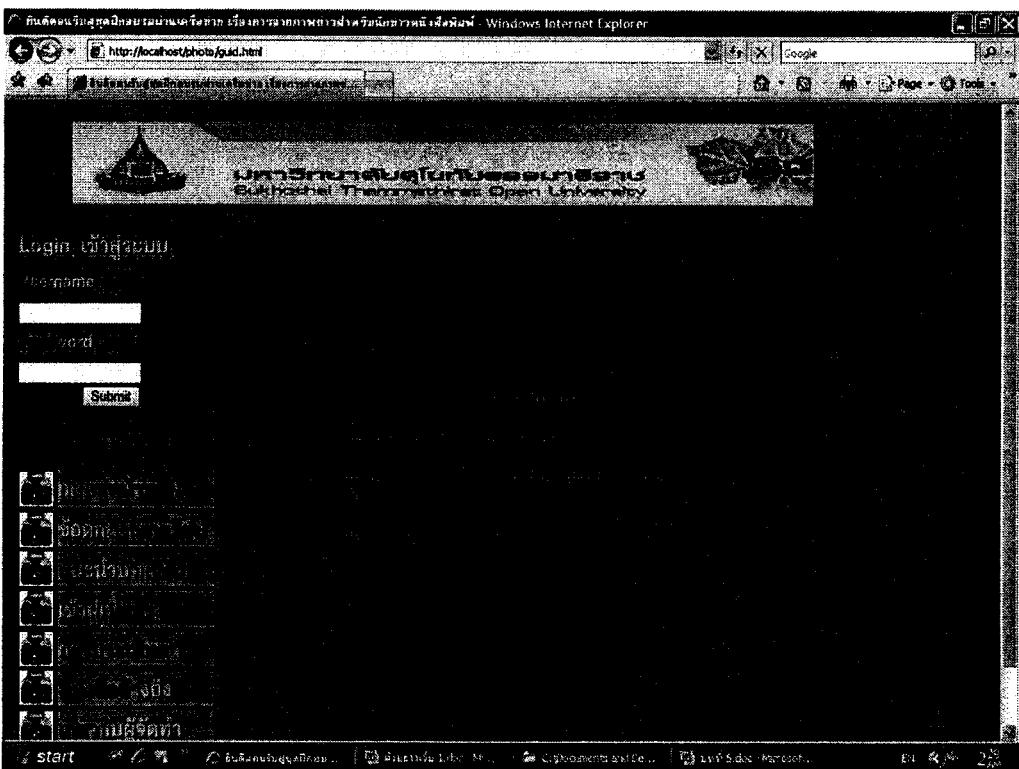
หน้าเว็บคลิก Enter Web Site เพื่อที่จะเข้าสู่เมนูหลัก

ข้อตกลงก่อนเรียน

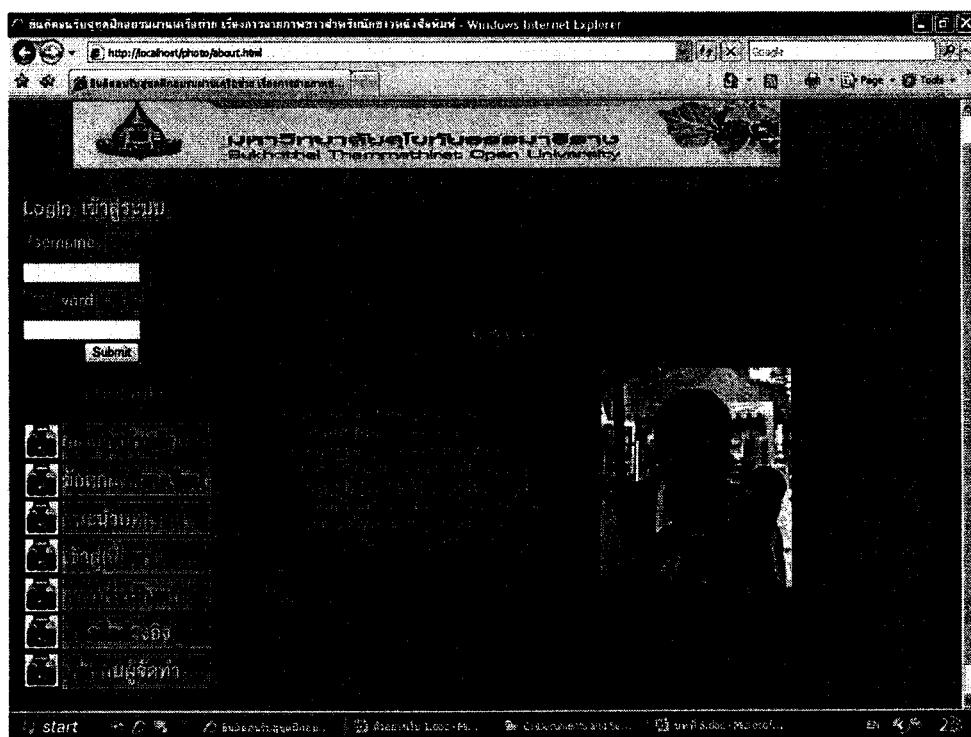
แนะนำบทเรียน

รายละเอียดประเมินผล

รายละเอียดผู้ใช้เดฟท์

ลิงค์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสอนการถ่ายภาพฯ

หน้าเว็บของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่ - Windows Internet Explorer
 http://localhost/photo/first.htm

ผู้ใช้งานต้องการติดต่อผู้ดูแลระบบ
 Authorised Thammasat Open University

Submit

สอบถามข้อมูล
 ขอติดต่อผู้ดูแลระบบ
 สอบถามข้อมูล
 สอบถามข้อมูล
 สอบถามข้อมูล
 ติดต่อผู้ดูแลระบบ
 สอบถามข้อมูล

รายละเอียดหนังสืออ้างอิง

หน้าเว็บของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่ - Windows Internet Explorer
 http://localhost/photo/first.htm

ผู้ใช้งานต้องการติดต่อผู้ดูแลระบบ
 Authorised Thammasat Open University

Login เลื่อนลงมายังช่อง

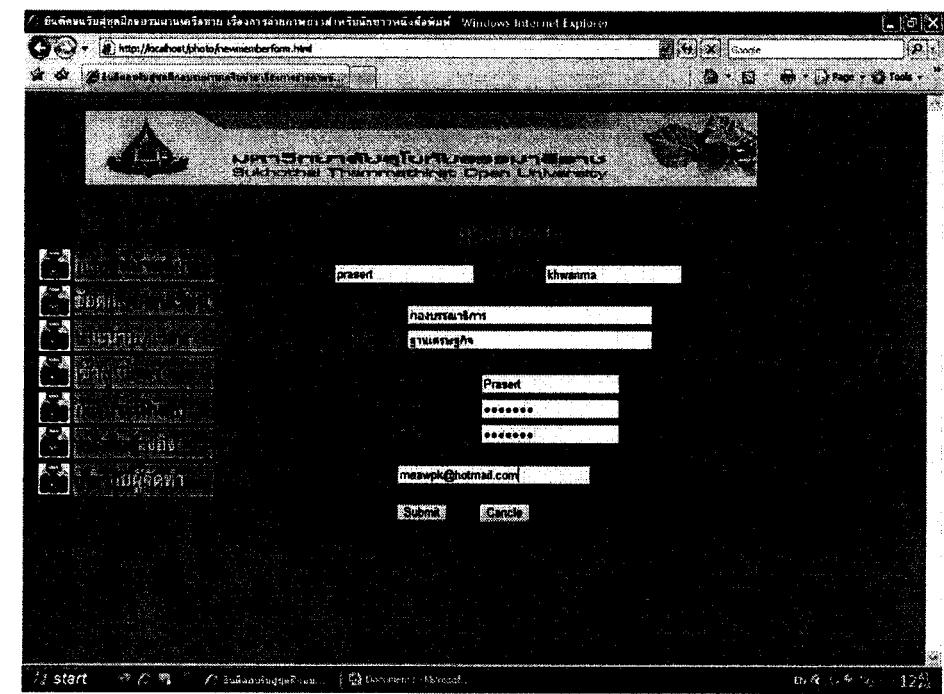
username

 password

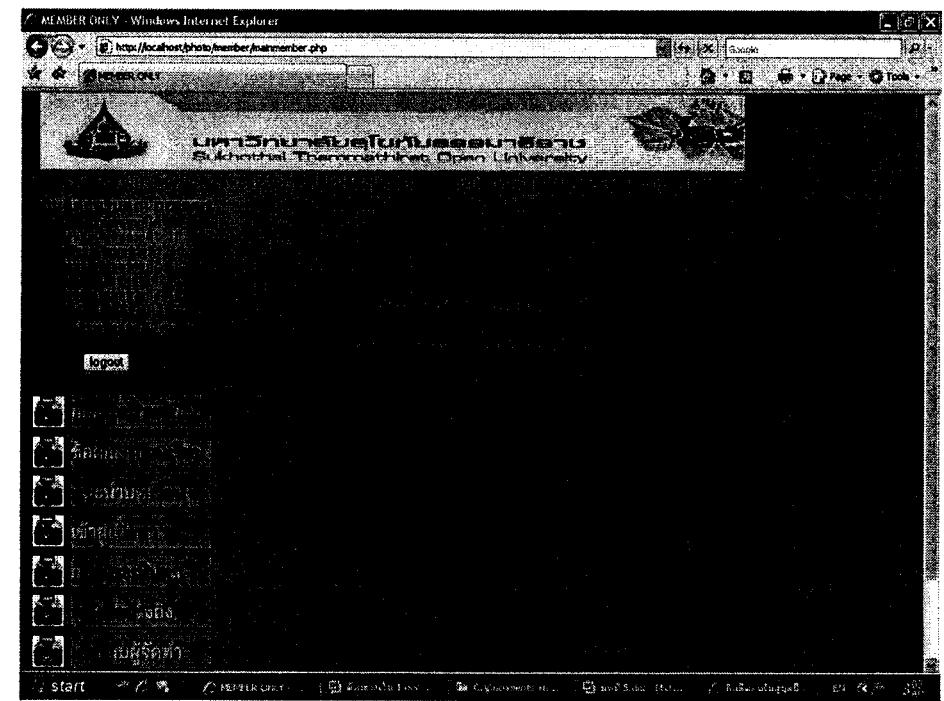
 Submit

สอบถามข้อมูล
 ขอติดต่อผู้ดูแลระบบ
 สอบถามข้อมูล
 สอบถามข้อมูล
 ติดต่อผู้ดูแลระบบ
 สอบถามข้อมูล

ลงทะเบียนเรียน

ลงทะเบียนเริ่บร้อย

Login เข้าสู่ระบบ

เข้าสู่บบเรียน

เข้าสู่เนื้อหาพร้อมทั้งวัสดุประสงค์และรายละเอียดหน่วยการเรียนและตอน

แบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยที่ 1

http://localhost/photo/member/exam/exam1.php - Windows Internet Explorer

แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยที่ 1

1. ความหมายสำคัญที่สูงของภาษาโปรแกรมคืออะไร哉
 - ก. ศักดิ์ทักษิณ
 - ข. การถือครองภาษา
 - ค. ผลกระทบทางเชิงวัฒนา
 - ด. การเป็นสื่อสารมวลชน
 - อ. การมีผลประกายบนภาษา

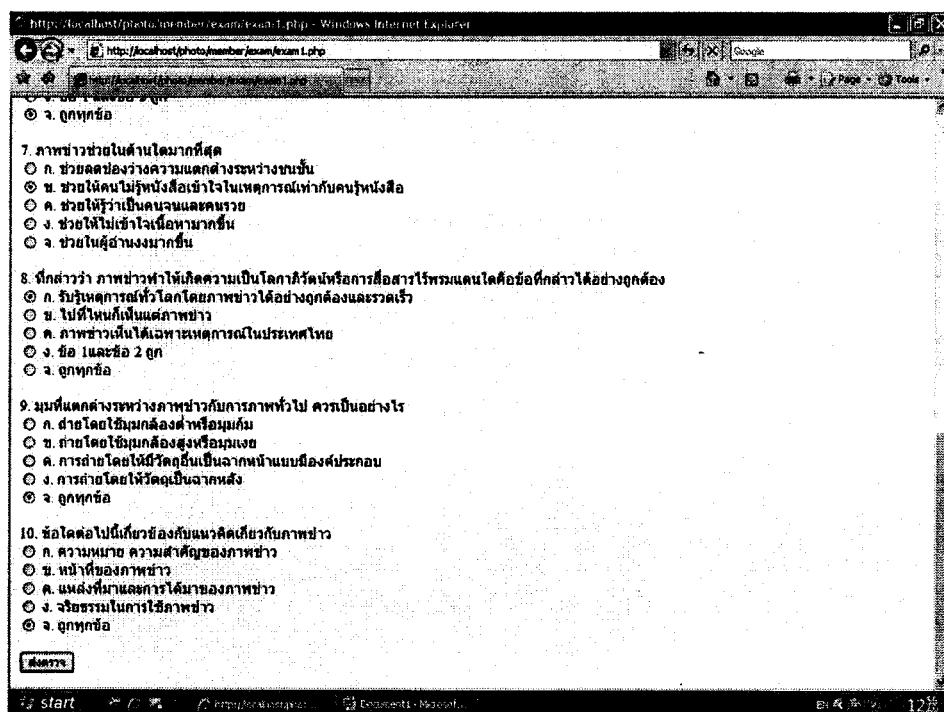
2. การใช้ไม้ซีดภาษาพาราคราฟท์คืออะไร哉
 - ก. บรรยายในภาพ
 - ข. รวมมองในภาพ
 - ค. นโยบายภายในรัฐบาล
 - ด. รายละเอียดในภาพ
 - อ. ความคุณค่าของภาพ

3. ภาษาใดในต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษภาษาต่างด้าว
 - ก. ภาษาการบัญชีและภาษาระบบ
 - ข. ภาษาในหนังหรือละครที่แสดงออกเพลิน
 - ค. ภาษาของคนพื้นบ้านที่ไม่รู้อ่านเขียน
 - ด. ภาษาอังกฤษที่ได้ออกให้เห็น
 - อ. ภาษาในพื้นที่ของผู้ด้อยโอกาสในศึกษาภูมิภาค

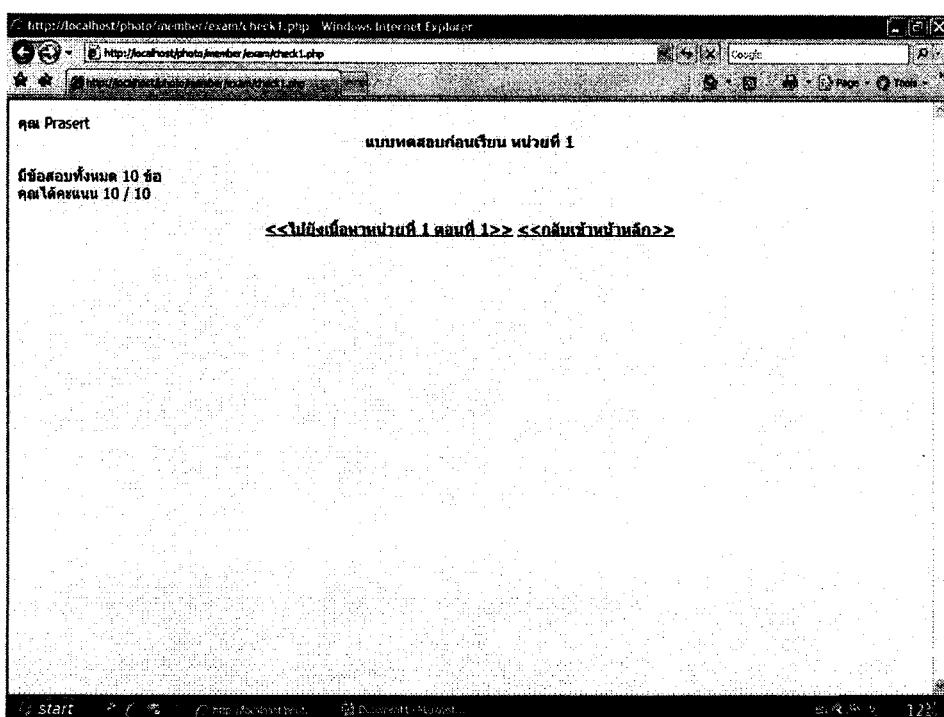
4. ข้อใดคือข้อเด่นที่นิยมและการดำเนินการที่มากที่สุดในปัจจุบัน
 - ก. ช่างภาพในร้านขายยา
 - ข. ช่างภาพมืออาชีวะ
 - ค. สำนักงานป้องกันโรค
 - ด. บริษัทสื่อสารมวลชน
 - อ. ถูกหักห้าม

5. ข้อใดไม่ใช่ปัจจัยในหน้าที่ของภาษาฯ哉
 - ก. ภาษาที่ใช้ในการสอนในโรงเรียน
 - ข. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในครอบครัว
 - ค. ภาษาที่ใช้ในการคุยโทรศัพท์
 - ด. ภาษาที่ใช้ในการคุยโทรศัพท์
 - อ. ภาษาที่ใช้ในการคุยโทรศัพท์

ส่งคำตรวจ

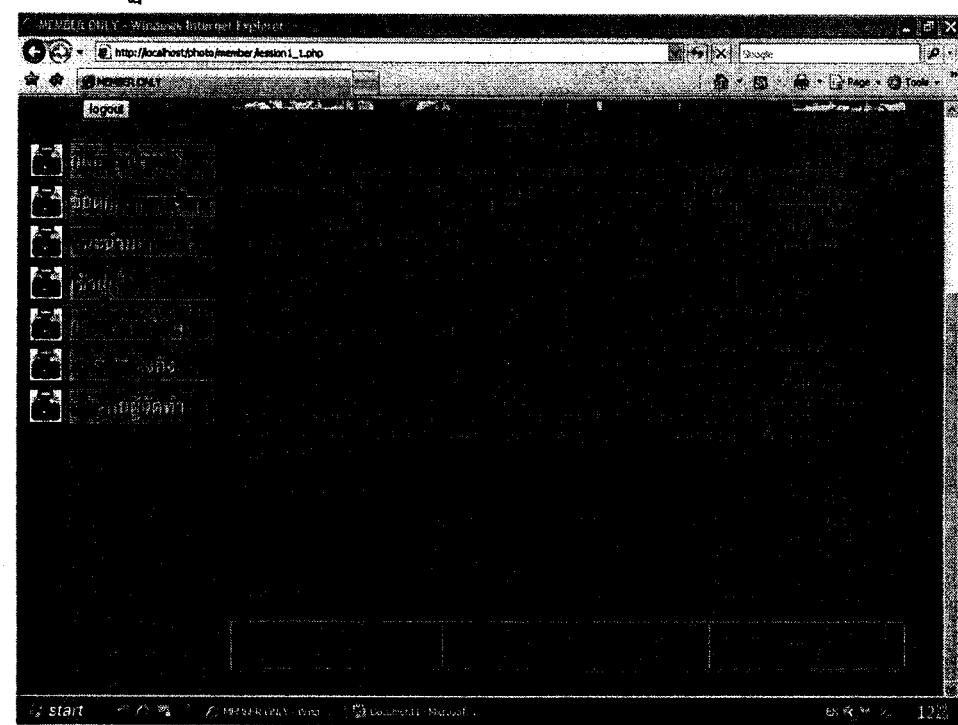
รายงานผลเมื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยที่ 1

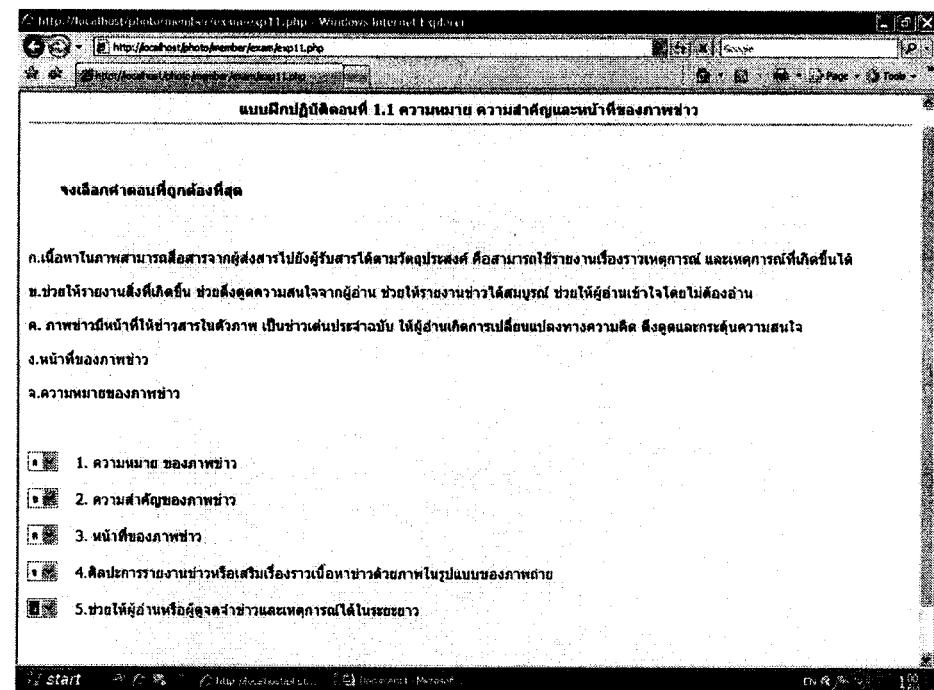
เข้าสู่เนื้อหาหน่วยที่ 1 ตอนที่ 1.1 ความหมายความสำคัญและหน้าที่ของภาครัฐ

แบบฝึกปฏิบัติหลังจากศึกษาระบบทอน

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 1.1 ความหมายความสำคัญและหน้าที่ของภาพขาว

เฉลยคำตอบแบบฝึกปฏิบัติที่ 1.1

ผลตอบแบบฝึกหัด หน้าที่ 1 ตอนที่ 1

ก. 1 ก็ค ๙
ก. 2 ก็ค ๙
ก. 3 ก็ค ๘
ก. 4 ก็ค ๗
ก. 5 ก็ค ๔

คะแนน 5 ข้อ
ตอบถูก 0 ข้อ

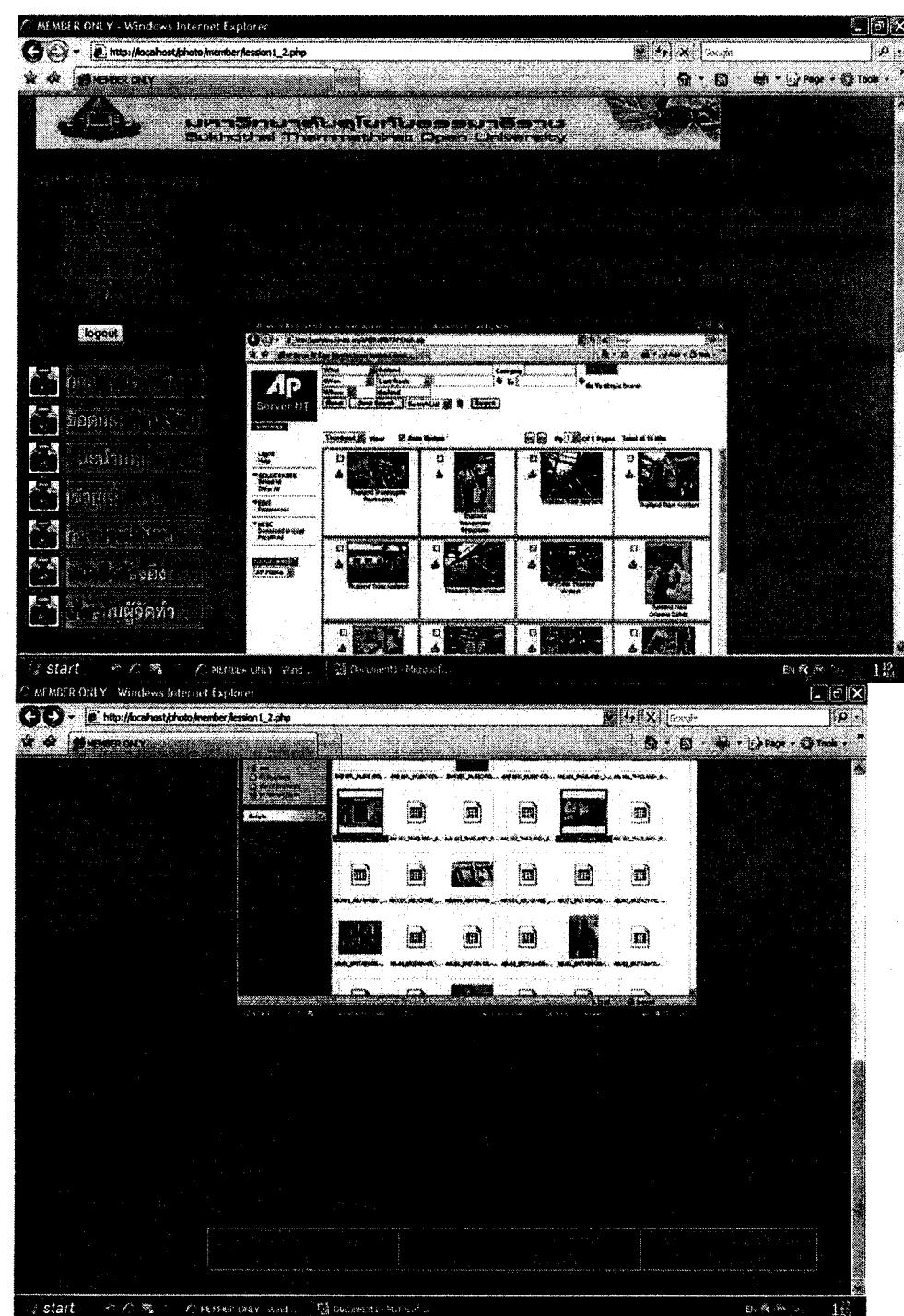
คณิตคะแนน 5 / จาก 5 คะแนน

เฉลยค่าตอบ

1. ความหมายของภาษาพื้นถิ่นในภาษาต่างๆ สักภาษาไปมีผู้รับสารได้ความรู้ดีอยู่แล้ว ศักยภาพของภาษาพื้นถิ่น ให้ความคิดเห็นที่ดี
2. ความสำคัญของภาษาพื้นถิ่น ช่วยสื่อถึงความสนใจจากผู้อื่น ช่วยให้คนงานท่องรู้ได้โดยบุญธรรม ช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจโดยไม่ต้องอ่าน
3. หน้าที่ของภาษาพื้นถิ่นที่เป็นภาษาที่ใช้ในการเดินทาง บินเครื่องแบบประล่าวบัน ให้ผู้อื่นเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด สร้างความสัมภิงค์ ดึงดูดและกระตุ้นความสนใจ
4. ความหมายของภาษาพื้นถิ่น ศักยภาพของภาษาพื้นถิ่น ให้ความคิดเห็นที่ดี
5. หน้าที่ของภาษาพื้นถิ่น ช่วยให้ผู้อื่นหรือผู้อื่นรู้ถึงความสำคัญและหน้าที่ของภาษาพื้นถิ่น

<<กลับไปเมื่อมาหน้าที่ 1 ตอนที่ 1 >> <<ไปยังหน้าที่ 1 ตอนที่ 2 >>

เข้าสู่เนื้อหาต่อไป

แบบฝึกหัดตอนที่ 1.2

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ก. เมื่อคนส่วนใหญ่
ช. ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ
ค. ช่างภาพประชาราษฎร์ที่มาช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี การซื้อขายและเช่าห้องพักที่ดี ไม่ใช่แค่การซื้อขายห้องพักเท่านั้น แต่เป็นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ในระยะยาว
ส. ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ
ด. ช่างภาพประชาราษฎร์ที่มาช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี การซื้อขายและเช่าห้องพักที่ดี ไม่ใช่แค่การซื้อขายห้องพักเท่านั้น

1. ช่างภาพที่มาช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี
 2. สำนักงานของช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี
 3. ช่างภาพประชาราษฎร์ที่มาช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี
 4. นโยบายของสำนักงานช่างภาพ ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
 5. เมืองท่า

เฉลยคำตอบตอนที่ 1.2

เฉลยแบบฝึกหัด หน้าบทที่ 1 ตอนที่ 2

ช้อ 1 ถือ ข
ช้อ 2 ถือ ค
ช้อ 3 ถือ ก
ช้อ 4 ถือ จ
ช้อ 5 ถือ ง

คะแนน 5 ถัง
คะแนน 0 ถัง

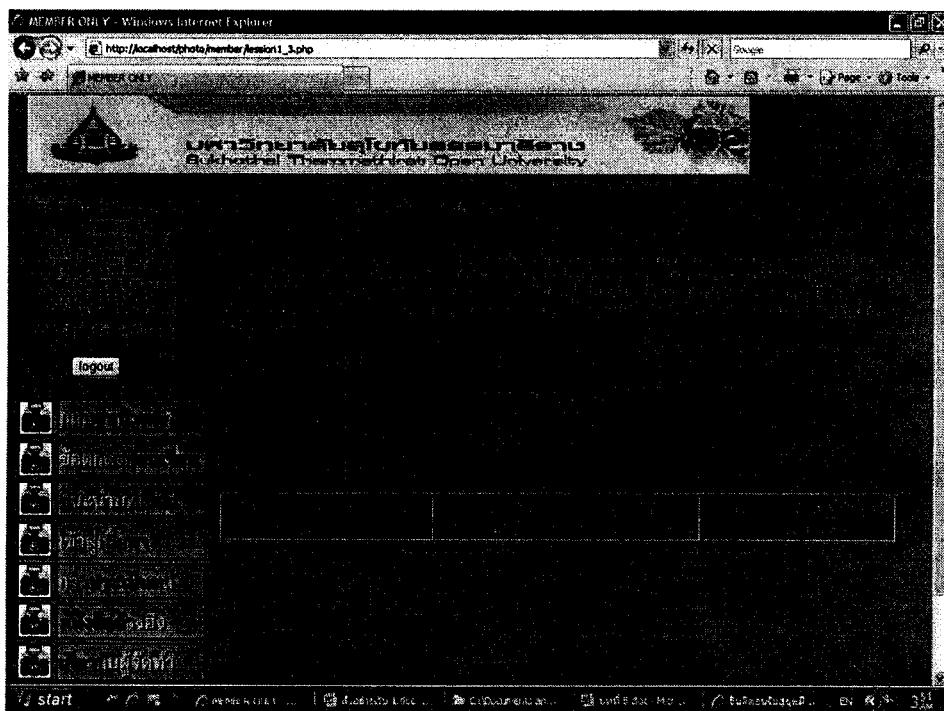
ผลได้คะแนน 5 / จาก 5 คะแนน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1.2

1. แหล่งที่มาของภาพช่างภาพประชาราษฎร์ที่มาช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี การซื้อขายและเช่าห้องพักที่ดี ไม่ใช่แค่การซื้อขายห้องพักเท่านั้น แต่เป็นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ในระยะยาว
 2. สำนักงานของช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี
 3. ช่างภาพประชาราษฎร์ที่มาช่างภาพมีสิ่งแวดล้อมที่ดี
 4. นโยบายของสำนักงานช่างภาพ ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
 5. เมืองท่า

<<กลับไปอ่านหน้าบทที่ 1 ตอนที่ 2 >> << ไปอ่านหน้าบทที่ 1 ตอนที่ 3 >>

ศึกษาหน่วยที่ 1 ตอนที่ 3

แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 1 ตอนที่ 3

http://localhost/photo/member/exam/exp13.php - Windows Internet Explorer

แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 1.3 ช่วยสอนในการใช้ภาษาพื้นฐาน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ก. ช่างภาพต้องใช้ความสามารถและความรู้ในการประกอบการถ่ายรูปให้ดีอยู่ในอัตราต่อรองที่ต้องการ ในการถ่ายภาพและเลือกนำเสนอ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด
กุญแจเป็นเครื่องมือที่สำคัญและควรนำมาใช้เมื่อถ่ายภาพ

บ. จ่ายธรรม

ค. ปรับเปลี่ยนที่ดูดซึมน้ำเข้าห้องน้ำในที่สาธารณะที่ต้องการ

ง. ปรับเปลี่ยนที่ดูดซึมน้ำที่ห้องน้ำส้วมและห้องน้ำที่ต้องการจะต้องควบคุมการถ่ายรูปที่บันทึกไว้ในห้องน้ำที่ต้องการ

ด. ความต้องการและพิเศษของบรรณาธิการ

1. ช่วยสอนในการใช้ภาษาพื้นฐานในการถ่ายรูปและเลือกนำเสนอ

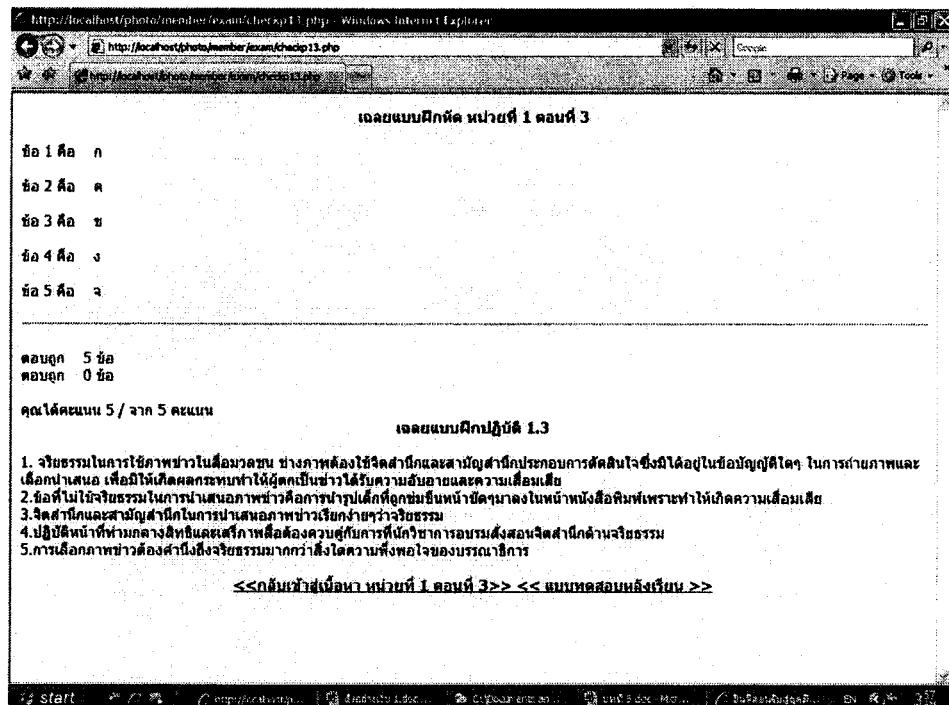
2. ช่วยสอนในการใช้ภาษาราชการในภาษาไทย

3. จัดทำแบบฝึกปฏิบัติในการถ่ายรูปและการนำเสนอ

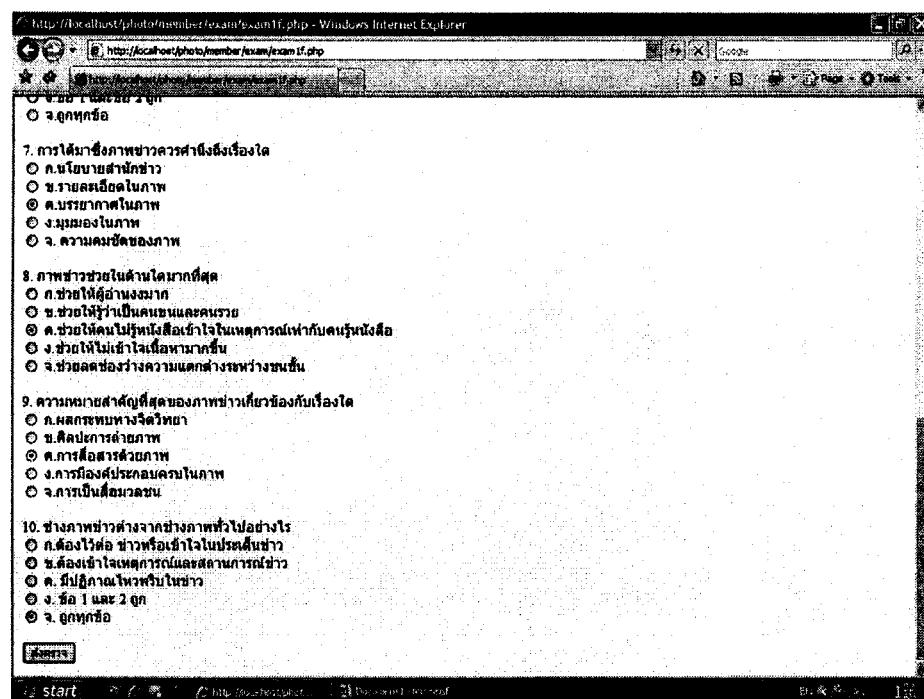
4. จัดทำแบบฝึกปฏิบัติในห้องน้ำ

5. การถ่ายภาพช่วงเวลาที่ต้องการเมื่อจัดการระบบมาหากว่าถึงเวลา

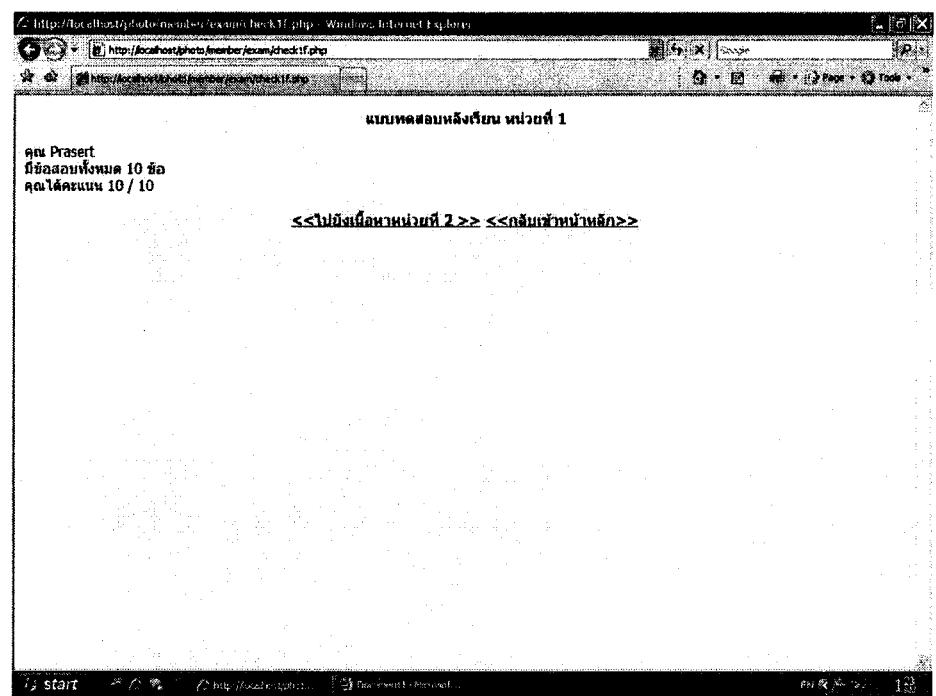
เฉลยคำตอบแบบฝึกปฏิบัติ ตอนที่ 1.3

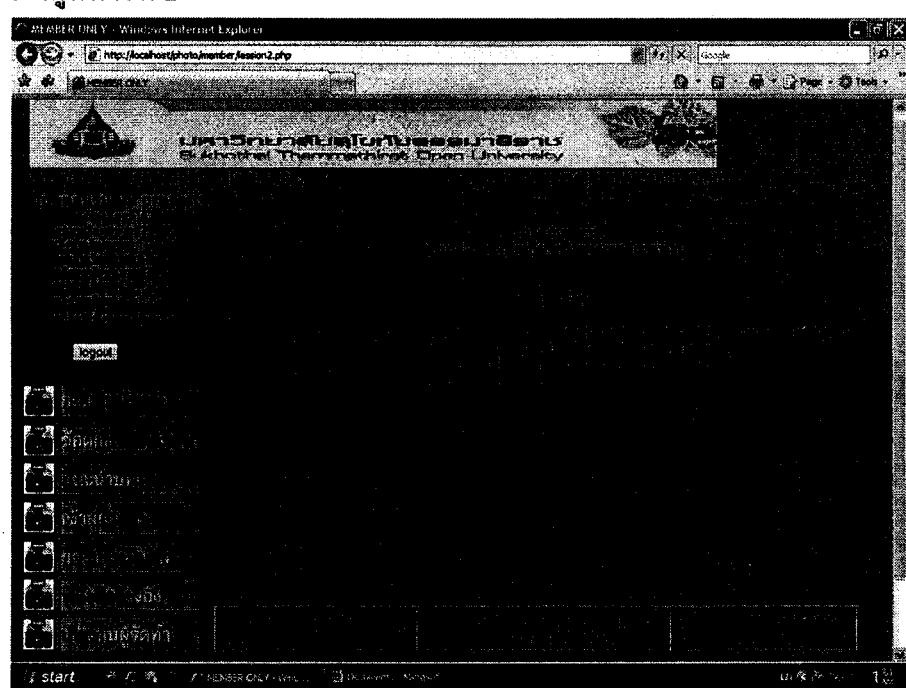
แบบทดสอบห้องเรียนหน่วยที่ 1

รายงานผลเมื่อทำแบบทดสอบห้องเรียนหน่วยที่ 1

เข้าสู่หน่วยที่ 2

แบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยที่ 2

http://localhost:4040/member/exam/exam2.php - Windows Internet Explorer

แบบทดสอบเรียนหน่วยที่ 2

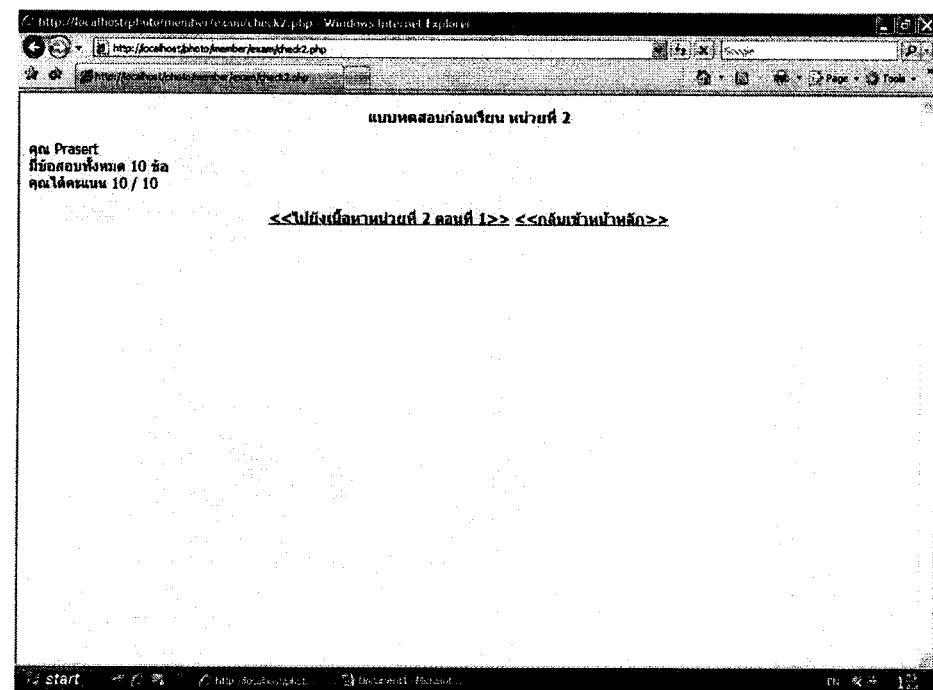
1. การเดือกดักข่าวควรสารสื่อสิ่งเรื่องใหม่ๆ ด้วย
 - ก. คุณลักษณะที่มีให้ในภาษา
 - ข. เทคนิคการดำเนินภาษา
 - ค. ความต้องของลักษณะคน
 - ด. ความต้องขององค์ประกอบในภาษา
 - อ. ความของภาษาในการดำเนินภาษา
2. การเขียนคำบรรยายราบรื่นประดงสื่อสัญชาติได้
 - ก. ชื่อให้ภาษาและเมืองที่เป็นที่นิยม
 - ข. อธิบายเรื่องราวในภาษาที่เปลี่ยนความกระซ่าง
 - ค. ช่วยในการออกเสียงคำพูด
 - ด. ช่วยเพิ่มความสัมภัยในภาษา
 - อ. ช่วยเพิ่มความสัมภัยในภาษา
3. ในเบื้องตนสุดท้ายของการเลือกภาษาพูดควรใช้ภาษาอุตสาหกรรม
 - ก. น้ำแข็ง
 - ข. ช่างภาพ
 - ค. นักดนตรี
 - ด. พนักงานบริษัทฯ
 - อ. พนักงานบริษัทฯ
4. เทคนิคใดที่ไม่ใช่การบรรยายภาษาอังกฤษ
 - ก. ให้ไว้ความหมายที่แน่นอนในแผนภูมิที่เขียน
 - ข. ให้ไว้คะแนนที่มากกว่าเดิม
 - ค. ใช้สอนนักเรียนภาษาอังกฤษ
 - ด. เพื่อคัดกรองการลักลอบข้อมูลที่กระจุ่งที่ความต้องและข้อมูลภาษาอังกฤษ
 - อ. ดูถูกชื่อ
5. บรรยายการเรียนรู้และการเรียนรู้ในภาษาอังกฤษ
 - ก. บรรยายการเรียนรู้
 - ข. บรรยายการเรียนรู้
 - ค. บรรยายการเรียนรู้
 - ด. บรรยายการเรียนรู้
 - อ. บรรยายการเรียนรู้

start http://localhost:4040/member/exam/exam2.php - Windows Internet Explorer

แบบทดสอบเรียนหน่วยที่ 2

1. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
2. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
3. จัดการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - ก. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับความรู้
 - ข. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับความรู้
 - ค. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับความรู้
 - ด. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับความรู้
 - อ. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการจะได้รับความรู้
4. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
5. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
6. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
7. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
8. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
9. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ใจ หลักได้ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ข. อยู่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ค. ที่ใน ใจ ที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ไหน
 - ด. ที่ 2 และ 3 ดู
 - อ. ถูกๆ ก็อธิบาย
10. การเขียนคำบรรยายภาษา ค่ามือ ที่เรียน อธิบายการเรียนบรรยายภาษา SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 - ก. ความต้องการที่ต้องการจะได้รับ
 - ข. การศึกษาความต้องการของผู้เรียน
 - ค. ความต้องการของภาษา
 - ด. ความต้องการของภาษาอังกฤษ
 - อ. การศึกษาภาษาอังกฤษ

รายงานผลเมื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยที่ 2

เข้าสู่เนื้อหาหน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายภาพข่าวศึกษาวัตถุประสงค์และทำ
ซุ่นเดียวกับหน่วยที่ 1 แบบทดสอบก่อนเรียน ศึกษาตอนที่ 2.1 และทำแบบฝึกหัด

เข้าสู่บอร์ดเรียนหน่วยที่ 2 ตอนที่ 1

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 2.1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิการข่าว

http://localhost/photonewsafter/examexp21.php - Windows Internet Explorer

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 2.1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิการข่าว

ชนิดเอกสารและลักษณะของข่าว

ก. สื่อภาษาพูดคุยเป็นภาษาไทยที่ใช้กันทั่วไปที่ไม่เน้นออกเสียง
นิยมงาน农业生产或农业研究

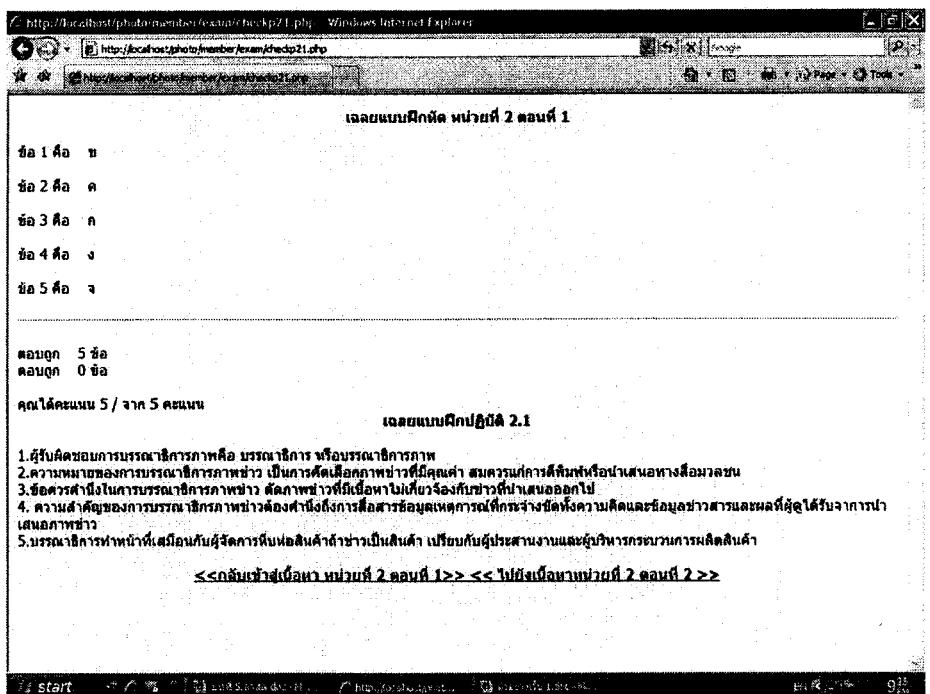
ก. ความรักความเอ็กซ์เพรสชันเป็นการแสดงออกทางกายภาพที่มีความสุข สมควรก้าวเดินหน้าไปในทิศทางที่ต้องการ

ก. ต้องคำนึงถึงการสื่อสารข้อมูลทางการเมืองที่ควรจะมีความถูกต้องและเชื่อมโยงระหว่างความหมายและที่มาที่ไปได้เป็นการปานามากที่สุด

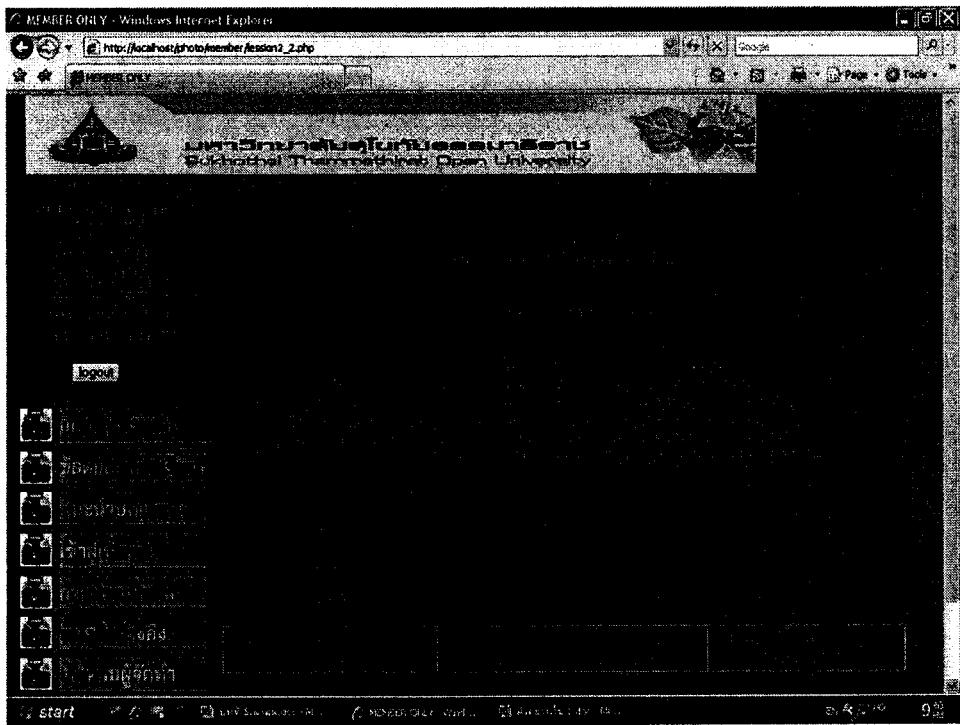
ก. ผู้เขียนการ์ตูนเป็นคนดี

- 1. ผู้เขียนมีความสามารถในการภาษาดีมาก
- 2. ความหมายของภาษาบรรณาธิการภาษาข่าว
- 3. รักการเขียนในการบรรณาธิการภาษาข่าว
- 4. ความสำคัญของการบรรณาธิการภาษาข่าว
- 5. ภาษาเขียนภาษาพูดคุยเป็นภาษาไทยที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง เป็นภาษาที่มีความหมายและที่มาที่ไปทางการเมืองที่ดีที่สุด

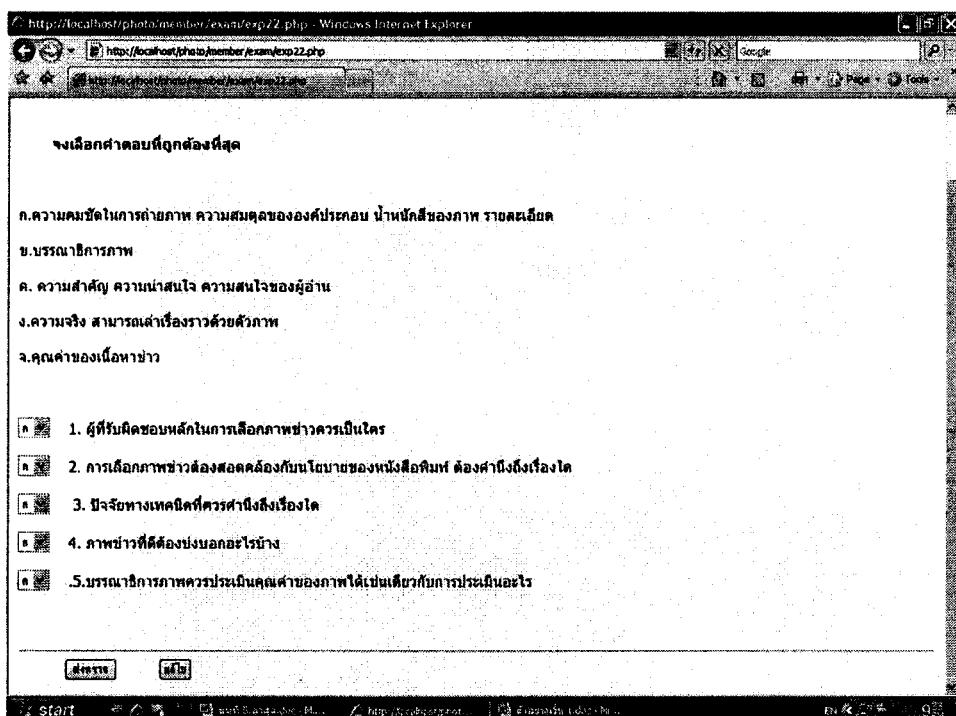
เคล็ดลับแบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 2.1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิการข่าว

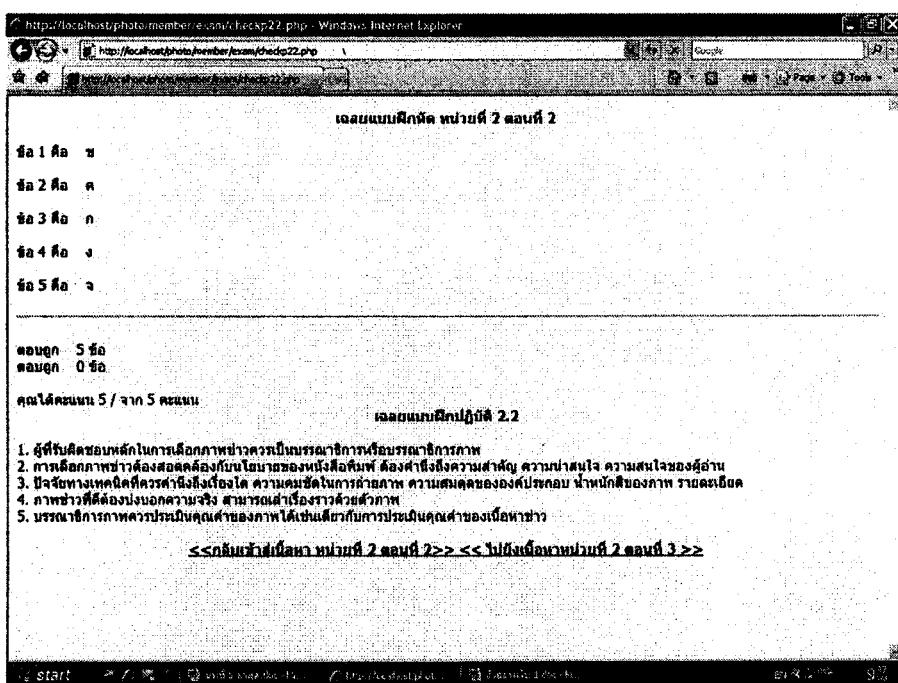
ตอนที่ 2.2 การเลือกภาพป่าว

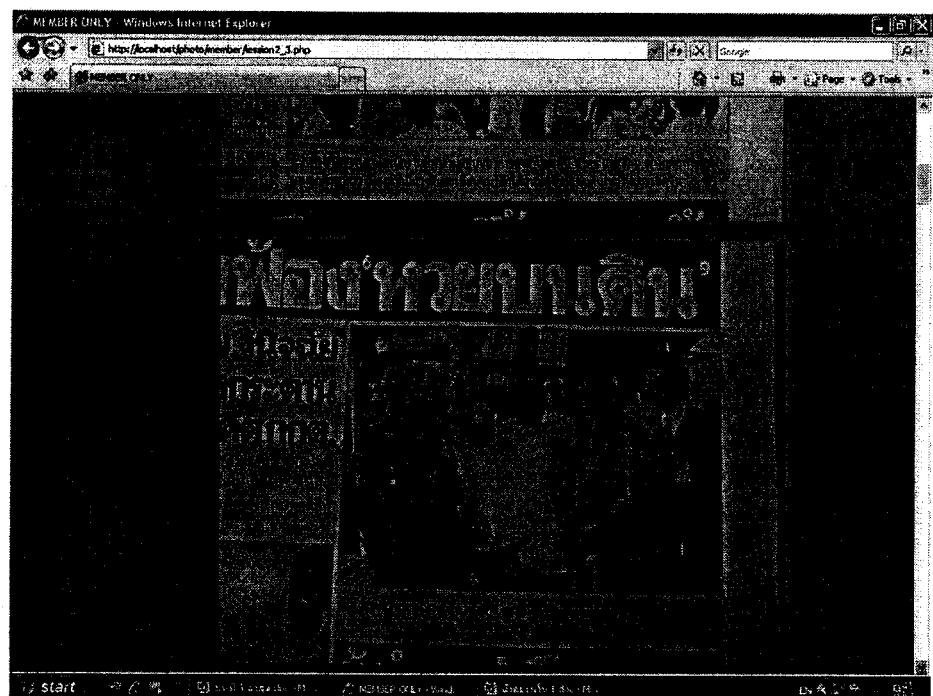
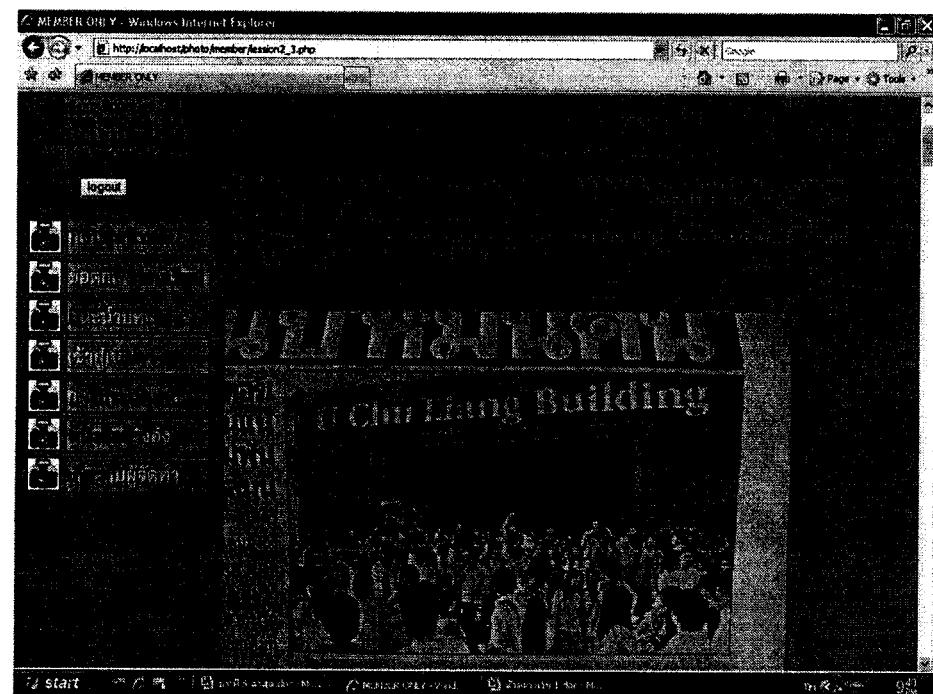
แบบฝึกปฏิบัติ หน่วยที่ 2 ตอนที่ 2.2 การเลือกภาพจำ

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 2.2 การเดือกดูภาพข่าว

ตอนที่ 2.3 การบรรยายภาพข่าว

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 2.3 คำนวณรายภาพข่าว

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ก. อธิบายเพื่อหาเรื่องราวน้ำภาค เน้นผู้การในภาค
ข. ใคร ห้ามไว ที่ไหน เมืองใด ท่าไม อย่างไร
ค. นางสาวพัชรินทร์ ยืนตัวเรียบตีเส้นทางว่า
ง. เพื่อความเข้าใจกันกว้างขัด
จ. ซ่อนด่านทางเดิน

1. หักประดงส่องการเรียนศึกษาภาระภาคที่ล้อโซ่
 2. ห้ามต้องมีสำนักนายกราชให้ภาค
 3. การให้สำนักนายกราชตรวจสอบภายในบัง
 4. สำนักนายกราช Mug-shot เมืองย่างไง
 5. ใช้ชาห้างໃด้ฝ่าวัตภัยภาระของชาให้เป็นสื่อเชื่อที่

ผลลัพธ์: ผิด

start http://localhost/photo/member/exam/ex23.php http://localhost/photo/member/exam/ex23.php 9:53

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติที่ 2.3 การบรรยายภาพข่าว

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ หน่วยที่ 2 ตอนที่ 3

ข้อ 1 คือ ก
ข้อ 2 คือ ด
ข้อ 3 คือ ข
ข้อ 4 คือ จ
ข้อ 5 คือ ล

คะแนน 5 ข้อ
คะแนน 0 ข้อ

คุณได้คะแนน 5 / จาก 5 คะแนน

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ 2.3

- หักประดงส่องการเรียนศึกษาภาระภาค อธิบายเพื่อหาเรื่องราวน้ำภาค และเน้นผู้การในภาคที่ล้อโซ่
- สำนักนายกราช เมืองใดก็ตามที่ห้ามไว้ให้ที่ล้อโซ่
- การให้สำนักนายกราชตรวจสอบป้องกันสำคัญของเมือง ห้ามไว ห้ามเมืองใด ท่าไม อย่างไร
- สำนักนายกราช Mug-shot เมืองย่างไง
- ใช้ชาห้างໃด้ฝ่าวัตภัยภาระของชาให้เป็นสื่อเชื่อที่

<<กลับไปต่อหน้า หน่วยที่ 2 ตอนที่ 3>> <<หน้าและตอนที่ 2 ตอนที่ 2>>

start http://localhost/photo/member/exam/ex23.php http://localhost/photo/member/exam/ex23.php 9:53

แบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการภาพข่าว

http://localhost/photo/member/exam/exam2.php - Windows Internet Explorer

หน้าทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 2

1. นารถวิธีการเรื่องคลาสการที่รับก็ต้องบันทึกไว้ไม่ควรบีบกษาเรื่องเมื่อกำหนดถึงได้
 ก. ให้หน้าเข้าร่วมครบทุกจุด
 ข. เลขของรถคือตัวเลข
 ค. หัวหน้าช่างไฟฟ้าใน
 ง. บรรณาธิการบริหาร
 จ. ผู้อำนวยการช่าง

2. การดำเนินภาพเข้าไว้เมื่อยานพาณิชย์จราจรปัจจุบันได้
 ก. การติดตามหมายเหตุอย่างเป็นประธรรม
 ข. ความก่อเกิดของภัยเงียบเชื้อไวรัส
 ค. ความเด่นและความสำคัญของภัย
 ง. การสนับสนุนภัยเงียบ
 จ. ความสมบูรณ์ของภัย

3. ทราบเหตุใดจึงต้องมีการรายงานภัยอากาศช่าง
 ก. เพื่อศึกษาเรื่องภัยของภัยที่รับซึ่งมีความตื้นและร้อนข่าวสาร
 ข. ไม่ได้ต้องตามสั่นแรงในแผนแม่เหล็กที่นี่
 ค. เพื่อใช้สอนช่างภัยเรื่องภัยอากาศ
 ง. ไม่สอนนักวิชาช่างภัย
 จ. ติดทุกเมือง

4. ภาระที่ต้องรับภัยอากาศให้กับภัยอากาศช่าง
 ก. ก่อสร้าง
 ข. แนะนำ
 ค. แนะนำ
 ง. แนะนำ
 จ. แนะนำ

5. ในชีวิตสอนสุดยอดของการเรื่องภัยอากาศช่างควรรู้ที่ดีๆ
 ก. ไม่สอนสุดยอด

รายงานผล เมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 2 ครบถ้วน 10 ข้อ

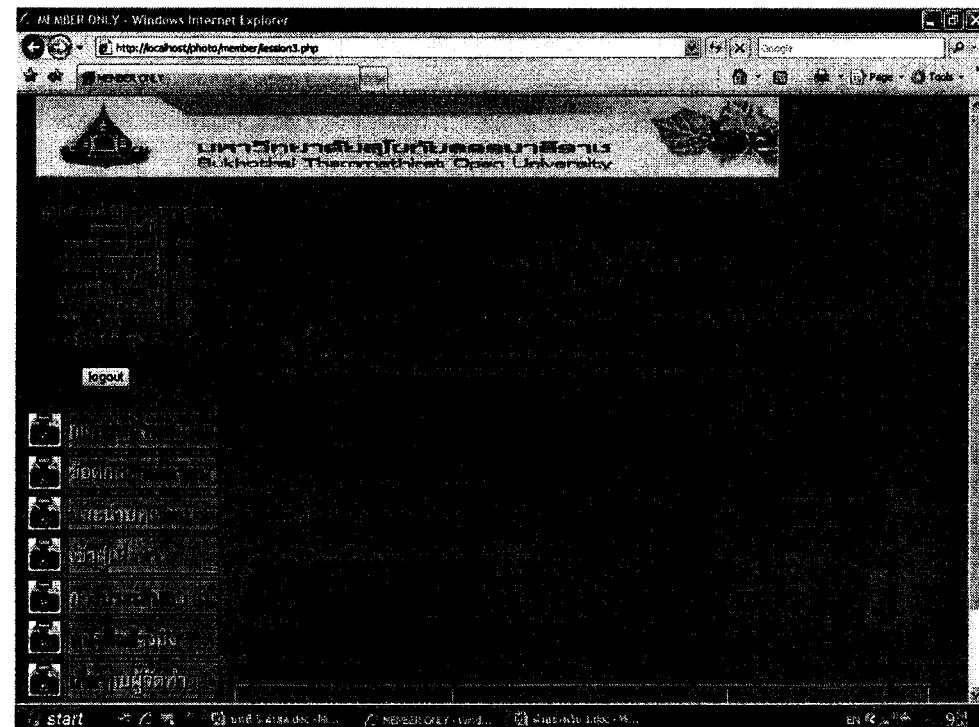
http://localhost/photo/member/exam/check2.php - Windows Internet Explorer

หน้าทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 2

ผล praser:
 ผ่านทดสอบทั้งหมด 10 ข้อ
 คุณได้คะแนน 10 / 10

<<ไปท่องเที่ยวภาคเหนือที่ 3 >> <<กลับเข้าหน้าแรก>>

หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพขาว วัตถุประสงค์ประจำหน่วย

แบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพขาว

แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยที่ 3

1. ชื่อไฟล์ในไฟล์ที่ต้องการใช้สำหรับ
 a. JPEG
 b. TIFF
 c. TIFF
 d. RAW
 e. JPEG และ TIFF

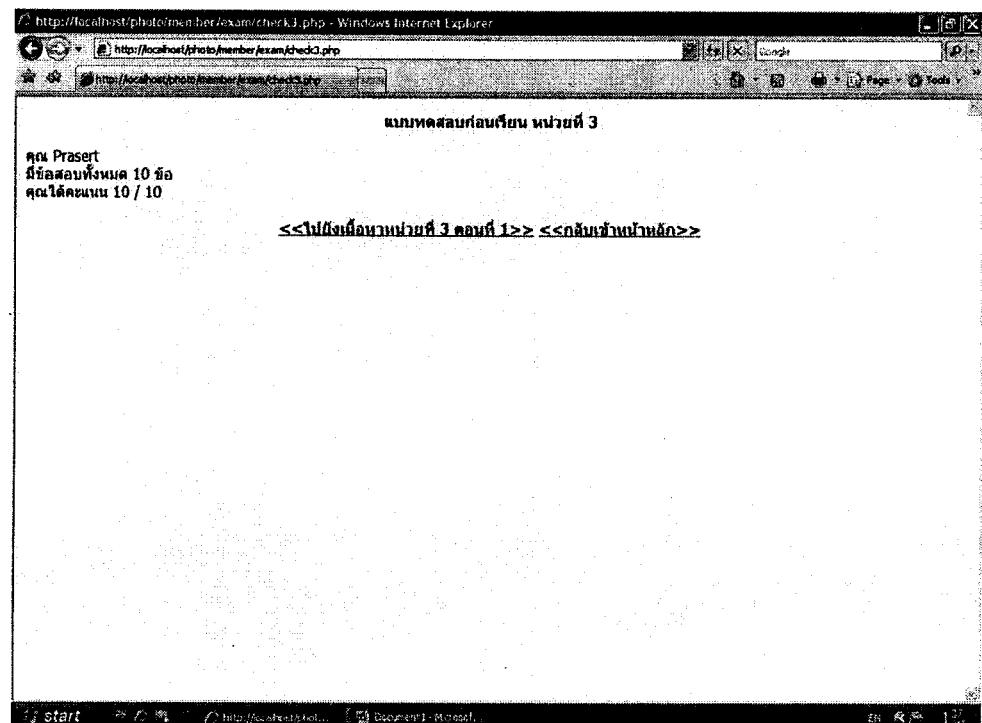
2. ชื่อไฟล์เป็นคุณสมบัติของกล้อง D-SLR (Digital Single Lens Reflex Camera)
 a. เลนส์ซูม เบนเนอร์ สำหรับเลนส์
 b. ถ่ายรูปในร่มเป็นสีเพื่อให้ภาพชัดเจนมาก
 c. สำหรับถ่ายภาพในบ้านและสวน
 d. สำหรับถ่ายภาพในบ้านและสวน
 e. สำหรับถ่ายภาพในบ้านและสวน

3. ชื่อไฟล์ของกล้องดิจิตอลดิจิตอล
 a. ช่องต่อ A/V
 b. ช่องต่อ USB
 c. ช่องต่อ DC
 d. หน้าจอ LCD
 e. ถูกต้อง

4. ชื่อไฟล์เป็นสัญลักษณ์ที่บันทึกภาพ ที่บันทึกของกล้องดิจิตอล ไม่ได้เลือกใช้งาน
 a. บลูทูธ
 b. บลูทูธ
 c. บลูทูธ
 d. บลูทูธ
 e. บลูทูธ

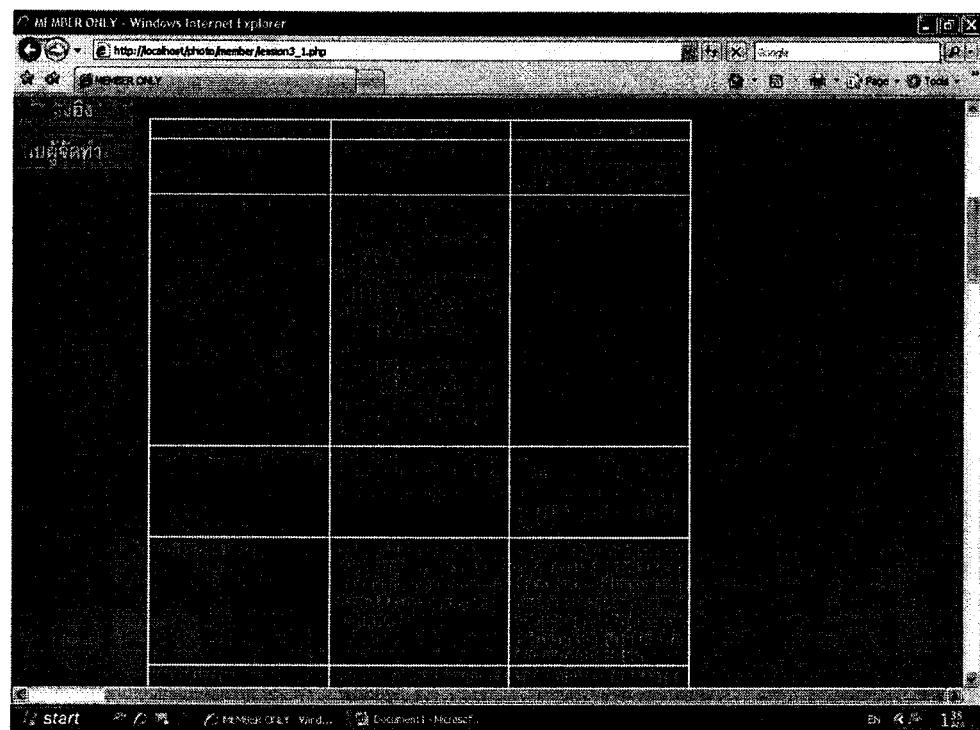
5. ชื่อไฟล์อยู่ในโหมด AUTO และ ไม่ให้เลือก White Balance
 a. บลูทูธ
 b. บลูทูธ
 c. บลูทูธ
 d. บลูทูธ
 e. บลูทูธ

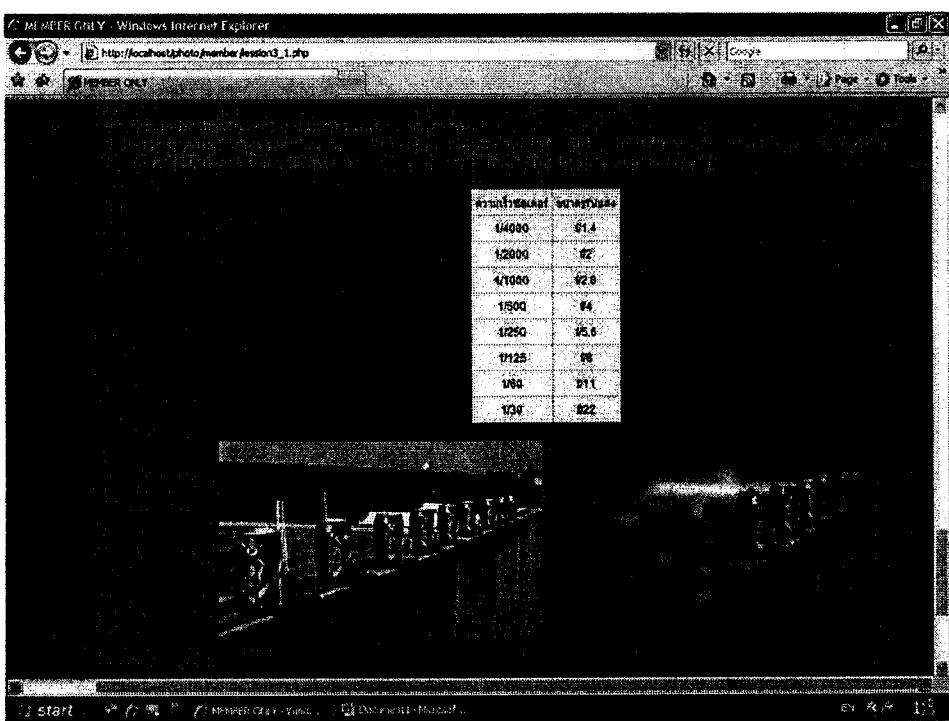
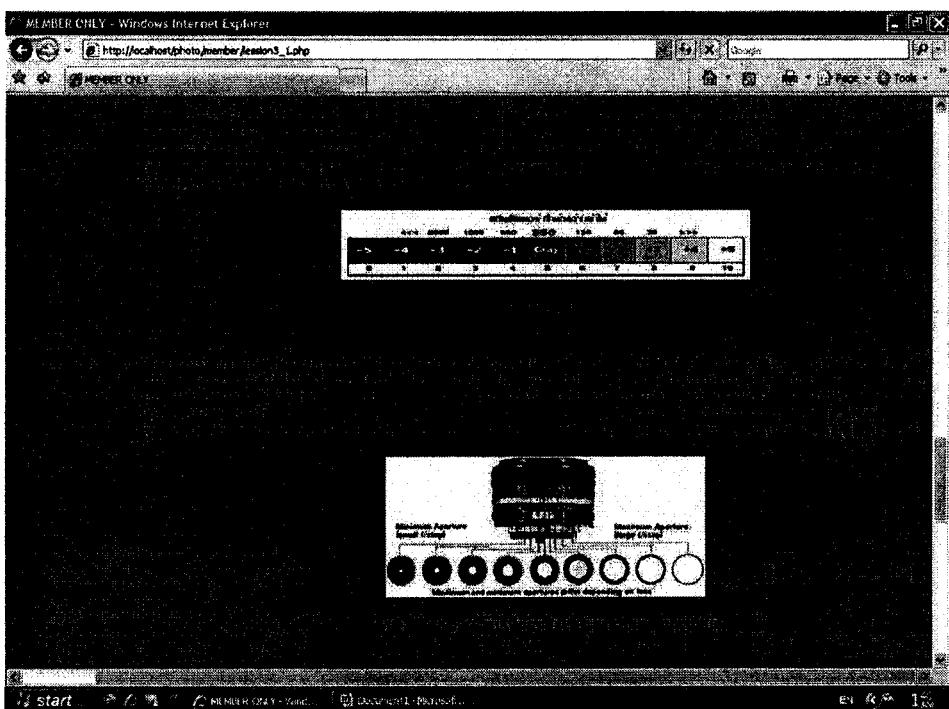
รายงานผลเมื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยที่ 3 ครบ 10 ข้อ

ตอนที่ 3.1 กล้องดิจิทัล

แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 3 ตอนที่ 1 กดล้องดิจิทัล

http://localhost/photo/member/exam/ex31.php - Windows Internet Explorer

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 3.1 กดล้องดิจิทัลและทดสอบภาพ ทราบผลลัพธ์ของกันดิจิทัล
วงเล็บอยู่ ถูก หรือผิด จากข้อต่อไปนี้

1. กดล้องดิจิทัลให้ในภาพที่เราปะรุงขอบรากล้องดิจิทัล คอมแพคและกล้อง D-SLR

ถูก

ผิด
2. ไฟส่อง่ายๆเป็นอุปกรณ์สำหรับไฟสว่างการถ่ายภาพในระบบดิจิทัล

ถูก

ผิด
3. ถ้าเราถ่ายป้ายความเร็วชุดเดียว 500 รูปต่อ 4 แสงออกพาหดดี ถ้าเราต้องการเพิ่มความชัดลึกให้รูปต่อ 8 เรากาวใช้ความเร็วชุดเดียว 125

ถูก

ผิด
4. การถ่ายภาพโดยใช้สีมีต้องใช้สีที่เก็บไว้ในรูปและรูปจริงออกตามเดิม

ถูก

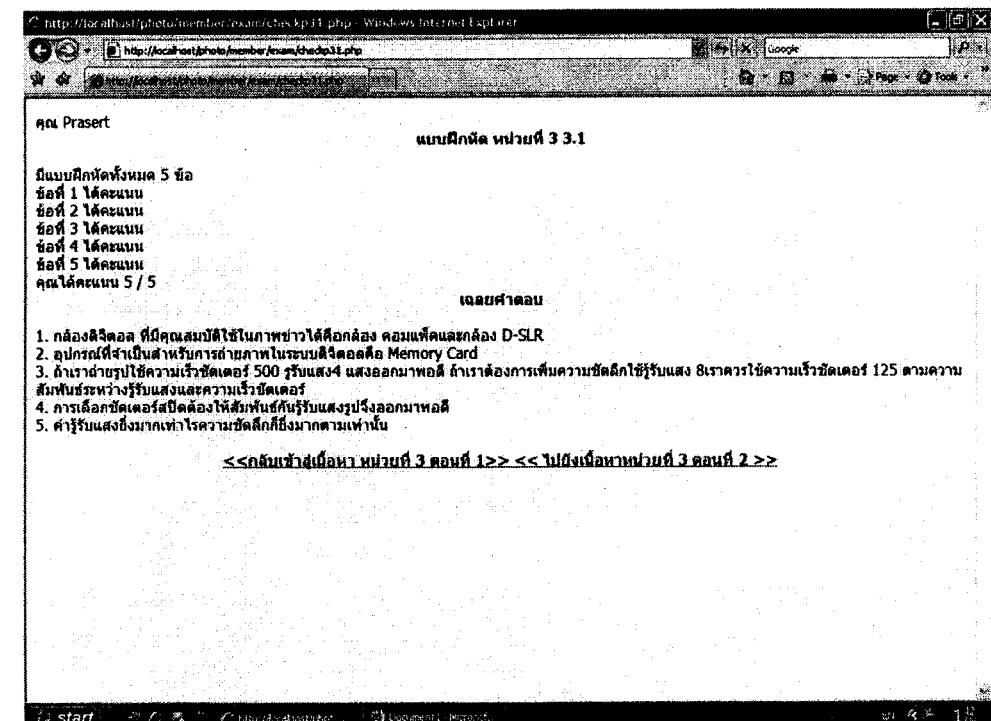
ผิด
5. คำว่ารูปแบบเชิงทางเดียวไม่ความชัดลึกที่มีมากตามที่ได้

ถูก

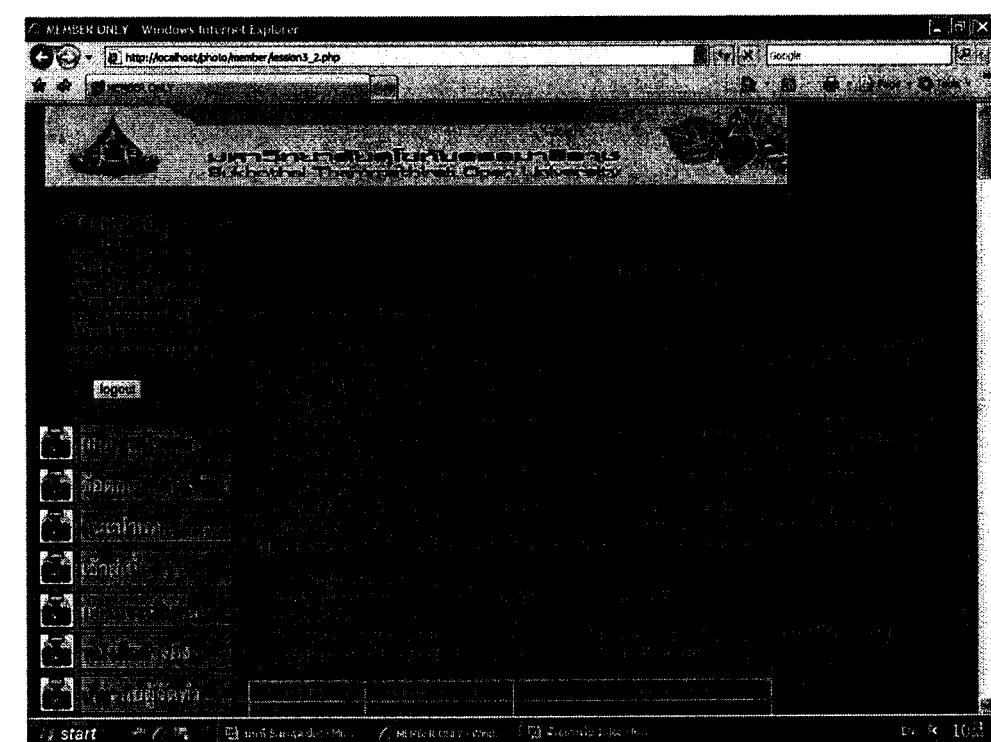
ผิด

438773

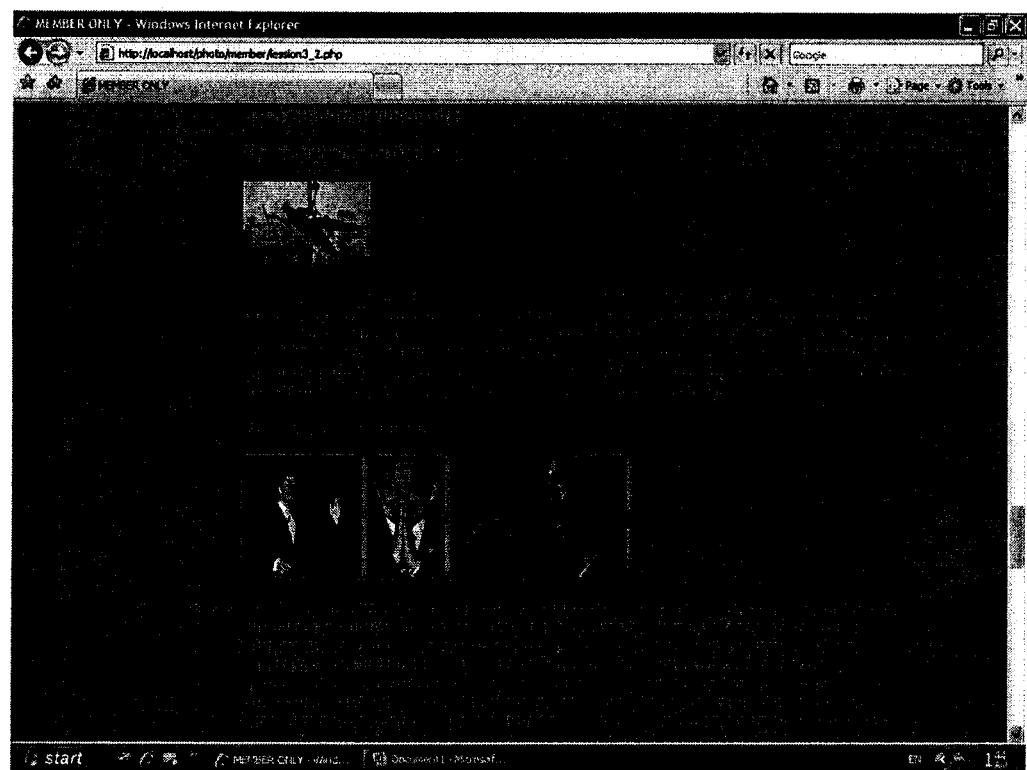
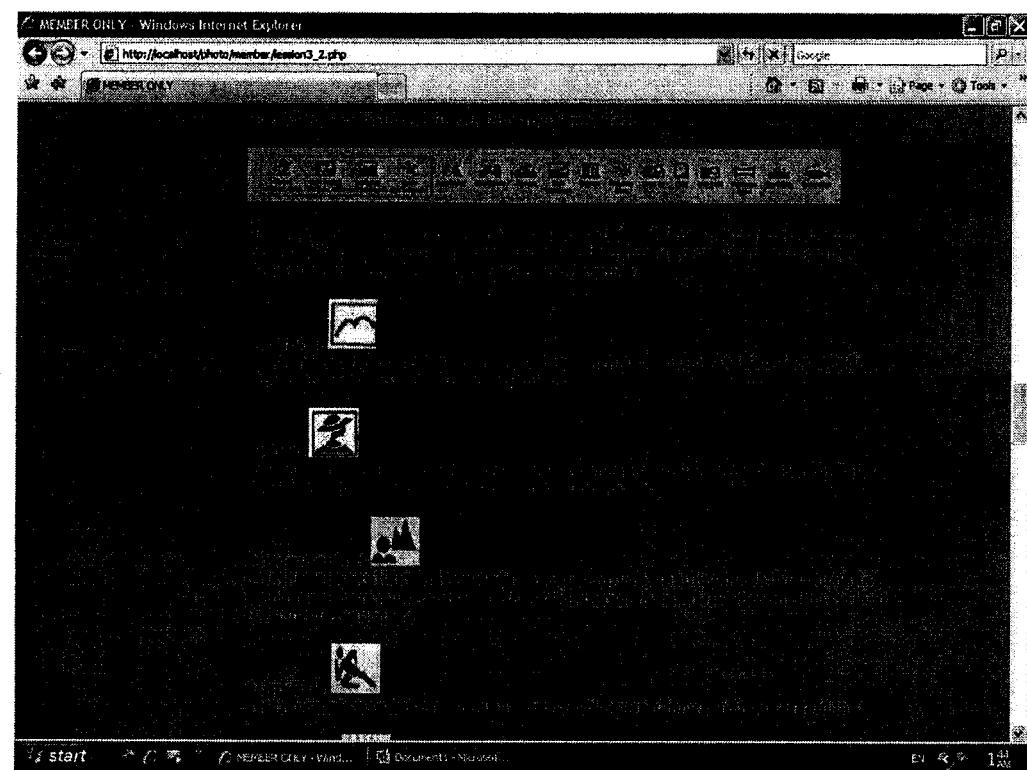
เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ ตอนที่ 3.1 กล้องคิจทัล

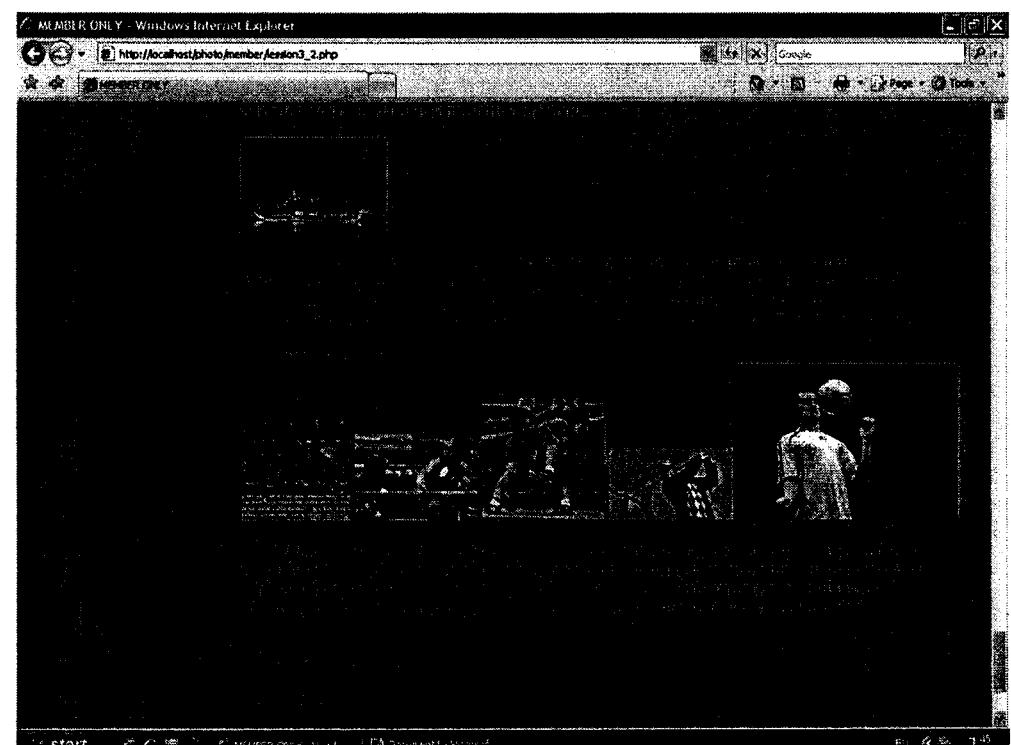

ตอนที่ 3.2 การค่ายภาพตัวยกส่องคิจิตล

แบบฝึกปฏิบัติ ตอนที่ 3.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 3.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิตอล

จะเลือก ถูก หรือผิด จากช่องล้อปเปอร์

1. เรากnow ถือขนาดความละเอียดของรูปประมาณ 2-4 ล้าน Pixel ซึ่งหมายความว่าหนังสือโน้ตบุ๊ก

 - ถูก
 - ผิด

2. เรากnow ถ่ายภาพโดยใช้แฟลชไฟบนหน้าคนจะได้ไม่เมื่อ

 - ถูก
 - ผิด

3. การถ่ายภาพให้ก้าวเดินถึงความไวชัดเจนให้สูงๆ ภูมิประเทศจะได้เน้นๆ เมื่อ

 - ถูก
 - ผิด

4. การปรับสภาพสีของแสง Auto White balance บันทึกใช้สภาพแสง เวลากลางวัน

 - ถูก
 - ผิด

5. ขาตั้งกล้อง ไม่เน้นมาส่วนที่ถ่ายภาพคล้ายเสียงกระหะหะให้ภาพเบี้ยง

 - ถูก
 - ผิด

ผลการตรวจ

start C:\Documents and Settings\Prasert\My Documents\photoshop\check32.php

ผลลัพธ์ที่ฝึกปฏิบัติตอนที่ 3.2

แบบฝึกหัด หน่วยที่ 3 ตอนที่ 2

แบบฝึกหัดทั้งหมด 5 ข้อ

ข้อที่ 1 ได้คะแนน
 ข้อที่ 2 ได้คะแนน
 ข้อที่ 3 ได้คะแนน
 ข้อที่ 4 ได้คะแนน
 ข้อที่ 5 ได้คะแนน
 คุณได้คะแนน 5/5

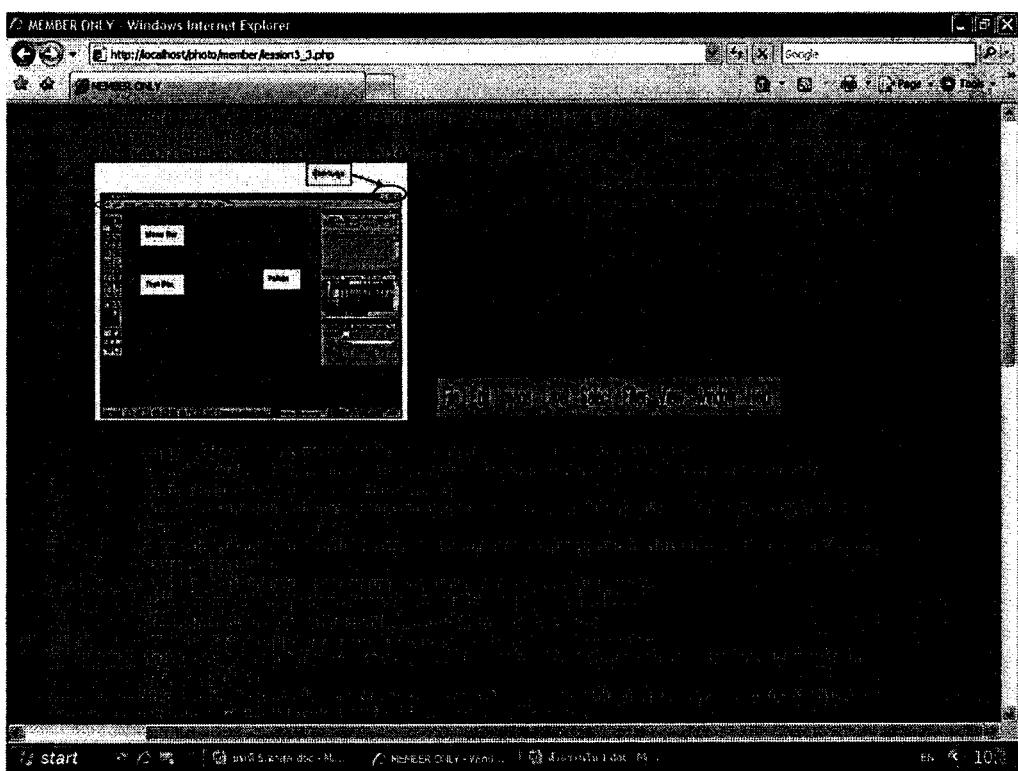
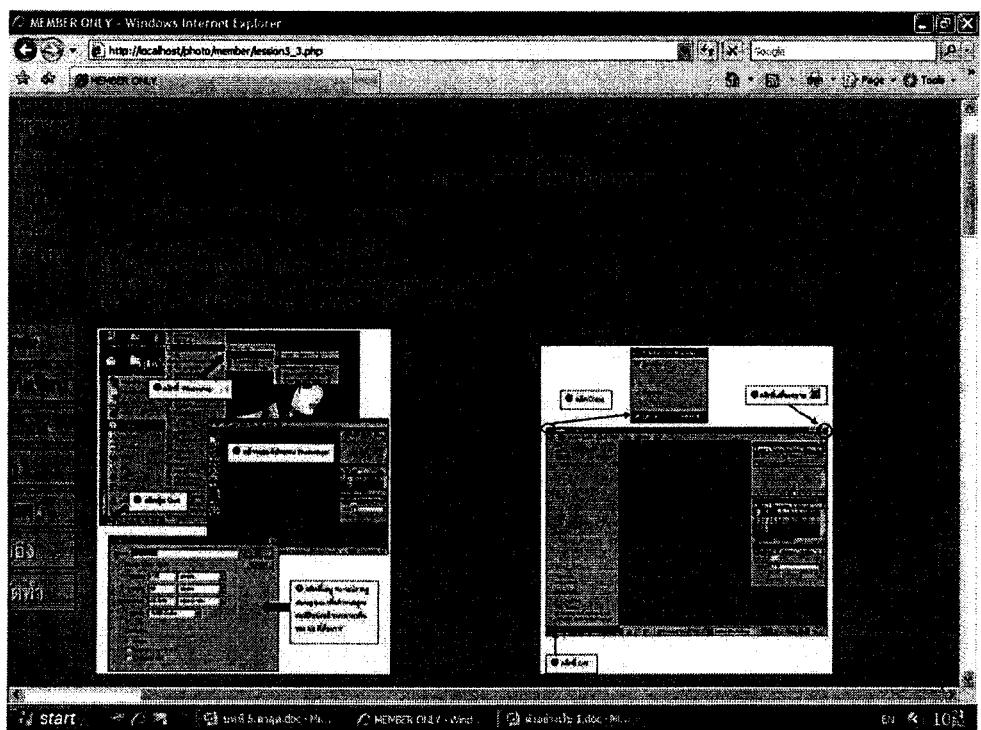
ผลลัพธ์แบบฝึกหัดที่ 3.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิตอล

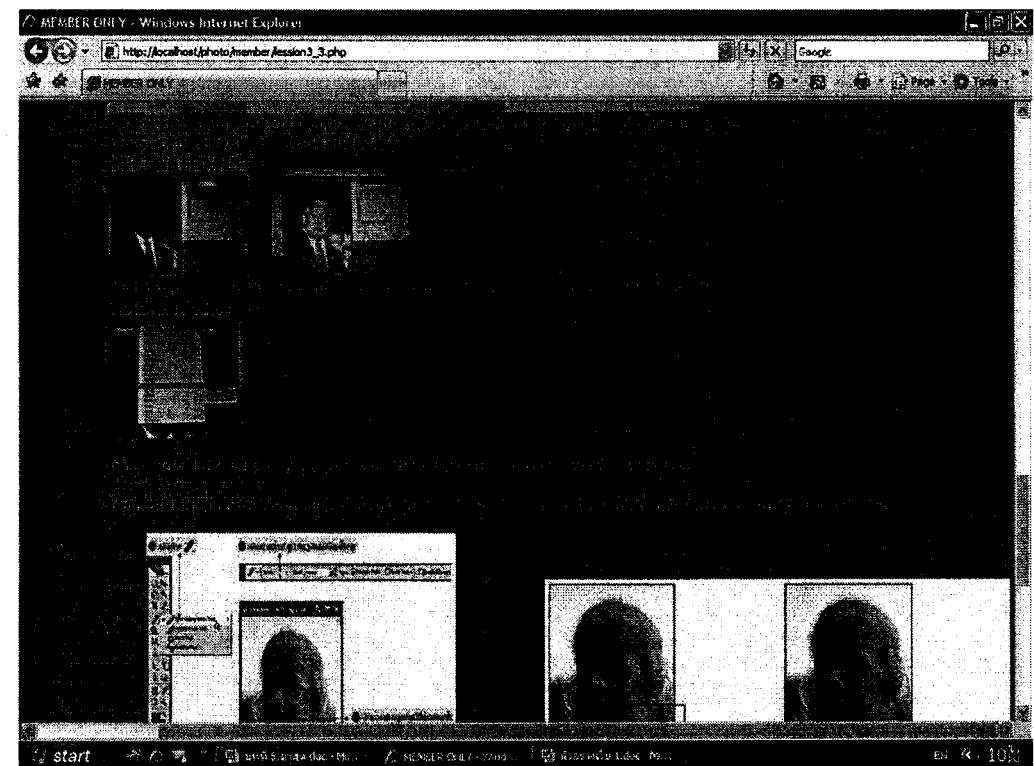
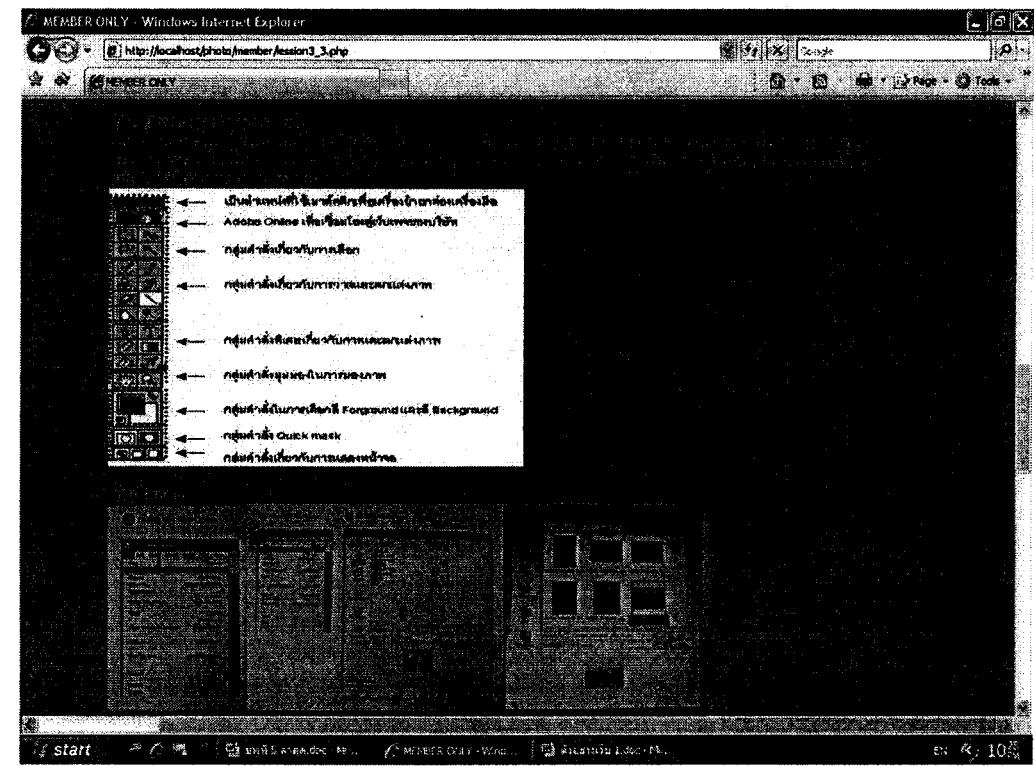
1. เรากnow ถือความละเอียดของรูปมากกว่า 5 ล้าน Pixel ซึ่งหมายความว่าหนังสือโน้ตบุ๊ก
2. เรากnow ถ่ายภาพโดยใช้แฟลชไฟบนหน้าคนจะได้เมื่อ
3. การถ่ายภาพให้ก้าวเดินถึงความไวชัดเจนให้สูงๆ เช่น 1/1000
4. การปรับสภาพสีของแสง Auto White balance บันทึกใช้สภาพแสง เวลากลางวัน
5. ขาตั้งกล้อง ไม่เน้นมาส่วนที่ถ่ายภาพคล้ายเสียงกระหะหะให้ภาพเบี้ยง

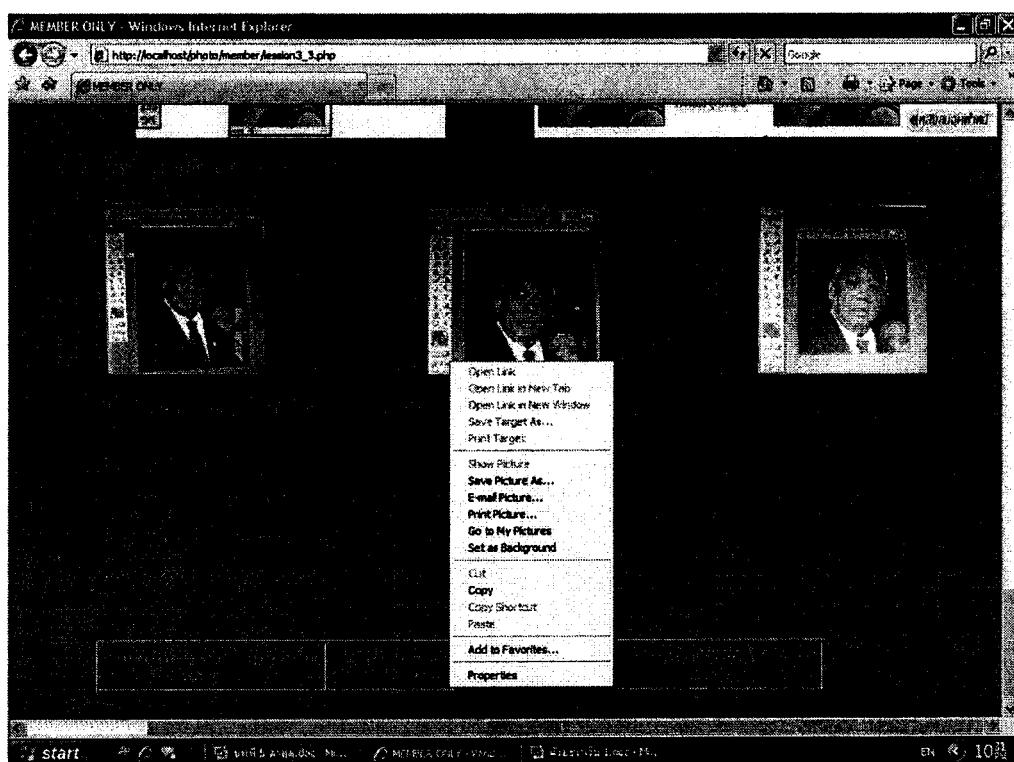
<<กลับไปหน้า หน่วยที่ 3 ตอนที่ 2>> <<ไปหน้าหน่วยที่ 3 ตอนที่ 3>>

start C:\Documents and Settings\Prasert\My Documents\photoshop\check32.php

หน่วยที่ 3 ตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยPhotoshop

แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยPhotoshop

http://localhost/photo/member/exam/ex3_3.php - Windows Internet Explorer

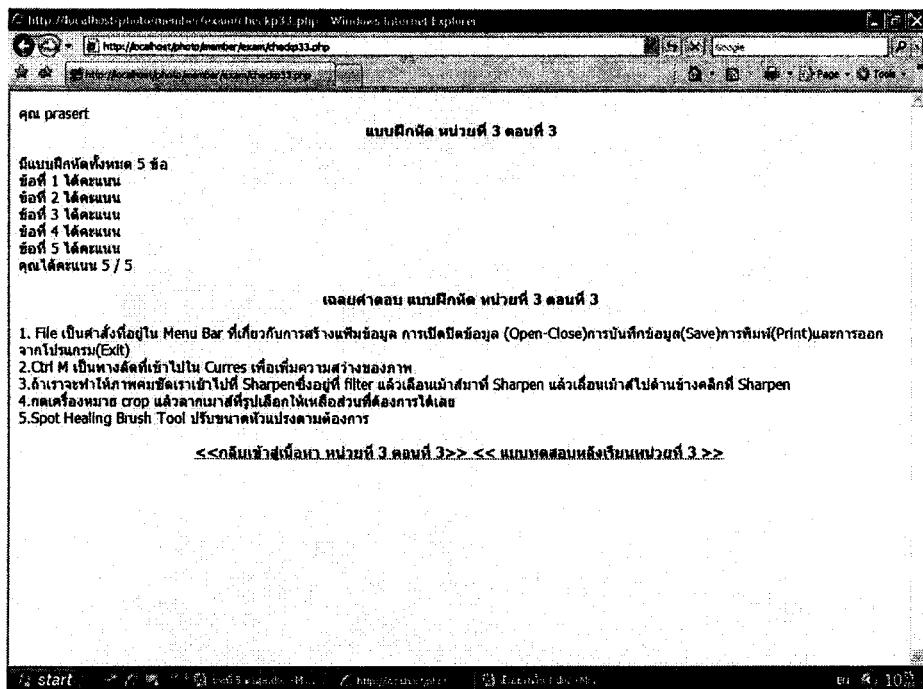
แบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยPhotoshop

ตอบถูก ถูก หรือคือ จำกัดอยู่ในบ้าน

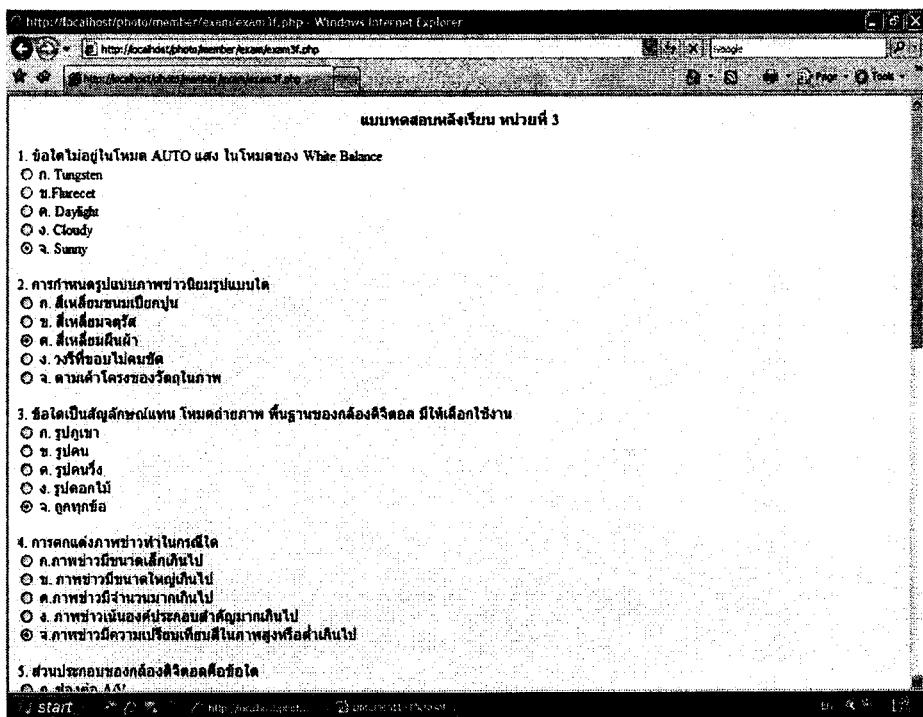
- 1.F5 เป็นเครื่องมืออยู่ใน Menu Bar ที่ใช้กับการรีวอร์ดเพื่อขยาย การเปิดปิดซ่อน (Open-Close) การบันทึกข้อมูล (Save) การพิมพ์(Print)และการออกจากระบบ (Exit)
 - ถูก
 - จำกัด
- 2.Ctr M เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการ Cut/Copy เพื่อเพิ่มความล้ำของภาพ
 - ถูก
 - จำกัด
- 3.เมื่อเรา按下ไฟล์ Photoshop ซึ่งอยู่ใน File Menu
 - ถูก
 - จำกัด
- 4.กดเครื่องหมาย crop และจากนั้นไปเลือกไฟล์เดียวกันที่ต้องการได้เลย
 - ถูก
 - จำกัด
- 5.Spot Healing Brush Tool ปรับขนาดวัสดุและสามารถดึงการ
 - ถูก
 - จำกัด

ANSWER

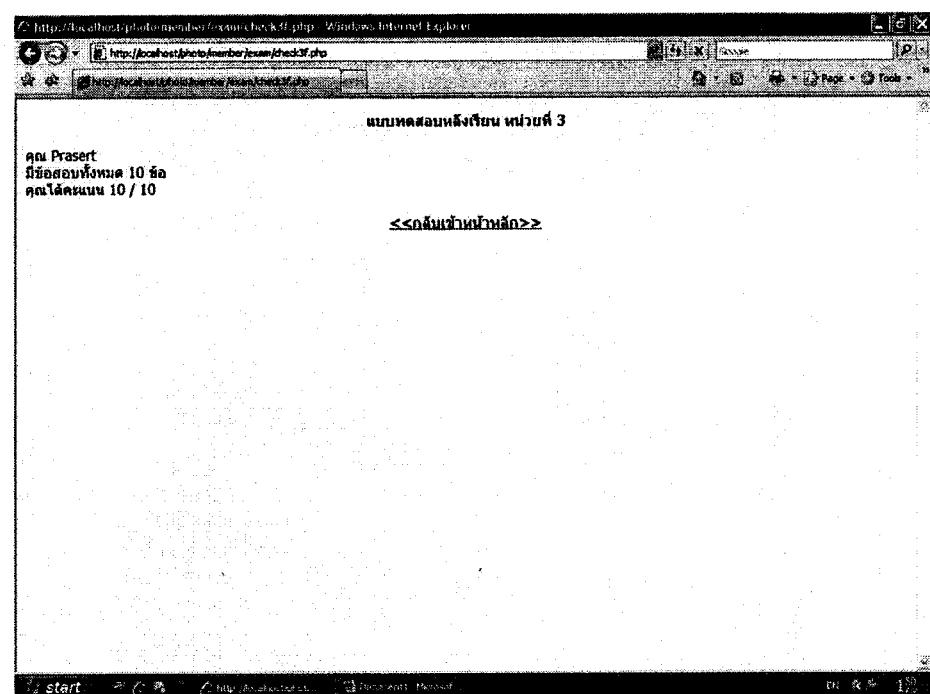
เฉลยแบบฝึกปฏิบัติตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยโปรแกรมPhotoshop

แบบทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพขาว

รายงานผล เมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 3 ครบถ้วน 10 ข้อ

4. คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมเป็นส่วนหนึ่งของด้านแบบชิ้นงานที่เป็นเอกสารแสดงรายละเอียด และวิธีการใช้ชุดฝึกอบรม มีรายละเอียดดังนี้

ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย
เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

โดย ประเสริฐ ขวัญมา

คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2550

โดย นางสาวประเสริฐ ขวัญมา

ในหัวข้อวิทยานิพนธ์ ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย
เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

รายละเอียดชุดฝึกอบรม

คำอธิบายรายวิชา

การถ่ายภาพข่าว ครอบคลุมเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการข่าว และระบบดิจิทัลในภาพข่าว ซึ่งเป็นพื้นฐานของการถ่ายภาพข่าว นักข่าว จะต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว เพื่อนำไปปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายชื่อหน่วยการเรียน

หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการข่าว

หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว

วิธีการศึกษา

1. เตรียมอุปกรณ์อันนวยความสะดวกต่างๆ ให้พร้อมสำหรับการเรียน
2. ผู้รับการฝึกอบรมควรทำความเข้าใจในส่วนวิธีการเรียนอย่างละเอียดทุกหัวข้อและเข้าสู่บทเรียนโดยศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติตามคำสั่งที่แสดง
3. ผู้รับการฝึกอบรมสามารถหาความรู้เพิ่มเติมในส่วนบทเรียนได้จากเว็บไซด์ที่เกี่ยวข้องเป็นการรวมเว็บไซด์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานการถ่ายภาพ
4. กรณีผู้รับการฝึกอบรมมีข้อสงสัยผู้เรียนสามารถฝากคำถามไว้ได้ในกระดานข่าวโดยปัญหาหรือข้อสงสัยต่างๆ จะได้รับการตอบโดยอาจารย์ผู้สอนผู้รับการฝึกอบรมสามารถติดต่ออาจารย์โดยผ่านทาง Email
5. ผู้รับการฝึกอบรมสามารถตรวจสอบผลการเรียนได้จากข้อประเมินผล

ส่วนประกอบเว็บไซต์

1. ลงทะเบียน/ แก้ไขทะเบียน เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้เปลี่ยนแปลงทะเบียน
ข้อมูลตนเองและแก้ไขทะเบียนตอนเอง
2. วิธีการเรียน เป็นการบอกรวิธีการเข้าไปเรียนชุดฝึกอบรม
3. แนะนำการเรียน เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดต่างๆของชุดฝึกอบรมประกอบด้วย
คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียน
4. ประเมินผล บอกเกณฑ์การเรียนชุดฝึกอบรม และเป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้
ในการเรียนคุณลักษณะแน่นที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรมในชุดฝึกอบรมของตนเอง
5. บทเรียน เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมใช้ในการเรียนเนื้อหา มีการออกแบบการ
เรียนอย่างเป็นขั้นตอนและสอดคล้องกับหลักการออกแบบเว็บไซต์
6. เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เป็นส่วนที่สนับสนุนการเรียน โดยมีการเชื่อมโยงสู่เว็บไซต์
ภายนอก

แผนการฝึกอบรม

หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

ตอนที่ 1.1 ความหมายความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.1 ความหมายของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.2 ความสำคัญของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.1.3 หน้าที่ของภาพข่าว

ตอนที่ 1.2 แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.2.1 แหล่งที่มาของภาพข่าว

เรื่องที่ 1.2.2 การให้ได้มาซึ่งภาพข่าว

ตอนที่ 1.3 จริยธรรมในการใช้ภาพข่าว

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. หลังจากศึกษาเรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และหน้าที่ของภาพข่าวแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบาย ความหมาย ความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าวได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าวแล้ว ผู้ฝึกอบรมสามารถอธิบายถึงแหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง
3. หลังการศึกษาเรื่อง จริยธรรมในการใช้ภาพข่าวแล้วผู้ฝึกอบรมสามารถอธิบาย จริยธรรมในการใช้ภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง

แผนการฝึกอบรม

หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายเชิงภาพข่าว

ตอนที่ 2.1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรยายเชิงภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.1 ความหมายของการบรรยายเชิงภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.2 ความสำคัญของการบรรยายเชิงภาพข่าว

เรื่องที่ 2.1.3 ข้อควรคำนึงในการบรรยายเชิงภาพข่าว

ตอนที่ 2.2 การเลือกภาพข่าว

ตอนที่ 2.3 คำบรรยายภาพข่าว

วัตถุประสงค์เชิงพุทธิกรรม

1. หลังจากศึกษาเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายเชิงภาพข่าว แล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบาย แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรยายเชิงภาพข่าว ได้อย่างถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่องการเลือกภาพข่าวแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบายการเลือกภาพข่าวในสื่อมวลชน ได้อย่างถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่องการเขียนคำบรรยายแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถเขียนคำบรรยายได้อย่างถูกต้อง

แผนการฝึกอบรม**หน่วยที่ 3 ระบบดิจิตอลในภาพขาว****ตอนที่ 3.1 กล้องดิจิทัล (Digital Camera)**

เรื่องที่ 3.1.1 กล้องดิจิทัล ประเภทของกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.1.2 ความรู้พื้นฐานที่นักถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลควรทราบ

ตอนที่ 3.2 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.2.1 การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เรื่องที่ 3.2.2 หลักการโพกสภาพ

เรื่องที่ 3.2.3 การปรับสีให้ถูกกับสภาพแสง

เรื่องที่ 3.2.4 โหมดการถ่ายภาพพื้นฐานที่กล้องมีให้เลือกใช้งาน

เรื่องที่ 3.2.5 เทคนิคการถ่ายภาพให้สวยงาม

ตอนที่ 3.3 การแต่งภาพด้วยโปรแกรม โฟโต้ช็อฟ (Photoshop)

เรื่องที่ 3.3.1 หน้าแรกของโปรแกรม Photoshop และ Tool Box

(กล่องเครื่องมือ)

เรื่องที่ 3.3.2 การเลือกภาพ

เรื่องที่ 3.3.3 เพิ่มความสว่างของภาพ

เรื่องที่ 3.3.4 ทำให้ภาพคมชัดมากขึ้น

เรื่องที่ 3.3.5 การลบสิ่งไม่ต้องการออก

เรื่องที่ 3.3.6 การ Crop รูปให้ดูเน้นตามต้องการ

វត្ថុប្រសង់ខេះពុតិករណ៍

1. អតិថិជនកីឡានឹងប្រព័ន្ធឌីជីថល សំរាប់ប្រកបនុយកលេងគិតិថល និងប្រកបនុយកលេងគិតិថលដោយផ្តល់ព័ត៌មានសារព័ត៌មានប្រព័ន្ធឌីជីថល និងប្រកបនុយកលេងគិតិថល។
2. អតិថិជនកីឡានឹងការតាមរាល់រាល់ការប្រព័ន្ធឌីជីថលដោយផ្តល់ព័ត៌មានសារព័ត៌មានប្រព័ន្ធឌីជីថល និងប្រកបនុយកលេងគិតិថល។
3. អតិថិជនកីឡានឹងការប្រព័ន្ធឌីជីថលដោយផ្តល់ព័ត៌មានសារព័ត៌មានប្រព័ន្ធឌីជីថល និងប្រកបនុយកលេងគិតិថល។

การใช้โปรแกรม

1. ชื่อโปรแกรม ชุดฝึกอบรมผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าว
หนังสือพิมพ์
2. อุปกรณ์ที่จำเป็น เป็นอุปกรณ์อันวายความสะดวกที่เป็นส่วนพื้นฐาน ที่ผู้ดูแลเว็บไซต์และผู้รับการฝึกอบรมต้องใช้เพื่อดำเนินการเรียนในชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์
 - 2.1 อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับผู้ดูแลเว็บไซต์
 - 2.1.1 เซิร์ฟเวอร์ (Server) เป็นที่สนับสนุนระบบภาษาไทยระบบฐานข้อมูลโปรแกรม Macromedia Authorware โปรแกรม Microsoft Outlook
 - 2.1.2 คอมพิวเตอร์ที่มีอุปกรณ์เชื่อมต่อเครือข่ายได้
 - 2.1.3 ซอฟท์แวร์ที่สามารถนำแสดงผลการสื่อสารบนเครือข่าย Web Browser ซึ่งสามารถแสดงเอกสาร HTML (Hyper Text Markup Language) เอกสาร Macromedia Flash ได้
 - 2.2 อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้เว็บไซต์
 - 2.2.1 คอมพิวเตอร์ที่มีอุปกรณ์สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายได้
 - 2.2.2 ซอฟท์แวร์ที่สามารถนำแสดงผลการสื่อสารบนเครือข่าย (Web Browser) ซึ่งสามารถแสดงเอกสาร HTML (Hyper Text Markup Language) เอกสาร Macromedia Flash ได้

ญี่มือการใช้ชุดฝึกอบรม

9

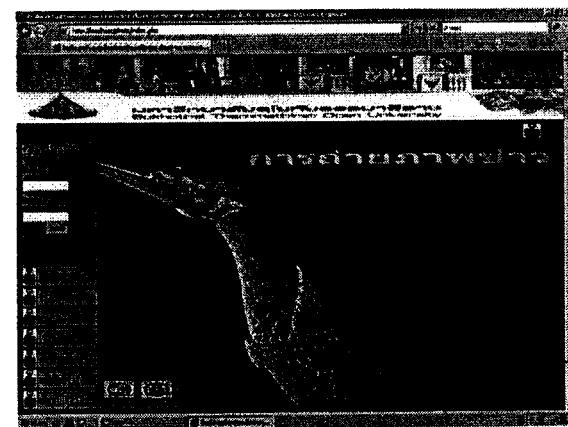
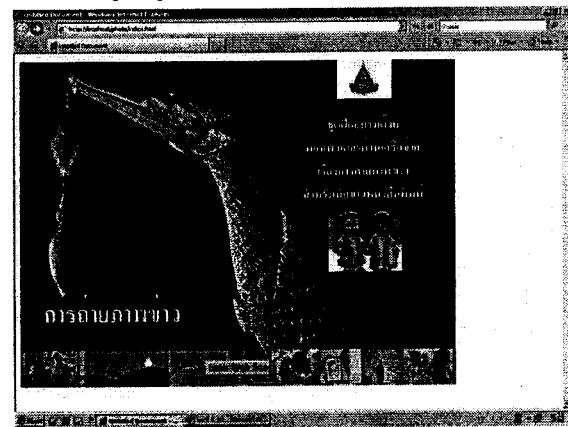
3. การ Map Network Drive

3.1 เข้าไปที่ My Network Places คลิกขวาตั้ง Drive P แล้วพิมพ์ \\192.168.10.123\picture by photo

3.2 กด ปุ่ม Finish

3.3 แล้วคลิกไปที่ กระเบื้อง ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพaravel สำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

3.4 กด Enter Web Site เพื่อเข้าสู่เมนูหลัก

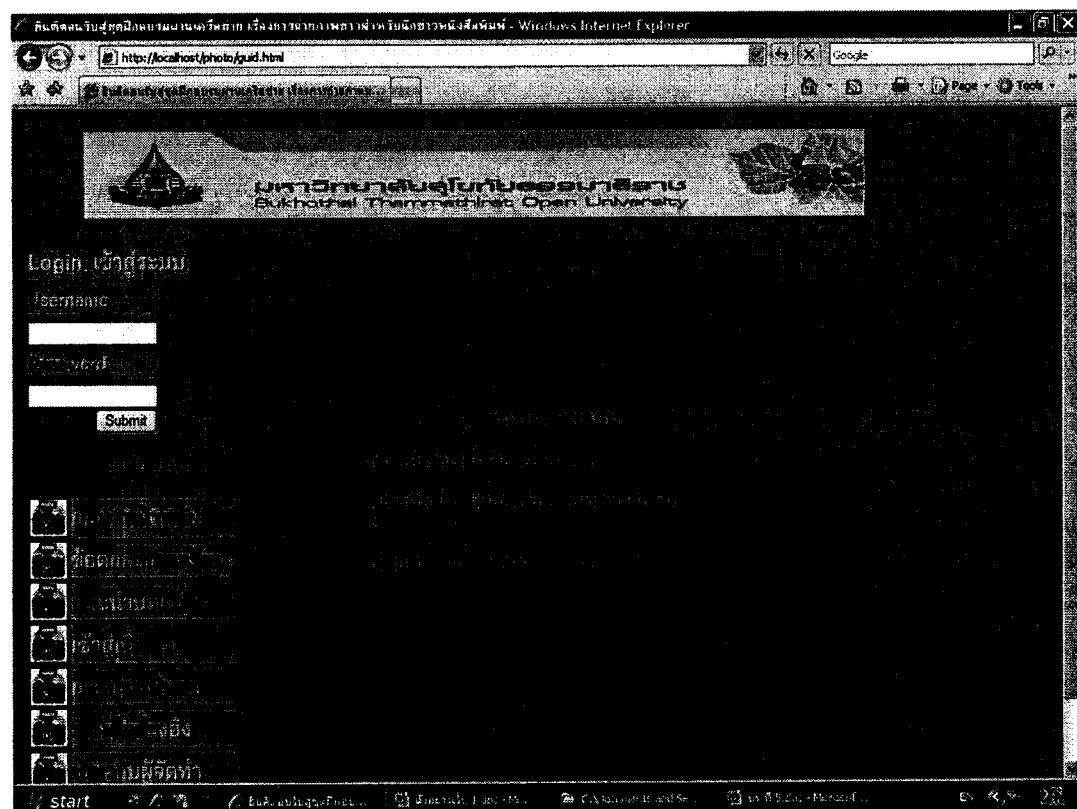

ผู้มีการใช้ชุดฝึกอบรม

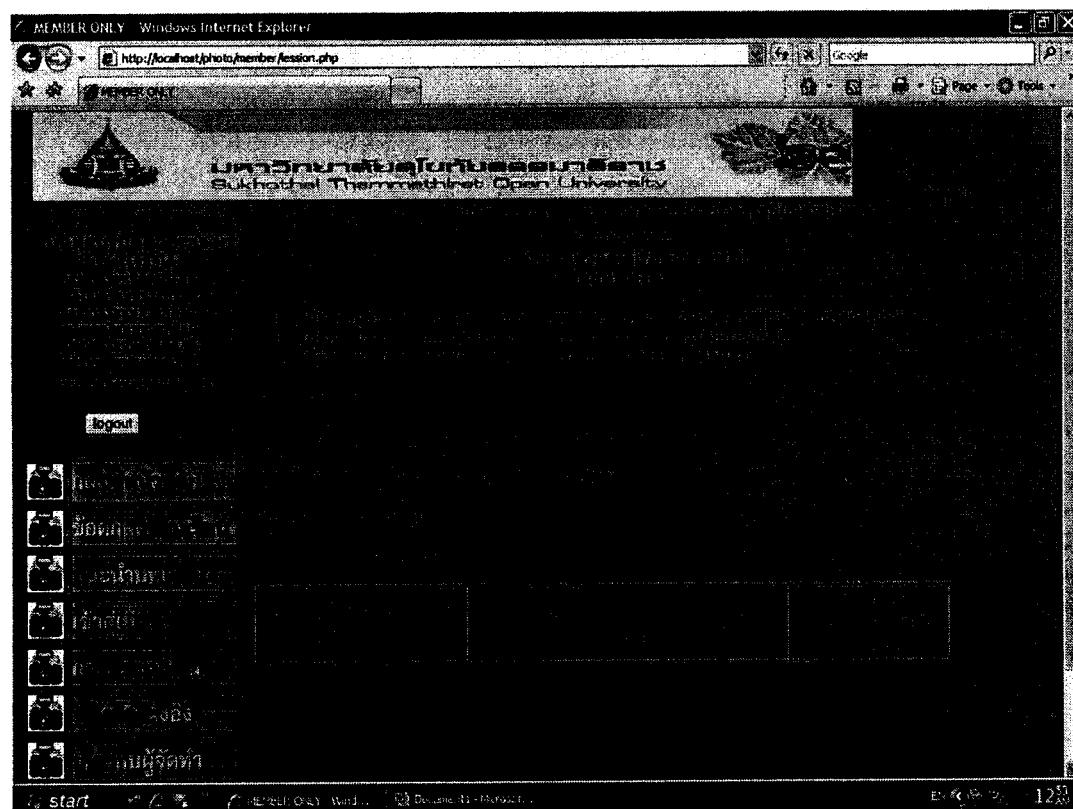
4. การจัดการเว็บไซด์

4.1 การลงทะเบียนเรียน ในการลงทะเบียนเรียนครั้งแรกผู้ใช้ต้องกรอกชื่อ สกุล ลายเซ็นที่รับพิเศษ และสังกัด Email เพื่อลงทะเบียน โดยจะใช้ชื่อและรหัสผ่านในการเข้าเรียนครั้งต่อไป และใช้ในการบันทึกและตรวจสอบผลการเรียนการจัดการลงทะเบียน เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดการข้อมูลลงทะเบียนทั้งหมดของผู้รับการฝึกอบรมที่เข้ามาเรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

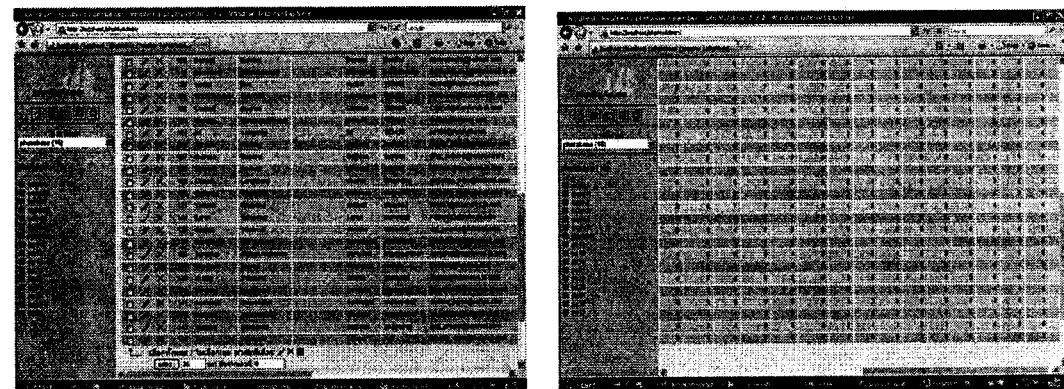
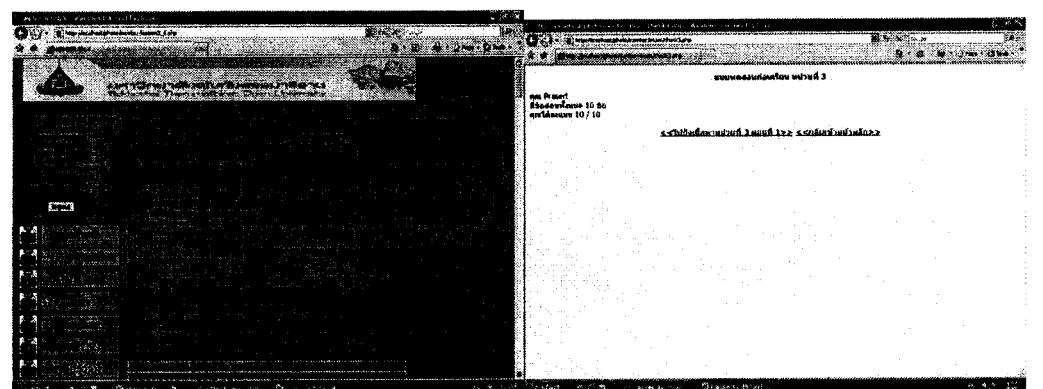
4.2 แนะนำการเรียน เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดต่างๆ ของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย ซึ่งประกอบด้วย วิธีการเรียน แนะนำบทเรียน เข้าสู่เนื้อหา ประเมินผล เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง หนังสืออ้างอิง โดยผู้รับการฝึกอบรม ควรทำความล้าคั่บขั้นตอนที่แจ้งไว้ในชุดฝึกอบรม ผู้รับการฝึกอบรมสามารถให้มาส์เลือกหัวข้อเพื่อเข้าสู่เนื้อหา ได้โดยจะมีรูปสัญญาลักษณ์เป็นมือเพื่อที่จะคลิกเข้าไป ปรากฏเมื่อรับการฝึกอบรมกำลังอยู่ในหน้านี้ๆ

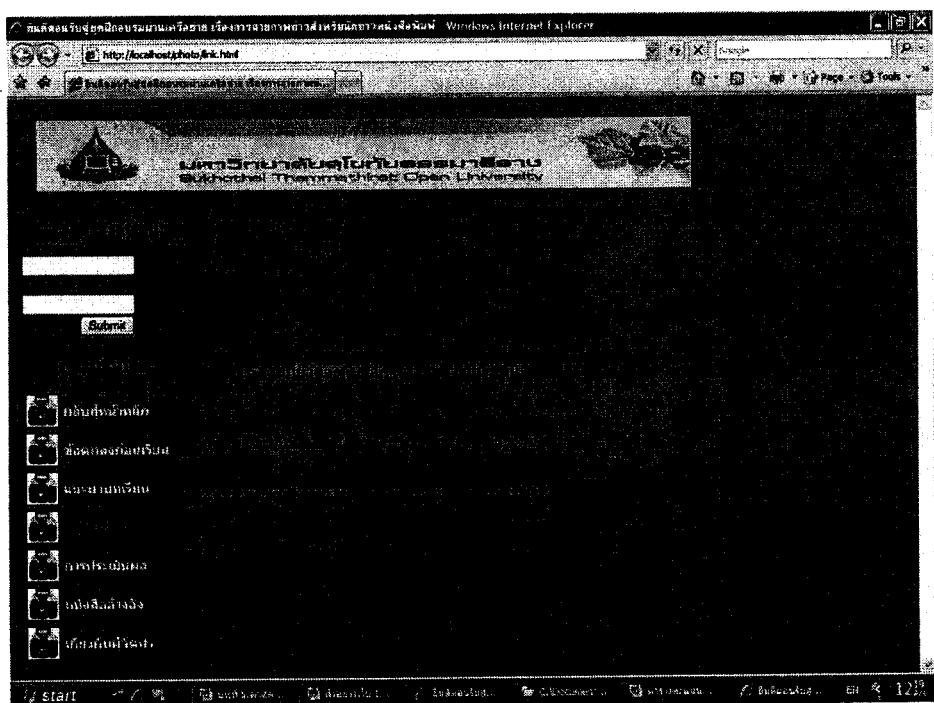
4.3 หน่วยการเรียน เป็นส่วน ที่แสดงรายละเอียดภายในหน่วยการเรียนซึ่งประกอบด้วย การแข่งวัตถุประสงค์ก่อนเรียน การทดสอบก่อนเรียน เข้าสู่บทเรียน การทดสอบหลังเรียน โดยผู้รับการฝึกอบรมสามารถเลือกคำอธิบายการเรียนรู้ได้ แต่ในกรณีเข้ามาครั้งแรกควรเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่แจ้งไว้ดังนี้ (1) ศึกษาวัตถุประสงค์การฝึกอบรม (2) ทำแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม (3) ศึกษานาทฝึกอบรม (4) ทำแบบฝึกหัดระหว่างฝึกอบรม (5) ทำแบบทดสอบหลังฝึกอบรม

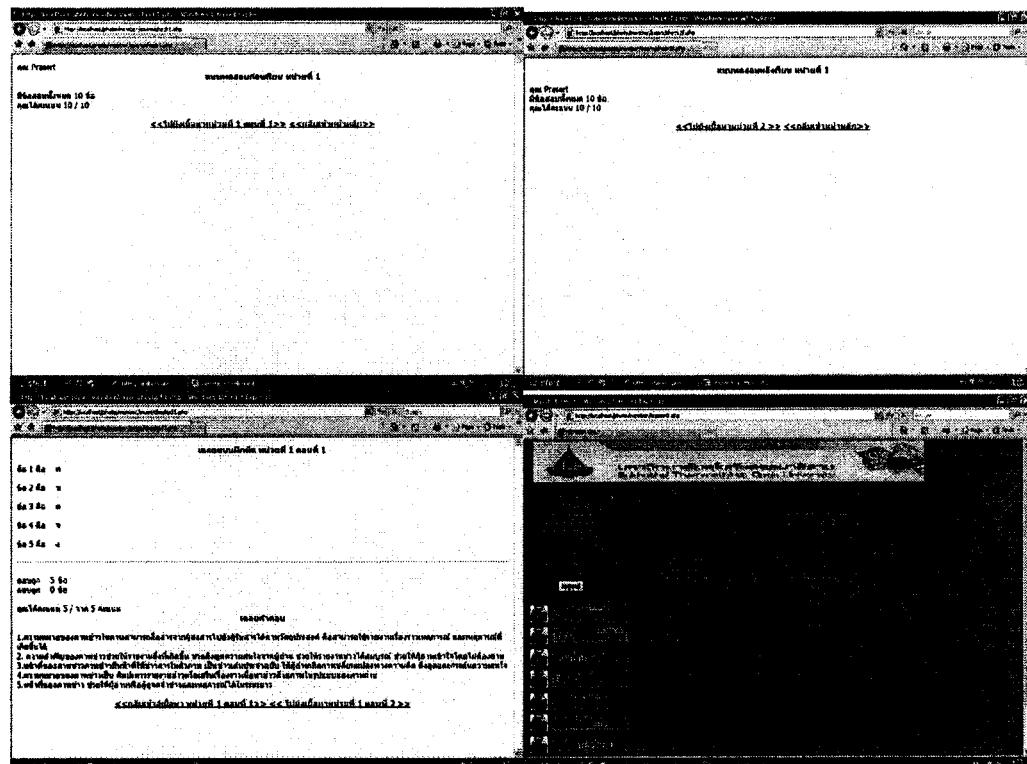
4.4 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบ่งเป็นหน่วยละ 2 ชุดคือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดละ 10 ข้อ รวม 20 ข้อต่อหน่วย เป็นการซึ่งผู้รับการฝึกอบรมต้องรับผิดชอบในการวางแผนการเรียนการประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนของตนเอง โดยมีลักษณะข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือกเมื่อเลือกตอบข้อใดแล้วให้กดปุ่มส่งคำตอบ เพื่อส่งค่าที่เลือกไปยังฐานข้อมูลเพื่อประมวลผลและผ่านไปทำยังข้อถัดไปจนครบทั้ง 10 ข้อ ภายหลังจากการทดสอบแล้ว หน้าจอจะแสดงคะแนนเพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมทราบถึงความก้าวหน้าของตนเองโดย คะแนนข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน

4.5 เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เป็นส่วนที่สนับสนุนการเรียน โดยทั้งหมดเป็นเนื้อหาในสิ่งที่ต้องรู้ เนื้อหาที่ควรรู้และเนื้อหาที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติงานด้านการตรวจหนังสือเดินทางโดยในการเชื่อมโยงสู่เว็บไซต์ภายนอกผู้ใช้จัดทำขึ้นให้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและ ความน่าเชื่อถือของหน่วยงานผู้จัดสร้างเว็บแล้ว ผู้รับการฝึกอบรมจะเข้าสู่เว็บไซต์ที่สนใจได้ โดย ใช้มาส์มาร์คที่ตัวลิงค์ที่เป็นชื่อเว็บไซต์

4.6 ประเมินผล เป็นส่วนที่ผู้รับการฝึกอบรมตรวจดูได้เมื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วย และสามารถตรวจสอบเพิ่มเติมได้ที่ บุณบันชัยมีอ ส่วนแบบฝึกปฏิบัติจะตรวจสอบได้หลังส่งคำตอบ

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ สรุป การวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพ สำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

1.1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

1) เพื่อสร้างชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพ สำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนจาก ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วย คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

1.2.1 ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าว หนังสือพิมพ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 ผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนจากชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.3 ผู้รับการฝึกอบรมที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีความเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักข่าวหนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจและบริษัทในเครือ จำนวน 89 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วย คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย คือนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มเลือกอย่างง่าย โดย เลือกจากนักข่าวฐานเศรษฐกิจและบริษัทในเครือที่มีอายุงานไม่เกิน 2 ปี

1.3.2 เครื่องมือการวิจัย

- 1) เครื่องมือที่เป็นต้นแบบชั้นงาน ได้แก่ ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่าน เครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นชุดฝึกอบรมที่ประกอบด้วยบทเรียน 3 หน่วย คือหน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายภาพข่าว หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการ ภาพข่าว หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว
- 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบ เลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 5 ตัวเลือกซึ่งเป็นแบบคู่ขนาน (Paralleled Form) จำนวน 3 หน่วย แบ่งเป็นหน่วยละ 2 ชุด คือแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ชุดละ 10 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ บรรจุอยู่ในชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับ นักข่าวหนังสือพิมพ์
- 3) แบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีการของลิกเคนท์ (Likert's Scale) โดย กำหนดตัวเลือกของคำตอบเป็น 5 ระดับ รวม 15 ข้อ

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองที่ละหมาดประจำวัน จาก ผู้รับการฝึกอบรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยเก็บข้อมูลดังนี้

- 1) ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับ นักข่าวหนังสือพิมพ์ เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกปฏิบัติ ระหว่างเรียน เก็บข้อมูลเพื่อหาความก้าวหน้าของผู้รับการฝึกอบรมที่ใช้ชุดฝึกอบรม โดยแบ่งเป็น หน่วยดังนี้

หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

1. แบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งไว้ในชุดฝึกอบรม จำนวน 10 คะแนน
2. แบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งไว้ในชุดฝึกอบรมจำนวน 10 คะแนน
3. แบบฝึกปฏิบัติที่ไว้ในแต่ละหัวข้อของชุดการเรียนจำนวน 15 คะแนน

หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรณาธิการภาพข่าว

1. แบบทดสอบก่อนเรียน ชั้น ໄວ่ในชุดฝึกอบรม จำนวน 10 คะแนน
2. แบบทดสอบหลังเรียน ชั้น ໄວ่ในชุดฝึกอบรมจำนวน 10 คะแนน
3. แบบฝึกปฏิบัติที่ໄວ่ในแต่ละหัวข้ออย่างชุดการเรียนจำนวน 15 คะแนน

คะแนน

หน่วยที่ 3 ระบบคิดทัลในภาพข่าว

1. แบบทดสอบก่อนเรียน ชั้น ໄວ่ในชุดฝึกอบรม จำนวน 10 คะแนน
2. แบบทดสอบหลังเรียน ชั้น ໄວ่ในชุดฝึกอบรมจำนวน 10 คะแนน
3. แบบฝึกปฏิบัติที่ໄວ่ในแต่ละหัวข้ออย่างชุดการเรียนจำนวน 15 คะแนน

คะแนน

2) แบบสอบถามความคิดเห็น เก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรม ที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จากผู้รับการฝึกอบรมเมื่อเรียนครบทุกหน่วยเรื่องฯลฯ

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ พบว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.4.2 ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรม ที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน พบว่าผู้รับการฝึกอบรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 30 คน พบว่าผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายมีความพึงพอใจในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. อกิจกรรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ (1) เพื่อสร้างชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนจากชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการวิจัย พบว่า ทั้ง 3 หน่วยนี้ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน อาจเป็นเพราะผลิตและพัฒนาขึ้นอย่างมีระบบ และได้ผ่านการทดลอง ได้ทำการทดสอบและปรับปรุงจำนวน 3 ครั้ง จากการทดลองแบบเดียวพบปัญหาด้านเนื้อหาตัวอักษรอ่านยากทำให้ผู้รับการฝึกอบรม เข้าใจยาก ปรับตัวอักษรให้อ่านง่ายขึ้น ปรับเนื้อหาให้รัดกุมมีความชัดเจนขึ้น ด้านการออกแบบ ปรับรูปภาพกราฟิก ปรับตัวหนังสือกราฟิก ไม่ใช้เคลื่อนไหวมากเกินไปทำให้ล้าตา เมื่อนำไปทดลองแบบ กดุ่ม ทั้ง 3 หน่วยยังคงต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเนื่องจาก ด้านเนื้อหา ในบางหัวข้อเนื้อหาซับซ้อน ความต้องเนื่องคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ด้านการออกแบบ ปรับรูปแบบ ภาพและลีดโดยรวมให้มีความสอดคล้อง เนื้อหา และต่อเนื่องกัน ปรับปูมคำสั่งให้อ่านง่ายชัดเจน ปรับปูมทำแบบฝึกปฏิบัติเมื่อทำแล้ว ไม่มีปูนกลับ ไปกลับ ไปเรียนเรื่องต่อไปผู้รับการอบรมเกิดการสับสน ไม่รู้จะเรียนต่อ ได้อย่างไร ได้ทำการปรับแก้เพิ่มปูม Link การทดลองในภาคสนามมีการควบคุมตัวแปร ให้กลุ่มตัวอย่างไปพร้อมๆ กันตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการทั้งหมด คือแบบทดสอบก่อนเรียน เรียนเนื้อหา แบบฝึกปฏิบัติ และทดสอบหลังเรียนจนหน่วย ทำให้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ

2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ของผู้รับการฝึกอบรม ที่เรียนจากชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ การศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรม ที่เรียนจากชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ผู้รับการฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการฝึกอบรมมีการออกแบบและพัฒนาบทเรียนตามขั้นตอน มีการจัดทำบทเรียนให้เร้าความสนใจของผู้รับการฝึกอบรมต่อสิ่งที่กำลังศึกษา ชุดฝึกอบรมเปิดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมเรียนรู้

ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง (ขั้ยงค์ พรมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สินสกุล 2520:54)

นอกจากนี้องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอาจเนื่องมาจากการออกแบบชุดฝึกอบรมให้มีแบบฝึกปฏิบัติพร้อมทั้งบอกคำตอบที่ถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องข้อมูลป้อนกลับและอัตราความก้าวหน้าที่มีต่อผลการเรียนรู้บนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของชัชวาล ชุมรักษา (2539:390-400) การให้ข้อมูลที่ถูกต้องให้ผลการเรียนที่สูงกว่า ซึ่งก็สอดคล้องกับชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นมา

2.3 ความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักท่องเที่ยวหนังสือพิมพ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่าผู้รับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนี้

2.3.1 ด้านเนื้อหาพบว่าผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าเนื้อหามีความสอดคล้องกันทั้งสามหน่วย และความสอดคล้องของวัสดุประสงค์กับเนื้อหาอยู่ในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่งเนื่องมาจากการฝึกอบรมสามารถเลือกเรียนเนื้อหาอ่อนหรือหลักได้ ให้อิสระในการเรียนรู้เนื้อหามีความต่อเนื่องกันทั้งสามหน่วย และเนื้อหาที่นำมาเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงาน โดยตรง

2.3.2 ด้านเทคนิคและการออกแบบ พบว่าผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่า บทเรียนมีการออกแบบให้ใช้ง่ายและภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา เนื่องจากผู้วิจัยได้นำเอา เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารสมัยใหม่และภาพจริงเข้ามาผสมผสาน กับเนื้อหาวิชาให้ผู้รับการอบรมได้เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้นและสนสนใจเรียน และไม่ได้เรียน เพราะถูกบังคับ ซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรมดีขึ้นตามลำดับ

2.3.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกอบรมพบว่าผลการทดลองในแต่ละข้อ คำถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกอบรม โดยสามารถเลือกบทเรียนได้ตามความพึงพอใจ เปิดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมอย่างให้มี การเรียนจากชุดฝึกอบรมเรื่องอื่นๆ ต่อไป อย่างไรก็ตามทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับทัศนคติพื้นฐานของผู้รับ การฝึกอบรมแต่ละบุคคล ซึ่งรายละเอียดคงล่าวจะต้องได้รับการปรับปรุงต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การนำชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ไปใช้ให้ได้ผลตามผลการวิจัยนี้ ต้องมีระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่จำเป็นระบบเครือข่ายที่สมบูรณ์และอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ผู้สอนและผู้เรียนต้องศึกษาคู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย และปฏิบัติตามขั้นตอนของคู่มือทุกประการ หากแต่เวลาดำเนินการทุกขั้นตอนแล้วไม่สามารถจะกระทำได้ในส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายๆ ส่วนก็ตามผู้วิจัยเชื่อว่ายังสามารถใช้ประโยชน์ได้โดยภาพรวม และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายในเนื้อหาอื่นๆ ได้อีก

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรเพิ่มเติมส่วนอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารสองทาง เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail: E-Mail) และกระดานข่าวสาร (Bulletin Board) เพื่อเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน

3.2.2 ควรมีการศึกษาชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายในเนื้อหาอื่นต่อไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน สามารถเรียนจากที่ใดเวลาใดก็ได้ไม่จำกัด ทำให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์จากการเรียนที่ดีขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กัญญา ศรีคำนูด (2535) “การใช้ฟิกอบรมด้วยตนเองกับการนิเทศแบบมีส่วนร่วมและการนิเทศแบบปกติ ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ของครูระดับก่อนประถม” ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

กิตานันท์ นลิตอง (2540) เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

เครื่อวัลย์ ลินอภิชาติ (2531) “หลักและเทคนิคการฝึกอบรมและพัฒนา” แนวทางการวางแผนการ
เรียน โครงการและการบริหาร โครงการ กรุงเทพมหานคร ภาควิชาธุรกิจประสาศรศาสตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จันทนา ทองประยูร (2547) การข่าวเบื้องต้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

จุไร ชุมรุ่ม (2538) “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของบุคลากรผู้aye
กิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏเรื่อง การสร้างและพัฒนาคณะทำงาน” ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ชวรัตน์ เชิดชัย (2530) การข่าวและบรรณาธิกร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ชนนาด พงศ์นพรัตน์ (2527) การสร้างชุดฝึกอบรม กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สถาบันพัฒนา
ข้าราชการพลเรือนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ชัยวงศ์ พรหมวงศ์ และคณะ (2525) ประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ชัยวงศ์ พรหมวงศ์ สมชาย แนวตระประเสริฐ และสุดา สินสกุล (2520) ระบบสื่อการสอน
กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตนอมพร ตันพิพัฒน์ (2539) “อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษา” วารสารครุศาสตร์ 25 (กรกฎาคม-
กันยายน) : 1-11

ตนอมพร เลาจารัสแสง หลักการออกแบบและสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรม

ตนอมพร เลาจารัสแสง (2544) “การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อ
คุณภาพการเรียนการสอน” วารสารศึกษาศาสตร์ สาร 28 (มกราคม-มิถุนายน) : 87- 94
_____. (2545) *Designing e-Learning* หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการ
สอน กรุงเทพมหานคร อรุณการพิมพ์

ทศพร แสงสว่าง (2546) “ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วิชาการเขียนรายงานและ การใช้ห้องสมุด เรื่อง การใช้ห้องสมุด สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ทองฟู ชินะโชค (2531) การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร กรุงเทพมหานคร ภาควิชารัฐประศาลา คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นรเศรษฐ์ สุทธิธรรม (2542) “การพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์วิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย ชีวภาพ เรื่อง โลกแห่งแสงสี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

นิคม ทาแดง (2537) “การออกแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์และโทรศัพท์มือถือเพื่อการสอน” ใน ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการสอน หน่วยที่ 11 หน้า 133-185 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บุญชุม ศรีสะอาด (2537) การพัฒนาการสอน กรุงเทพมหานคร สุวิริยาสาสน์

_____ . (2535) การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สุวิริยาสาสน์

บุรณะ สมชัย (2538) การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วงสอน ชีเอ็ค ยูเคชั่น

_____ . (2540) การสร้าง CAI Multimedia ด้วย ออโตแวร์ 4.0 ชีเอ็ค ยูเคชั่น

บุญเดิค ไพรินทร์ (2531) การศึกษาเพื่อให้การฝึกอบรมเป็นเจื่อน ไขในการแต่งตั้งข้าราชการให้ ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาระดับต้น ในข้าราชการพลเรือน กรุงเทพมหานคร

โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ประกอบ บรรณสูตร (2538) สถิติเพื่อการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปรีชา วิหคโトイ (2538) “เครื่องมือการวิจัยทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา” ใน ประมวลสาระ ชุดวิชาวิทยานิพนธ์ 2 แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 3 หน้า 123-187 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พัชรี จำปาทอง (2545) “ชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ วิชาการพยาบาลผู้ไข้ใหญ่ เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยในห้องผ่าตัด สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พัฒนา สุขประเสริฐ (2540) กลยุทธ์ในการฝึกอบรม กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พิชัย ทองดี (2534) “ความต้องการจำเป็นและปัญหาด้านสื่อเพื่อการฝึกอบรมของรัฐวิสาหกิจ” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพชรพล เจริญศักดิ์ (2543) “การพัฒนาชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา คณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทของปีทาโกรัสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

กิจู โภุ สาร (2517) การบริหารบุคคล กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช

ไมตรี ทองประวัติ (2529) การบริหารงานฝึกอบรม กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีปทุม

เริงลักษณ์ ใจนพันธ์ (2529) เทคนิคการฝึกอบรม กรุงเทพมหานคร ภาควิชาเทคโนโลยีทาง การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร

瓦สนา สิงห์โภวินทร์ (2528) เทคนิคการพัฒนาบุคคล กรุงเทพมหานคร ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณاسศรียุศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิชิต สุรัตน์เรืองชัย (2534) “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ สำหรับครูประถมศึกษา” ปริญญาดุษฎี กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ

วีระนิจ ทรงธรรมนท์ (2550) *Best Guide of Digital Camera* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์

ชั้กเซมนีเดีย

อุทัย หิรัญโต (2531) หลักการบริหารงานบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ไอเดียนสโตร์ เอกชัย เอื้อเพ็ือ (2537) “การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำและด้านการทำงานเป็นกลุ่มสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” ปริญญา นิพนธ์ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร

- Alessi, S.M. and Trollip, S.R. (1985). *Computer-based Instruction method and Development.* 4th ed. Englewood, New York : Prentice-Hall.
- Chambers, Jack A. And Aprecher, Jerry W. (1983). *Computer-Assisted Instruction its use in classroom.* New jersey: Prentice-Hall.
- Beach,Dale S. (1980). *Personnel: The Management of People at Work.* 3rd ed., New York: MacMillan Publishing.
- Boydell,T.H. (1979). *A Guie to Identification of Training Needs.* London: British Association for Commercial and Industrial Education.
- Udai and Venkateaware. (1980). *Training of Education Managers: A Draft Handbook for Trainers in Planning and Management of Education.* UNESCO, Bangkok: Thailand.
- Nadler, Leonard (1982). *Design Training Program: The Critical Events Model.* Boston Massachusetts Addison Wesley Publishing.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ยุทธนา วงศ์วีระ โยธิน	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
2. อาจารย์ เจตนา จารุพันธ์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
3. ร.ศ. จิรชัย บูรณะฤทธิ์ทวี	ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการวัดและประเมินผล
4. อาจารย์ ขุนศรี อรรถพล	ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ที่ พช 0522.16 (บ)/ ๑๒๔

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรับเขียวนักศึกษาต่างด้าว

เรียน อาจารย์อุทธรนา วงศ์วิรະไบธิน

ผู้ที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

เมื่อศักราช นางสาวปะประเสริฐ ชวัญญา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเอกในสื่อ
และสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องหัว
การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักเขียนหนังสือพิมพ์ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่
แนบมาด้านนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวนักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความ
เห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านເນື້ອຫາ ໄດ້ໄປทดสอบความสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา
ผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำไปรีบูนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วงศ์วิรานนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐ ๒๕๐๓ ๒๘๗๐

โทรสาร ๐ ๒๕๐๓ ๓๕๖๖ -๗

ที่ ฟก 0522.16 (บ) / ๑๓๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ดำเนินงานทุก ๕ ภาคปีภาคเรียน
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๒๐

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์ชนกันต์ ชาญพันธ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวประเสริฐ ชวัญญา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยี
และสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องชุด
การศึกษอบรรดด้วຍคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักเขียนหนังสือพิมพ์ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่
แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวนักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความ
เห็นชอบเมื่อต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวवิจัย และทดสอบด้วยกับนักศึกษาและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนี้อย่าง ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา
ผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
เชิงขอบคุณมาก โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ดร.สุจันต์ วิจิตรานันท์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจันต์ วิจิตรานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐ ๒๕๐๓ ๒๘๗๐

โทรสาร ๐ ๒๕๐๓ ๓๕๖๖ -๗

ที่ พช 0522.16 (บ) 137

สาขาวิชาศึกษาทางศิลป์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
ตำบลบางปูด อำเภอป่ากลมเก็ต
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมกิจกรรมการนำเสนอวิจัย

เรียน ว่าที่ ร.ต.ธิรัช บุรณะฤทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวประเสริฐ ขวัญญา นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยี และเพื่อสาธารณะการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องชุด การฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่ แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว�้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเป็นเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้แล้วหนึ่งແล้า แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และทดสอบด้วยตนเองและกระบวนการการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิศวกรรมและประพิมพ์/สิ่งพิมพ์ ได้ไปประพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือ การวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขออนุญาต ขออภัย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิเศษรานนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัญชีศึกษา

โทร. ๐ ๒๕๐๓ ๒๘๗๐

โทรสาร ๐ ๒๕๐๓ ๓๕๖๖ - ๗

ที่ พก 0522.16 (บ)ว/ ๑๓๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทุ่งพัฒนาธิราช
ตำบลบางชุม อำเภอปักเกร็ง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงอุปัชฌาย์พิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณอุนทร์ อรรถพัฒ

สิ่งที่ถ่ายมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวประเสริฐ ขวัญญา นักศึกษาเด็กสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยี และต่อสาธารณะ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทุ่งพัฒนาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องชุด การฝึกอบรมครัวคุณพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักช่าวหนังสือพิมพ์ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่ แนบมาด้วยนี้

การตัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวมักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้แล้วนั้นแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม เนื้อหาสาขา แนวปฎิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะ ผู้ทรงอุปัชฌาย์ด้านเทคโนโลยีการศึกษา ได้ไปประพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นพิจารณาเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการ วิจัยของนักศึกษาด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำมาเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอกราบมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ วิเศษรานนท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบันทึกศึกษา

โทร. ๐ ๒๕๐๓ ๒๘๗๐

โทรสาร ๐ ๒๕๐๓ ๓๕๖๖ -๗

ภาคผนวก ข

ตารางวิเคราะห์วัดถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เรื่องการถ่ายภาพข่าว
หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม						
	ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. หลังจากศึกษาเรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และ หน้าที่ของภาพข่าวแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถ อธิบาย ความหมาย ความสำคัญและหน้าที่ของภาพข่าว ได้ถูกต้อง	3	2					5
2. หลังจากศึกษาเรื่อง แหล่งที่มาและการได้มาของภาพ ข่าวแล้ว ผู้ฝึกอบรมสามารถอธิบายถึงแหล่งที่มาและ การได้มาของภาพข่าวได้อย่างถูกต้อง	2	1	2				5
3. หลังการศึกษาเรื่อง จริยธรรมในการใช้ภาพข่าวแล้วผู้ ฝึกอบรมสามารถอธิบายจริยธรรมในการใช้ภาพข่าวได้ อย่างถูกต้อง	2	1	2				5
รวม	7	4	4				15

แบบทดสอบก่อนเรียน
หน่วยที่ 1 เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

1. ความหมายสำคัญที่สุดของภาพข่าวเกี่ยวกับกับเรื่องใด
 1. ศิลปะการถ่ายภาพ
 2. การสื่อสารด้วยภาพ
 3. ผลกระทบทางจิตวิทยา
 4. การเป็นสื่อมวลชน
 5. การมีองค์ประกอบครบในภาพ
2. การได้มาซึ่งภาพข่าวควรคำนึงถึงเรื่องใด
 1. บรรยายภาพในภาพ
 2. มุ่งมองในภาพ
 3. นโยบายสำนักข่าว
 4. รายละเอียดในภาพ
 5. ความคมชัดของภาพ
3. ภาพข่าวในข้อใดมีนิعنوانต่อไปนี้ใช้ในการใช้ภาพ
 1. ภาพการชุมนุมประท้วงของชาวบ้าน
 2. ภาพใบหน้าคนพร้อมสัตว์เลี้ยงต้องห้าม
 3. ภาพกองขยะด้านหน้าบ้านป้ายข้อห้ามล้วน
 4. ภาพชากรถที่เกิดอุบัติเหตุ
 5. ภาพใบหน้าของผู้ต้องสงสัยในคดีอาชญากรรม
4. ข้อใดคือแหล่งที่มาและการได้มาซึ่งภาพข่าวในสื่อมวลชน
 1. ช่างภาพในสำนักข่าว
 2. ช่างภาพอิสระ
 3. สำนักข่าวต่างประเทศ
 4. ประชาสัมพันธ์หน่วยงานต่างๆ
 5. ถูกทุกข้อ

5. ข้อใดไม่ใช่เป้าหมายในหน้าที่ของภาพข่าว

1. ช่วยให้พื้นที่กระดาษเต็มไม่ต้องเขียนข่าวมาก
2. ให้ข่าวสารในตัวภาพ
3. ประกอบหรือเสริมข่าว
4. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหามากขึ้น
5. ใช้เป็นข่าวเด่นในฉบับ

6. ซ่างภาพข่าวต่างจากซ่างภาพทั่วไปอย่างไร

1. ต้องเข้าใจเหตุการณ์และสถานการณ์ข่าว
2. ต้องไวต่อข่าวหรือเข้าใจในประเด็นข่าว
3. มีปฏิกิริยาให้พริบในข่าว
4. ข้อ 1 และข้อ 2 ถูก
5. ถูกทุกข้อ

7. ภาพข่าวช่วยในด้านใดมากที่สุด

1. ช่วยลดช่องว่างความแตกต่างระหว่างชนชั้น
2. ช่วยให้คนไม่รู้หนังสือเข้าใจในเหตุการณ์เท่ากับคนรู้หนังสือ
3. ช่วยให้รู้ว่าเป็นคนจนและคนรวย
4. ช่วยให้ไม่เข้าใจเนื้อหามากขึ้น
5. ช่วยในผู้อ่านง่ายมากขึ้น

8. ที่กล่าวว่า ภาพข่าวทำให้เกิดความเป็นโลกาภิวัตน์หรือการสื่อสารไร้พรมแดน ได้คือข้อที่กล่าวได้อย่างถูกต้อง

1. รับรู้เหตุการณ์ทั่วโลกโดยภาพข่าวได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. ไปที่ไหนก็เห็นแต่ภาพข่าว
3. ภาพข่าวเห็นได้เฉพาะเหตุการณ์ในประเทศไทย
4. ข้อ 1 และข้อ 2 ถูก
5. ถูกทุกข้อ

9. មុនពេលពេកចាត់រងគោរពរវាងភាពខ្លាស់រវាងភាពទំនើប គ្រប់គ្រងៗនៅក្នុងភាពទំនើប

1. តាមតម្លៃដីដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង
2. តាមតម្លៃដីដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង
3. ការតាមតម្លៃដីដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង
4. ការតាមតម្លៃដីដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង
5. ស្ថិតិយោគ

10. ផែនធាន់ប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង

1. ការអនុវត្តន៍យោងរវាងភាពខ្លាស់រវាងភាពទំនើប
2. ការអនុវត្តន៍យោងរវាងភាពខ្លាស់រវាងភាពទំនើប
3. ការអនុវត្តន៍យោងរវាងភាពខ្លាស់រវាងភាពទំនើប
4. ការអនុវត្តន៍យោងរវាងភាពខ្លាស់រវាងភាពទំនើប
5. ស្ថិតិយោគ

แบบทดสอบหลังเรียน
หน่วยที่ 1 เรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

1. ข้อใดไม่ใช่เป้าหมายในหน้าที่ของภาพข่าว
 1. ใช้เป็นข่าวเด่นในฉบับ
 2. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหามากขึ้น
 3. ประกอบหรือเสริมข่าว
 4. ให้ข่าวสารในตัวภาพ
 5. ช่วยให้พื้นที่กระดาษเต็มไม่ต้องเสียพื้นที่มาก
2. ข้อใดต่อไปนี้เกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว
 1. จริยธรรมในการใช้ภาพข่าว
 2. แหล่งที่มาและการได้มาของภาพข่าว
 3. หน้าที่ของภาพข่าว
 4. ความหมาย ความสำคัญของภาพข่าว
 5. ถูกทุกข้อ
3. ข้อใดคือแหล่งที่มา และการได้มาซึ่งภาพข่าวในสื่อมวลชน
 1. ช่างภาพอิสระ
 2. ช่างภาพในสำนักข่าว
 3. ประชาธิรัฐพันธ์หน่วยงานต่างๆ
 4. สำนักข่าวต่างประเทศ
 5. ถูกทุกข้อ
4. นุมที่แตกต่างระหว่างภาพข่าวกับการภาพทั่วไป ควรเป็นอย่างไร
 1. การถ่ายโดยให้มีวัตถุเป็นฉากหลัง
 2. ถ่ายโดยใช้มุมกล้องสูงหรือมุม低
 3. การถ่ายโดยให้มีวัตถุอื่นเป็นฉากหน้าแบบมีองค์ประกอบ
 4. ถ่ายโดยใช้มุมกล้องต่ำหรือมุมก้ม
 5. ถูกทุกข้อ

5. ภาพข่าวในข้อใดมีนิ hem ต่อปัญหาจริยธรรมในการใช้ภาพ

1. ภาพการชุมนุมประท้วงของชาวบ้าน
2. ภาพใบหน้าของผู้ต้องสงสัยในคดีอาชญากรรม
3. ภาพชาคราถที่เกิดอุบัติเหตุ
4. ภาพกองขยะด้านหน้าป้ายซื้อหมู่บ้าน
5. ภาพใบหน้าคนพร้อมสัตว์เลี้ยงต้องห้าม

6. ที่กล่าวว่า ภาพข่าวทำให้เกิดความเป็นโลภภิวัตน์หรือการสื่อสารไร้ромแคนใจก็ข้อที่กล่าวได้อย่างถูกต้อง

1. ไปที่ไหนก็เห็นแต่ภาพข่าว
2. รับรู้เหตุการณ์ทั่วโลกโดยภาพข่าวได้อย่างเข้าใจถูกต้องและรวดเร็ว
3. ภาพข่าวเห็นได้เฉพาะเหตุการณ์ในประเทศไทย
4. ข้อ 1 และข้อ 2 ถูก
5. ถูกๆ ก็ขอ

7. การได้มามีส่วนภาพข่าวควรคำนึงถึงเรื่องใด

1. นโยบายสำนักข่าว
2. รายละเอียดในภาพ
3. บรรยายภาพในภาพ
4. มุมมองในภาพ
5. ความคมชัดของภาพ

8. ภาพข่าวช่วยในด้านใดมากที่สุด

1. ช่วยให้ผู้อ่านงماก
2. ช่วยให้รู้ว่าเป็นคนบนและคนราย
3. ช่วยให้คนไม่รู้หนังสือเข้าใจในเหตุการณ์เท่ากับคนรู้หนังสือ
4. ช่วยให้ไม่เข้าใจเนื้อหามากขึ้น
5. ช่วยลดช่องว่างความแตกต่างระหว่างชนชั้น

9. ความหมายสำคัญที่สุดของภาพข่าวเกี่ยวข้องกับเรื่องใด

1. ผลกระทบทางจิตวิทยา
2. ศิลปะการถ่ายภาพ
3. การสื่อสารด้วยภาพ
4. การมีองค์ประกอบครบในภาพ

5. การเป็นสื่อมวลชน

10. ช่างภาพข่าวต่างจากช่างภาพทั่วไปอย่างไร

1. ต้องไว้ด่อ ข่าวหรือเข้าใจในประเด็นข่าว
2. ต้องเข้าใจเหตุการณ์และสถานการณ์ข่าว
3. มีปฏิภัณฑ์ให้พร้อมในข่าว
4. ข้อ 1 และ 2 ลูก
5. ลูกทุกข้อ

**การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เรื่องการการอ่ายภาพข่าว
หน่วยที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบรรณาธิการภาพข่าว**

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม						
	ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. หลังจากศึกษาเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการบรรณาธิการภาพข่าว แล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถ อธิบาย แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรณาธิการภาพข่าว ได้อย่างถูกต้อง	3	2					5
2. หลังจากศึกษาเรื่องการเลือกภาพข่าวแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถอธิบายการเลือกภาพข่าวใน สื่อมวลชน ได้อย่างถูกต้อง	1	1	3				5
3. หลังจากศึกษาเรื่องการเขียนคำบรรยายแล้วผู้รับการฝึกอบรมสามารถเขียนคำบรรยาย ได้อย่างถูกต้อง	2	1	2				5
รวม	6	4	5				15

แบบทดสอบก่อนเรียน
หน่วยที่ 2 การบรรยายการภาพข่าว

1. การเลือกภาพข่าวควรคำนึงถึงเรื่องใดมากที่สุด
 1. คุณค่าของเนื้อหาในภาพ
 2. เทคนิคการถ่ายภาพ
 3. ความเด่นขององค์ประกอบ
 4. ความครบถ้วนขององค์ประกอบในภาพ
 5. ความยากลำบากในการถ่ายภาพ
2. การเขียนคำบรรยายภาพมีวัตถุประสงค์สำคัญข้อใด
 1. ช่วยให้ภาพและเนื้อข่าวสัมพันธ์กัน
 2. อธิบายเรื่องราวในภาพเพื่อเพิ่มความกระจ่าง
 3. ช่วยในการออกแบบจัดหน้า
 4. ช่วยเพิ่มองค์ประกอบในภาพ
 5. ช่วยเพิ่มความสำคัญในภาพ
3. ในขั้นตอนสุดท้ายของการเลือกภาพข่าวควรมีอำนาจอยู่ที่ผู้ใด
 1. นักข่าว
 2. ช่างภาพ
 3. บรรณาธิการ
 4. พนังงานจัดหน้า
 5. หัวหน้าฝ่ายศิลป์
4. เพาะเหตุใดจึงต้องมีการบรรยายการภาพข่าว
 1. มีไว้ให้ครบตามตัวແเน้นง่วงในแผนงานเท่านั้น
 2. เพื่อไวยสอนช่างภาพเรื่องการถ่ายภาพ
 3. ไวยสอนนักข่าวถ่ายภาพ
 4. เพื่อคำนึงถึงการสื่อสารข้อมูลที่กระจ่างทั้งความคิดและข้อมูลข่าวสาร
 5. ผิดทุกข้อ
5. บรรณาธิการหรือบุคลากรที่รับผิดชอบงานภาพไม่ควรปรึกษาเรื่องเลือกภาพกับผู้ใด
 1. บรรณาธิการบริหาร
 2. ผู้อำนวยการข่าว

3. หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง
4. หัวหน้าข่าวเศรษฐกิจ
5. เลขากองบรรณาธิการ
6. ข้อใดคือการเลือกภาพข่าวอย่างมีวิชาการณ์
 1. ควรเป็นภาพที่ถ่ายตามความเป็นจริงซื่อสัตย์และเป็นกลาง
 2. บอกความจริง สามารถเดาเรื่องด้วยภาพ
 3. ควรสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก
 4. ข้อ 1 และ 3 ถูก
 5. ถูกทุกข้อ
7. การเขียนคำบรรยายภาพ คำย่อ ที่เขียน อธิบายการเขียนบรรยายภาพ SW+IH หมายถึงเน้นอะไร
 1. ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด ทำไม
 2. อย่างไร ทำไม เท่าไร เมื่อใด ไปไหน
 3. ทำไม เท่าไร เมื่อใด อย่างไร ไปไหน
 4. ข้อ 2 และ 3 ถูก
 5. ถูกทุกข้อ
8. ข้อควรคำนึงในการบรรณาธิการภาพข่าวคือข้อใด
 1. คำนึงถึงความสอดคล้อง การดำเนินเรื่องราวเหตุการณ์
 2. คำนึงถึงอารมณ์บรรยายกาศของข่าวในภาพที่นำเสนอ
 3. กำหนดจำนวนภาพที่เหมาะสมเพื่อให้การเสนอเนื้อหากระฉับและสมบูรณ์
 4. เพิ่มเติมภาพข่าวที่มีเนื้อหาช่วยให้ผู้ดูเข้าใจเรื่องราวในข่าวมากขึ้น
 5. ถูกทุกข้อ
9. ภาพกราฟิกประเภทไหนบ้างใช้ในการรายงานข่าวเศรษฐกิจ
 1. การ์ตูน
 2. กราฟ
 3. แผนภูมิ
 4. แผนผัง
 5. แผนที่
10. การกำหนดภาพข่าวให้มีขนาดไหนดีที่สุดจากปัจจัยใด
 1. ความกลมกลืนของภาพกับเนื้อข่าว
 2. การตีความหมายภาพอย่างเป็นรูปธรรม

3. ความสมบูรณ์ของภาพ
4. ความเด่นและความสำคัญของภาพ
5. การเสนอภาพของสื่ออื่น

แบบทดสอบหลังเรียน
หน่วยที่ 2 การบรรณาธิการภาพข่าว

1. บรรณาธิการหรือบุคลากรที่รับผิดชอบงานภาพไม่ควรปักหมาเรื่องเลือกภาพกับผู้ใด

1. หัวหน้าข่าวเศรษฐกิจ
2. เลขาของบรรณาธิการ
3. หัวหน้าหน้าหนึ่ง
4. บรรณาธิการบริหาร
5. ผู้อำนวยการข่าว

2. การกำหนดภาพข่าวให้มีขนาดใดนั้นพิจารณาจากปัจจัยใด

1. การตีความหมายภาพอย่างเป็นรูปธรรม
2. ความกลมกลืนของภาพกับเนื้อข่าว
3. ความเด่นและความสำคัญของภาพ
4. การเสนอภาพของสื่ออื่น
5. ความสมบูรณ์ของภาพ

3. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการบรรณาธิกรภาพข่าว

1. เพื่อคำนึงถึงการถือสารข้อมูลที่กระจังทั้งความคิดและข้อมูลข่าวสาร
2. มีไว้ให้ครบตามตำแหน่งในแผนงานเท่านั้น
3. เพื่อไว้สอนช่างภาพเรื่องการถ่ายภาพ
4. ไว้สอนนักข่าวถ่ายภาพ
5. ผิดทุกข้อ

4. ภาพกราฟประเภทไหนบันใช้ในการรายงานข่าวเศรษฐกิจ

1. กราฟ
2. แผนที่
3. แผนผัง
4. แผนภูมิ
5. การ์ตูน

5. ในขั้นตอนสุดท้ายของการเลือกภาพข่าวควรมีอำนาจอยู่ที่ผู้ใด

1. พนังงานจัดหน้า
2. บรรณาธิการ

3. ช่างภาพ
4. นักเข้า
5. หัวหน้าฝ่ายศิลป์
6. ข้อควรคำนึงในการบรรยายภาพข่าวคือข้อใด
 1. นำเสนอเพิ่มเติมภาพข่าวที่มีเนื้อหาซวยให้ผู้ดูเข้าใจเรื่องราวในข่าวมากขึ้น
 2. คำนึงถึงความสอดคล้อง การดำเนินเรื่องราวเหตุการณ์
 3. คำนึงถึงอารมณ์บรรยายภาพของข่าวในภาพที่
 4. กำหนดจำนวนภาพที่เหมาะสมเพื่อให้การเสนอเนื้อหากระจ่างและสมบูรณ์
 5. ถูกทุกข้อ
7. การเขียนคำบรรยายภาพมีวัตถุประสงค์สำคัญข้อใด
 1. ช่วยให้ภาพและเนื้อข่าวสัมพันธ์กัน
 2. อธิบายเรื่องราวในภาพเพื่อเพิ่มความกระจ่าง
 3. ช่วยในการออกแบบขัดหน้า
 4. ช่วยเพิ่มองค์ประกอบในภาพ
 5. ช่วยเพิ่มความสำคัญในภาพ
8. การเขียนคำบรรยายภาพ คำย่อ ที่เขียน อธิบายการเขียนบรรยายภาพ 5W+1H หมายถึงเน้นอะไร
 1. ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม
 2. อย่างไร ทำไม่ เท่าไร เมื่อไหร่ ไปไหน
 3. ทำไม เท่าไร เมื่อไหร่ อย่างไร ไปไหน
 4. ข้อ 2 และ 3 ถูก
 5. ถูกทุกข้อ
9. การเลือกภาพข่าวควรคำนึงถึงเรื่องใดมากที่สุด
 1. คุณค่าของเนื้อหาในภาพ
 2. เทคนิคการถ่ายภาพ
 3. ความเด่นขององค์ประกอบ
 4. ความครบถ้วนขององค์ประกอบในภาพ
 5. ความยากลำบากในการถ่ายภาพ
10. ข้อใดคือการเลือกภาพข่าวอย่างมีวิชาณญาณ
 1. ควรสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก
 2. บอกความจริง สามารถเล่าเรื่องด้วยภาพ

3. ควรเป็นภาพที่ถ่ายตามความเป็นจริงซื่อสัตย์และเป็นกลาง
4. ข้อ 1 และ 3 ถูก
5. ถูกทุกข้อ

**การวิเคราะห์วัดคุณภาพสัมภาระเชิงพฤติกรรม เรื่องการถ่ายภาพข่าว
หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพข่าว**

วัดคุณภาพสัมภาระเชิงพฤติกรรม	ผลการวิเคราะห์วัดคุณภาพสัมภาระเชิงพฤติกรรม						
	ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วินิจฉัย	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. หลังศึกษาเรื่องประเภทของกล้องดิจิทัล ส่วนประกอบของกล้องดิจิทัล และรายละเอียดของกล้องดิจิตอลแล้วผู้ฝึกอบรมสามารถอธิบายประเภทของกล้องดิจิทัล ส่วนประกอบของกล้องดิจิทัลและรายละเอียดของกล้องดิจิทัล	3	2					5
2. หลังศึกษาเรื่องการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลแล้วผู้ฝึกอบรมสามารถถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล ได้อย่างถูกต้อง	2	1	2				5
3. หลังจากศึกษาเรื่อง การแต่งภาพด้วยไฟโต๊ชอปแล้วผู้ฝึกอบรมสามารถแต่งภาพด้วยโปรแกรมไฟโต๊ชอปได้อย่างถูกต้อง	1	1	3				5
รวม	6	4	5				15

แบบทดสอบก่อนเรียน
หน่วยที่ 3 ระบบดิจิทัลในภาพขาว

1. ข้อใดไม่ใช่ ฟอร์แมตของไฟล์ภาพ

1. JPEG
2. JTIPA
3. TIFF
4. RAW
5. JPEG และ TIFF

2. ข้อใดเป็นคุณสมบัติ ของ กล้อง D-SLR (Digital Single Lens Reflex Camera)

1. เล็กกะทัดรัด เหมาะมือ น้ำหนักเบา
2. ผู้ใช้งานไม่จำเป็นต้องมีทักษะการถ่ายภาพ
3. ส่วนใหญ่ทำงานแบบอัตโนมัติ
4. เน้นดีไซด์บางเฉียบ สวยงาม พกพาสะดวก
5. ค่อนข้างใหญ่ เนื่องจากต้องรองรับขนาดของเลนส์ แฟลช และพื้นที่ในการทำงาน

3. ส่วนประกอบของกล้องดิจิทัลคือข้อใด

1. ช่องต่อ A/V
2. ช่องต่อ USB
3. ช่องต่อ DC
4. หน้าจอ LCD
5. ถูกทุกข้อ

4. ข้อใดเป็นสัญลักษณ์แทน โหมดถ่ายภาพ พื้นฐานของกล้องดิจิทัล มีให้เลือกใช้งาน

1. รูป像个
2. รูปคน
3. รูปคนวิ่ง
4. รูปดอกไม้
5. ถูกทุกข้อ

5. ข้อใดไม่อยู่ในโหมด AUTO แสง ในโหมดของ White Balance

1. Daylight
2. Sunny

3. Tungsten
4. Cloudy
5. Flurecet
6. ถ่ายภาพคนในสวนดอกไม้ ในความเร็วชัตเตอร์ 1/125 หน้ากล้อง F-Stop 5.6 แสงออกมาพอดี ถ้าเราต้องการเพิ่ม F-Stop เป็น 8 เพื่อความคมชัด เราต้องใช้ ความเร็วชัตเตอร์เท่าไรและจึงออกมา พอดี
 1. 1/30
 2. 1/60
 3. 1/125
 4. 1/250
 5. 1/500
7. ถ่ายภาพบุคคลกำลังเล่นเทนนิส ด้วย ความเร็วชัตเตอร์ 1/125 หน้ากล้อง (F-stop) 22 แสงออกมา พอดี แต่ภาพไหว ถ้าเราต้องการให้ภาพหยุดนิ่งด้วยความเร็วชัตเตอร์ 1/500 เราต้องปรับรูรับแสงไป ที่เท่าไรและจึงออกมาพอดี
 1. 1.28
 2. 5.6
 3. 8
 4. 16
 5. 22
8. เทคนิคการถ่ายภาพบุคคล ให้มีความชัดดีนั้น เราควรทำย่างไร
 1. ใช้ความเร็วชัตเตอร์ให้ต่ำ
 2. ใช้ความเร็วชัตเตอร์ B
 3. รูรับแสงกว้างที่สุด
 4. รูรับแสงแคบสุด
 5. ใช้รูรับแสงแคบๆ กับความเร็วชัตเตอร์ต่ำสุด
9. การตกแต่งภาพข่าวทำในกรณีใด
 1. ภาพข่าวมีจำนวนมากเกินไป
 2. ภาพข่าวมีขนาดใหญ่เกินไป
 3. ภาพข่าวมีขนาดเล็กเกินไป
 4. ภาพข่าวมีความเปรียบเทียบสีในภาพสูงหรือต่ำเกินไป

5. ก้าพข่าวเน้นองค์ประกอบสำคัญมากเกินไป
10. การกำหนดรูปแบบก้าพข่าวนิยมรูปแบบใด
 1. สีเหลี่ยมผืนผ้า
 2. สีเหลี่ยมจตุรัส
 3. สีเหลี่ยมขนมเปี๊ยะกปุ่น
 4. ตามเค้าโครงของวัตถุในก้าพ
 5. วงรีที่ขอบไม่คมชัด

หน่วยที่ 3 เรื่อง ระบบดิจิทัลในภาพขาว

1. ข้อใดไม่อยู่ในโหมด AUTO และ ในโหมดของ White Balance

1. Tungsten
2. Flurecet
3. Daylight
4. Cloudy
5. Sunny

2. การกำหนดรูปแบบภาพข่าวนิยมรูปแบบใด

1. สีเหลืองบนมเปียกปูน
2. สีเหลืองจตุรัส
3. สีเหลืองผืนผ้า
4. วงรีที่ขอบไม่คมชัด
5. ตามเก้าโครงของวัตถุในภาพ

3. ข้อใดเป็นสัญลักษณ์แทน โหมดค่าข้าม พื้นฐานของกล้องดิจิทัล นี้ให้เลือกใช้งาน

1. รูปญา
2. รูปคน
3. รูปคนวิ่ง
4. รูปดอกไม้
5. ถูกทุกข้อ

4. การตกแต่งภาพขาวทำในกรณีใด

1. ภาพขาวมีขนาดเล็กเกินไป
2. ภาพขาวมีขนาดใหญ่เกินไป
3. ภาพขาวมีจำนวนมากเกินไป
4. ภาพขาวเน้นองค์ประกอบสำคัญมากเกินไป
5. ภาพขาวมีความเปรียบเทียบสีในภาพสูงหรือต่ำเกินไป

5. ส่วนประกอบของกล้องดิจิตอลคือข้อใด

1. ช่องต่อ A/V
2. ช่องต่อ USB
3. ช่องต่อ DC

4. หน้าจอ LCD
5. ถูกทุกข้อ
6. เทคนิคการถ่ายภาพบุคคล ให้มีความชัดตื้น เราชารทำอย่างไร
 1. รับแสงแคบสุด
 2. ใช้ความเร็วชัตเตอร์ B
 3. ใช้รับแสงแคบๆ กับความเร็วชัตเตอร์ค่าสูด
 4. ใช้ความเร็วชัตเตอร์ให้ต่ำ
 5. รับแสงกว้างที่สุด
7. ข้อใดเป็นคุณสมบัติ ของ กล้อง D-SLR (Digital Single Lens Reflex Camera)
 1. เน้นดีไซด์บางเฉียบ สวยงาม
 2. ค่อนข้างใหญ่ เนื่องจากต้องรองรับขนาดของเลนส์ แฟลช และพิ้งชั้นการทำงาน
 3. เล็กกะทัดรัด เหมาะมือ น้ำหนักเบา
 4. ส่วนใหญ่ทำงานแบบอัตโนมัติ พกพาสะดวก
 5. ผู้ใช้งานไม่จำเป็นต้องมีทักษะการถ่ายภาพ
8. ถ่ายภาพบุคคลกำลังเดินเทนนิส ด้วย ความเร็วชัตเตอร์ 1/125 หน้ากล้อง (F-stop) 22 แสงออกมาพอดี แต่ภาพไหว ถ้าเราต้องการให้ภาพหยุดนิ่ง ด้วยความเร็วชัตเตอร์ 1/500 เราต้องปรับรับรับแสงไปที่เท่าไร แสงจึงออกมากอดี
 1. 1.28
 2. 5.6
 3. 8
 4. 16
 5. 22
9. ข้อใดไม่ใช่ ฟอร์แมตของไฟล์ภาพ
 1. JPEG
 2. JTIP
 3. TIFF
 4. RAW
 5. JPEG และ TIFF

10. ถ่ายภาพคนในสวนดอกไม้ ในความเร็วชัตเตอร์ 1/125 หน้ากล้อง F-Stop 5.6 แสงออกมาพอดี ถ้าเราต้องการเพิ่ม F-Stop เป็น 8 เพื่อความคมชัด เราต้องใช้ ความเร็วชัตเตอร์เท่าไรและจึงออกมาพอดี

1. 1/500
2. 1/250
3. 1/125
4. 1/60
5. 1/30

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียนและความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการเรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย หน่วยที่ 1 เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

ผู้อบรม ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	1	8	7	49
2	3	9	6	36
3	3	7	4	16
4	3	8	5	25
5	2	7	5	25
6	2	7	5	25
7	1	7	6	36
8	4	8	4	16
9	5	9	4	16
10	3	8	5	25
11	3	8	5	25
12	7	8	1	1
13	5	9	4	16
14	7	9	2	4
15	6	8	2	4
16	4	8	4	16
17	3	8	5	25
18	6	9	3	9
19	3	8	5	25
20	4	8	4	16
21	5	9	4	16
22	3	8	5	25
23	6	8	2	4
24	4	7	3	9

นักศึกษา ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (D)	ยกกำลังสอง (D ²)
25	5	9	4	16
26	3	8	5	25
27	3	8	5	25
28	4	9	5	25
29	3	9	6	36
30	3	8	5	25
รวม	114	244	130	616

N=30

หาค่า t-test

$$\text{ค่า } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

แทนค่า

$$\text{ค่า } t = \frac{130}{\sqrt{\frac{(30 \times 616) - (130)^2}{30 - 1}}}$$

$$= 17.61$$

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียนและความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการ เรียนด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย หน่วยที่ 2 เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการแนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการภาพ ข่าว ในการทดสอบภาคสนาม

ผู้อบรม ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D^2)
1	4	7	3	9
2	5	8	3	9
3	4	8	4	16
4	7	8	1	1
5	4	9	5	25
6	3	7	4	16
7	4	8	4	16
8	5	7	2	4
9	4	9	5	25
10	4	8	4	16
11	4	9	5	25
12	5	7	2	4
13	6	9	3	9
14	5	7	2	4
15	4	8	4	16
16	5	9	4	16
17	4	7	3	9
18	4	7	3	9
19	5	8	3	9
20	6	8	2	4
21	5	8	3	9
22	5	8	3	9
23	3	7	4	16
24	4	8	4	16

นักศึกษา ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D^2)
25	4	8	4	16
26	5	9	4	16
27	4	8	4	16
28	4	9	5	25
29	5	8	3	9
30	5	9	4	16
รวม	136	240	104	390

N=30

หาค่า t-test

$$\text{ค่า } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

แทนค่า

$$\text{ค่า } t = \frac{104}{\sqrt{\frac{(30 \times 390) - (104)^2}{30 - 1}}}$$

$$= 18.84$$

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียนและความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการเรียน ด้วยชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย หน่วยที่ 3 ระบบดิจิตอลในการพัฒนาภาษา

ผู้อบรม ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	4	8	4	16
2	5	9	4	16
3	4	8	4	16
4	2	8	6	36
5	4	8	4	16
6	3	7	4	16
7	6	4	2	4
8	4	9	5	25
9	5	8	3	9
10	4	8	4	16
11	5	8	3	9
12	5	9	4	16
13	7	9	2	4
14	4	9	5	25
15	4	8	4	16
16	3	8	5	25
17	8	9	1	1
18	5	8	3	9
19	3	8	5	25
20	4	8	4	16
21	6	6	0	0
22	4	8	4	16
23	3	8	5	25
24	3	8	5	25

นักศึกษา ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D^2)
25	4	8	4	16
26	5	9	4	16
27	6	8	2	4
28	5	8	3	9
29	7	8	1	1
30	5	9	4	16
รวม	137	241	108	444

N=30

หากใช้ t-test

$$\text{ค่า } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

แทนค่า

$$\text{ค่า } t = \frac{108}{\sqrt{\frac{(30 \times 444) - (108)^2}{30 - 1}}} \\ = 14.29$$

ภาคผนวก ๑

ตารางแสดงคะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน
ค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงคะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่าย หน่วยที่ 1 เรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับภาษาข่าว ในการทดสอบภาคสนาม

ลำดับที่	นักศึกษา	คะแนนแบบฝึกหัด (15 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)
1		13	8
2		13	9
3		12	7
4		11	8
5		11	7
6		14	7
7		12	7
8		14	8
9		10	9
10		11	8
11		13	8
12		13	8
13		11	9
14		14	9
15		12	8
16		13	8
17		14	8
18		14	9
19		12	8
20		12	8
21		12	9
22		14	8
23		13	8
24		11	7

ผู้ศึกษา ลำดับที่	คะแนนแบบฝึกหัด (15 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)
25	13	9
26	11	8
27	11	8
28	10	9
29	11	9
30	12	8
รวม	367	244
ค่าเฉลี่ย	12.23	8.13

N=30

 $E_1 = 81.55$ $E_2 = 81.33$

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ $\sum X$ = คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชั้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N} \right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ $\sum F$ = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

 E_1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 81.55 E_2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 81.33

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงคะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ของชุดการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่าย หน่วยที่ 2 เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการบรรยายการภาพข่าว ในการทดสอบภาคสนาม

ลำดับที่	นักศึกษา	คะแนนแบบฝึกหัด (15 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)
1		11	7
2		12	8
3		14	8
4		12	8
5		10	9
6		11	7
7		12	8
8		12	7
9		13	9
10		9	8
11		11	9
12		12	7
13		13	9
14		14	7
15		9	8
16		13	9
17		11	7
18		14	7
19		9	8
20		14	8
21		13	8
22		10	8
23		12	7
24		11	8

นักศึกษา ลำดับที่	คะแนนแบบฝึกหัด	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	(15 คะแนน)	(10 คะแนน)
25	11	8
26	14	9
27	12	8
28	13	9
29	14	8
30	13	9
รวม	359	240
ค่าเฉลี่ย	11.96	8

N=30

 $E_1 = 79.77$ $E_2 = 80.00$

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ $\sum X$ = คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N} \right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ $\sum F$ = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

 E_1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 79.77 E_2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 80.00

ตารางภาคผนวกที่ 6 แสดงคะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ของชุด การเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่าย หน่วยที่ 3 เรื่องระบบดิจิทัลในภาพข่าว ในการทดสอบภาคสนาม

ลำดับที่	นักศึกษา	คะแนนแบบฝึกหัด (15 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)
1		11	8
2		14	9
3		12	8
4		12	8
5		10	8
6		11	7
7		10	6
8		13	9
9		14	8
10		11	8
11		12	8
12		12	9
13		13	9
14		14	9
15		10	8
16		12	8
17		12	9
18		13	8
19		11	8
20		14	8
21		13	6
22		12	8
23		14	8
24		13	8

นักศึกษา ลำดับที่	คะแนนแบบฝึกหัด (15 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)
25	12	8
26	10	9
27	11	8
28	14	8
29	12	8
30	10	9
รวม	362	243
ค่าเฉลี่ย	12.06	8.1

N=30

 $E_1 = 80.44$ $E_2 = 81.00$

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ $\sum X$ = คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N} \right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ $\sum F$ = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของการสอนหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

 E_1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 80.44 E_2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 81.00

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียน ของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนักเข้า
หนังสือพิมพ์

ข้อที่	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3	
	p	r	p	r	p	r
1	0.38	0.40	0.40	0.48	0.22	0.36
2	0.44	0.40	0.88	0.32	0.20	0.32
3	0.72	0.64	0.68	0.44	0.26	0.44
4	0.72	0.32	0.68	0.40	0.42	0.68
5	0.64	0.32	0.64	0.40	0.70	0.44
6	0.64	0.24	0.64	0.44	0.72	0.24
7	0.76	0.40	0.70	0.36	0.60	0.40
8	0.72	0.44	0.76	0.36	0.74	0.36
9	0.78	0.40	0.68	0.32	0.70	0.36
10	0.78	0.24	0.62	0.24	0.72	0.48

ค่า p อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.88 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.24 – 0.68

ตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ของชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการการถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

ข้อที่	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3	
	p	r	p	r	p	r
1	0.36	0.40	0.28	0.44	0.24	0.32
2	0.50	0.40	0.70	0.36	0.28	0.32
3	0.72	0.68	0.50	0.42	0.20	0.32
4	0.78	0.40	0.72	0.40	0.54	0.98
5	0.76	0.44	0.72	0.44	0.68	0.48
6	0.76	0.24	0.66	0.40	0.72	0.32
7	0.64	0.40	0.62	0.32	0.60	0.48
8	0.76	0.40	0.72	0.36	0.70	0.28
9	0.76	0.36	0.76	0.44	0.66	0.44
10	0.78	0.24	0.78	0.24	0.78	0.36

ค่า p อุปerrะหว่าง 0.20 – 0.78 ค่า r อุปerrะหว่าง 0.24 – 0.68

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรม
ที่มีต่อชุดฝึกอบรมคัวขคณพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

แบบสอบถามความคิดเห็น

ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่องการถ่ายภาพข่าวสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์
คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็น ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้
 5 หมายถึง เหมาะสมอย่างยิ่ง
 4 หมายถึง เหมาะสม
 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 2 หมายถึง ไม่เหมาะสม
 1 หมายถึง ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					เฉพาะเจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
ด้านเนื้อหา						
1. การนำเสนอข่าวสุ่บพลันมีความน่าสนใจ						
2. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา						
3. บทเรียนไม่ยากเกินไป						
4. ความต่อเนื่องชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหา						
5. ความสอดคล้องจำนวนกิจกรรมต่อบทเรียนเหมาะสม						
6. กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา						
ด้านเทคนิคและการออกแบบ						
7. บทเรียนมีการออกแบบให้ใช้ง่าย						
8. การออกแบบหน้าข้อมูลสวยงาม						
9. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา						
10. ตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม						
11. สีที่ใช้ในการออกแบบมีความเหมาะสม						
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกอบรม						
12. เลือกบทเรียนได้ตามความพอดี						
13. เปิดโอกาสให้ผู้รับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในชุดฝึกอบรม						
14. กระตุ้นให้ผู้รับการฝึกอบรมอยากรีียน						
15. อายุกใหม่มีการเรียนจากชุดฝึกอบรมเรื่องอื่น ๆ						

ขอบคุณสำหรับการร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ณ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบประเมินสู่ห้องคุณวุฒิต้านเนื้อหา
ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำนักงานรับนักเข้าห้องสืบพิมพ์**

สำเร็จฯ ไปประกอบเมืองที่บุญมาพะของเมืองนี้ให้ได้ก้าวเดียวหมาย ✓ ในระดับที่ก้าวเดินสมควรในแต่ละหน่วยต่อไปนี้

- หน่วยที่ 1 แนวคิดเรื่องก้าวมาพะช้า
- หน่วยที่ 2 กារบูรณาธิการก้าวมาพะช้า
- หน่วยที่ 3 ระบบดิจิตอลในก้าวมาพะช้า

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ตีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. เมื่อหาสาระความคุณวัฒน์ประดิษฐ์ที่ก้าวนำได้		/			
2. เมื่อหาสาระมีความถูกต้องตามกระบวนการ ปฏิบัติการให้ไปประกอบ		/			
3. เมื่อหาสาระอธิบายการท้าทามล้าศึบเป็นขั้นตอน เพื่อสร้างภาพประกอบการนำเสนอ	/				
4. เมื่อหาสาระเชิญเรียงล้าศึบตามภาษาไทย	/				
5. เมื่อหาสาระเหมาะสมกับเรื่องที่เชิญ	/				
6. เมื่อหาสาระสามารถนำไปใช้ในการสร้างภาพ ประกอบการนำเสนอได้	/				
7. ภาษาที่ใช้เชิญในเมื่อหาสาระเข้าใจง่าย		/			

โดยการห่วงคุณมาพะของเมืองนี้ ผ่อง การถ่ายภาพสำนักงานรับนักเข้าห้องสืบพิมพ์

- ตีมาก
- ดี
- ปานกลาง
- ปรับปรุง

ลงชื่อ
 (อาจารย์ บุญนา วงศ์รัตน์)
 สู่ห้องคุณวุฒิต้านเนื้อหา
 วันที่ ๑๖ เดือน ๗ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

แบบประเมินสูตรคุณภาพด้านเนื้อหา
ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำนักข่าวหนังสือพิมพ์

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของเนื้อหา โดยยกเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่ท่านเห็นสมควรในแต่ละหัวข้อดังนี้

- หมายที่ 1 แนวคิดที่ถูกกับภาพช่าว
- หมายที่ 2 กระบวนการเชิงภาพช่าว
- หมายที่ 3 ระบบติดต่อในการพัฒนา

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ติดมาก	ตี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. เมื่อหาดูแลรักษาระบบทุนต่อกับประเทศศึกษาและพัฒนาให้	✓				
2. เมื่อหาดูแลรักษาระบบทุนต่อกับศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ในประเทศไทย	✓				
3. เมื่อหาดูแลรักษาระบบทุนต่อกับศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ในประเทศไทย		✓			
4. เมื่อหาดูแลรักษาระบบทุนต่อกับศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ในประเทศไทย	✓				
5. เมื่อหาดูแลรักษาระบบทุนต่อกับศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ในประเทศไทย		✓			
6. เมื่อหาดูแลรักษาระบบทุนต่อกับศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ในประเทศไทย	✓				
7. ภาษาที่ใช้เขียนเป็นเมืองไทยจะเข้าใจง่าย	✓				

โดยภาพรวมคุณภาพของเนื้อหา เรื่อง การถ่ายภาพสำนักข่าวหนังสือพิมพ์

- ติดมาก ตี ปานกลาง ปรับปรุง

ลงชื่อ *J.W.*

(อาจารย์ เจน ชาญันนท์)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

ห้อง ๑๖ เดือน ก.พ. ๕๑

**แบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา
ชุดฝึกอบรมตัวอย่างพิพิธภัณฑ์ฝ่ามือเครื่อข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักช่าวห้องสืบพิมพ์**

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับความพากเพียร ที่คุณฝึกอบรมตัวอย่างพิพิธภัณฑ์ฝ่ามือเครื่อข่าย ให้กานต์เรื่องหมาย ✓ ใน
ระดับที่กานต์เห็นสมควรในแต่ละหน่วยงาน

- หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพช้า
- หน่วยที่ 2 การบรรยายถ่ายภาพช้า
- หน่วยที่ 3 ระบบดิจิตอลในภาพช้า

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. รูปแบบหน้าจอกล้องของนักเรียนที่ใช้ในการถ่ายภาพช้า					
1.1 ความสมดุลของการอักษรบนหน้าจอ		/			
1.2 ขนาดตัวอักษรมีความชัดเจน	/				
1.3 การใช้สีตัวอักษรมีความเหมาะสม	/				
1.4 การใช้สีหน้าจอและข้อความ	/				
1.5 มีความง่ายและความสะดวกในการใช้		/			
1.6 มีเมนูภาษาไทยชัดเจน	/				
1.7 มีรูปแบบที่เข้าใจง่ายสำหรับผู้ใช้		/			
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน					
2.1 รูปแบบภาษาไทยง่ายและสะดวกต่อการท่องเที่ยว		/			
2.2 ข้อความและภาพในแบบทดสอบมีความชัดเจน	/				
3. บทเรียน					
3.1 รูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจ		/			
3.2 ภาพและข้อความมีความชัดเจน	/				
3.3 มีเมนูภาษาไทยชัดเจน		/			
3.4 การเรียนไปยังในเนื้อร่างมีความสะดวกและง่าย ต่อการเรียน		/			
4. มัดรวมโดย					
4.1 ความสมดุลของภาพกับคำบรรยาย		/			
4.2 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย		/			
4.3 รูปแบบการนำเสนอเข้ากับความสนใจผู้เรียน		/			

โดยภาพรวมคุณภาพของ ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ฝ่ายนักเรียน เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

ตีมาก ดี ปานกลาง น้อยบุ่ง

ลงชื่อ *Jan Ch.*
อาจารย์จันทร์ อารยะ
ผู้ทรงคุณวุฒิผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

**แบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลทางการศึกษา
ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์**

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของชุดการฝึกอบรม โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่ท่านเห็นสมควรในแต่ละ
หน่วยดังนี้

- หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพช่าว
- หน่วยที่ 2 การบรรยายภาพช่าว
- หน่วยที่ 3 ระบบติดตามภาพช่าว

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. แผนบทสอนก่อนเรียน และหลังเรียนมีความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เรื่องพุทธกรรม		✓			
2. ความถูกต้องของแบบทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียนแบบครุยานาน		✓			
3. คำอธิบายในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ไม่ซ้ำและได้ใจความ		✓			
4. คำอธิบายในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชัดเจนและได้ใจความ		✓			
5. ภาษาที่ใช้ในการแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ถ้าหากเข้าใจง่าย		✓			
6. ตัวอักษรในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไม่ สามารถอ่านได้แม่นยำ			✓		

โดยการรวมคุณภาพของเม็ดมา เรื่อง การถ่ายภาพสำหรับนักข่าวหนังสือพิมพ์

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

ลงชื่อ _____

(อาจารย์ จิราชัย บุรณะฤทธิ์)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ดำเนินการและประเมินผลทางการศึกษา
วันที่ 10 เดือน พ.ค. 2551

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวประเสริฐ ขวัญมา
วันเดือนปีเกิด	10 มิถุนายน 2510
สถานที่เกิด	จังหวัดนครนายก
ประวัติการศึกษา	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (โทตั้ศนศึกษา)
สถานที่ทำงาน	บริษัทฐานเศรษฐกิจ
ตำแหน่ง	หัวหน้าช่างภาพ